

خراسان

مجله مطالعات زبان و ادبیات

در این شماره

- دوره بندی ادبیات
- ادبیات و هنر در جهان امروز
- همخوانی تکراری
- بخشبندی چستانها
- روابط ادبی آذربایجان - افغانستان
- غزل‌های ذری میانه‌نیم

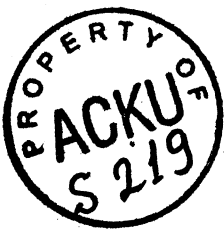
۳۵

شماره سوم - سال هفتم
اسد - سنبله ۱۳۶۶

اکادمی علوم ج.د.ا. - مرکز زبان و ادبیات
انستیتوت زبان و ادب ادبی

فهرست مطالب

صفحه	عنوان	نویسنده
۱	دوره بندی ادبیات از نگاه روش‌شناسی	عبدالباقی ستار زاده و لطیف ناظمی
۹	ادبیات و هنر در جهان امروز	خرا بچنگو (مترجم : پوهاند رحیم الهام)
۳۱	هه‌خوانهای تکراری (مشدد) در زبان تاجیکی - دری	دکتور احمد جان نعمتوف و پوهانول حسین یمین
۶۵	بخش‌بندی چیستانهای شفا هی دری	اسدالله شعور
	بحثی درباره روابط ادبی اذربایجان- افغانستان	دکتور شاهین فاضل
۸۵	در قرون وسطی	
۹۹	غزلهای دری میا نعیم متیزی	زلمی هیواد مل

خزائن

مجله دوماهه

مطالعات زبان و ادبیات

اسد - سنبله ۱۳۶۶

شماره سوم، سال هفتم

نویسنده گان : عبدالنبی ستار زاده

ولطیف ناظمی

دوره بندی ادبیات از نگاه روش شناسی

دوره بندی ادبیات از مسایل بفرنج و پیچیده ادب شناسی است و این دشواری نه تنها امروز، بل که در درازای سده های فراوان با ناهمگونی اندیشه ها و ناهمسانی روشها ، رویا روی بوده است. هم اکنون نیز روشی را نمیتوان بازشناخت که قبول عام یافته باشد و پژوهشگران خاور زمین و باختر زمین بدان روشی دل بسته باشند. از همینروست که تاکنون کمتر تاریخهای علمی و دقیق ادبیات نگاشته آمده است و تاریخ ادبیات پارسی دری نیز آنگونه که بایسته است قلمی نشده است.

در مورد نیاز مندی مبرم به تاریخ ادبیات افغانستان در دومین کنگره انجمن نویسندگان اشارت رفت و پژوهشگران قلمرو های دیگر نیز، بارها به تدوین و نگارش تاریخ علمی ادبیات تاکید کرده اند ، و از همینرو بررسی همه جانبه معیار ها و روشهای رایج در دوره بندی ادبیات از دیدگاه روش شناسی ، سود مند خواهد بود.

دانشمندان نخستین کوششهای دوره بندی تاریخ ادبیات جهان را به سده های هژدهم و نوزدهم مسیحی پیوند میدهند و به نخستین مولفانی چون اندرس، تورلس، لیوی، بوته، گورس ، جرمن و دیگران .

آغاز دوره بندی در ادبیات پارسی دری را میتوان به زمان نگارش نخستین

مجموعه یی می‌شناسند که جز واژه ها و عبارتها و تذکره ها، فرابردولی همه تذکره ها، دست به دوره بندی ادبیات نیاز یده‌اند و بخش‌بندی‌های گونه گون آنان را نمیتوان دوره بندی نامید .
نگاهی شتابزده به این تذکره ها می‌رساند که نگارنده گان باروشهای مختلفی را که گزیده اند بازهم تبیین و تقسیم‌بندی شان، نمیتواند، به هیچ روی دوره بندی به شمار آید . از همین شمار است روش محمد عوفی و ساسام میرزای صنوی در باب الالباب و تحفه سامی که طبقات جامعه را معیار دانسته اند و یادگیری گلی در تذکره آتشکده آذر، امین احمد رازی در ((هفت اقلیم)) و نصر آبادی در ((تذکره نصر آبادی)) که بر اساس حوزه جغرافیایی دست به بخش‌بندی شاعران زده‌اند و یا چون حسین قلی خان عظیم آبادی در ((نشر عشق)) و هدایت در ((مجمع الفصحاح)) بر مبنای حروف تهجی سخنوران را باز شناسانده‌اند .

اصطلاح و دانشواژه (دوره بندی) را به تذکره هایی میتوان به کار بست که کوششی در جهت دوره بندی تاریخی به کار بسته‌اند و ادبیات را به دوره ها، زمانه ها و امر حله های مشخصی بخش بندی کرده‌اند.

محمد عوفی هر چند کتابش را به دو مجلد مشتمل ساخته است و جلد اول را در شرح حال و نقل اقوال سخنگو یان از شاهان و امیران و وزیران و دانشمندان و جلد دوم را خاص شاعران و ادیبان پرداخته است، بازهم سخنوران را بر اساس خانواده های فرمانروایی چون آل طاهر، آل لیث، آل سامان، آل ناصر و آل سلجوق تقسیم کرده است و با جوانان آذر بیگدلی که هر چند حوزه های جغرافیایی را از نظر دور نداشته است، ولی به دودوره بندی تاریخی هم باور داشته است و مجموعه نخستین تذکره اش را در ذکر احوال و اشعار شعرای ماضی و بخش دوم را در ذکر احوال و اشعار معاصران اختصاص داده است . دولت‌شاه سمرقندی نیز در تذکره اشعار که مشتمل بر هفت قسم است، جز قسم اول، بخشهای دیگر را بر اساس توالی زمانی تقسیم داشته است .

میتوان گفت تذکره هایی که در آنها دوره بندی آشکاری را میتوان تگریست، دوروش را پیش انداخته‌اند :

۱ - روش دوره بندی بر اساس خاندا نهایی فرمانروا .

۲ - روش دوره بندی بر اساس توالی زمانی (Comparatost)

دوروش یاد شده را، پژوهشگران معاصر نیز فراوان به کار بسته‌اند و بیشتر ینه کتابهایی که در زمینه تاریخ ادبیات فارسی دری نگاشته آمده‌اند، بر اساس همین روشهاوند به گونه مثال : ((تاریخ ادبی ایران) از ادوارد براون، ((تاریخ ادبیات ایران)) و ((گنج سخن)) از ذبیح‌الله صلا

((شعرالعجم)) از شبلی نعمانی ، ((تاریخ ادبیات ایران)) از جلال الدین همایی ((تاریخچه ادبیات افغانستان)) از محمد کریم نژیسی ، ((تاریخ ادبیات دری افغانستان)) جلد اول، از محمد محسن طیبی ، ((نظری بر ادبیات پشتو)) از عبدالحی حبیبی ((تاریخ ادبیات فارس و تاجیک)) از یان ریگا .

رویه پرفته دوره بندی ادبیات در خاور و باختر از آغاز تا امروز بدوگونه بوده است :

۱ - دوره بندی عملی ادبیات

۲ - دوره بندی علمی ادبیات

شکل نخستین که هدف تطبیقی داشت از آغاز تا سالهای چهارم سده بیستم رواج داشت و از این روزگار به بعد روش دومی قبول عام یافت چه با این روش میتوان پژوهشهای وکنگاشهای علمی را در امر دوره بندی راه داد و گسترش بخشید. از همین شمار بود بحثهایی که در سال ۱۹۶۲ در مجله (مردم آسیا و آفریقا) در گرفت و یا سمپوزیمی که در سال ۱۹۷۰ در باختر برگزار گشت .

پژوهشگران ادب پارسی در افغانستان ایران و اتحاد شوروی نیز بدین روش دست یازیدند و آثاری با همین دیدگاه نوشتند که از آن شمار، میتوان این پژوهشها را یاد آور شد :

از ملك الشعرا بهار ((طبقه بندی نثر دری)) (۱) از براگنسکی ((دوباره مسأله تبویب تاریخ ادبیات تاجیک)) (۲) ، ((مسأله دوره بندی تاریخ ادبیات فارسی و تاجیکی)) (۳) ، ((یکبار دیگر درباره مسأله دوره بندی تاریخ ادبیات فارسی و تاجیکی)) (۴) ، ((دوباره حدود دوره بندی در ادبیات شرق)) (۵) از بولدروف و براگنسکی ((نظری در باره دوره بندی ادبیات کلاسیک فارسی و تاجیکی)) (۶) از زین العابدین موتمن ((ادوار مختلف ادبی از لحاظ تحول غزل)) (۷)

از نیکتینا و دیگران ((درباره دوره بندی ادبیات شرق)) (۸) از بورولینا و دیگران ، ((در باره دوره بندی ادبیات شرق در قرون وسطی)) (۹) از نیکت سمیدی ، ((دوره ها و مکتبهای شعر فارسی افغانی)) (۱۰) و ((شیوه ها و دوره های نثر فارسی)) (۱۱) از احسان طبری ((در باره ادبیه ادبی مان)) و ((زبان فارسی و راههای تکامل آتی آن)) (۱۲) از دکتور اسدالله حبیب ((مسأله دوره بندی تاریخ ادبیات دری)) (۱۳)

در نتیجه دست یازی به دوره بندی علمی، چند روش و معیار تازه به میان آمده است که میتوان از آنها بدینگونه یاد آوری کرد:

۱ - روش دوره بندی بر اساس انواع یا ژانرهای مهم ، سبکها و یا مکتبها علمیه ادبی دلبسته گان این روش ادبیات را تنها زبانی و صورتی می گمارند و بیا به سخن دیگر آثار ادبی را

جمله هاویا ساختار مستقل چیز دیگری نیست و از اینرو هنگام نقد و بررسی آثار ادبی نیز به ویژه گیهای هنری و ساخت استیتک آن نظردارنوبس مثلا ، جراح جیتی تاریخ ادبیات را، تاریخ اشکال و سبکهای ادبی گوناگون میداند ، این روش را ، بیشتر ینه شکلگرایان روسی پیروان ((نقدنو)) ساختارگرایان و مقایسه گرایان (chronology) پسندیده اند .

از پژوهشگران نامبر داری که در اروپا امریکا این راه را برگزیده اند میتوان از این چندتن نام برد:

ژرمونسکی ، تینیانوف، شکلوفسکی، ایخین باهوم ، بریک ویا کوبنیسکی در روسیه، رولان برتس ، لیوسین گولدمان، ژرژ پولسی استاروبنیسکی ، مورون، ووبردفسکی . جراح جیتی و تروک در فرانسه، رینه ویلیک در امریکا ، اته در آلمان و مارگولیس در انگلستان .

این دانشمندان بر آن بوده اند تا در پژوهشهای خویش مکانیزم آفرینش اثر بدیعی را، یعنی تاریخ درونی ادبیات را، آشکارا سازند، از همین روست که رنه ویلیک ، از این روش به عنوان ((روش هنری)) یاد میکند (۱۴)

۲ - دوره بندی بر اساس رخداد های تاریخی سیاسی و اجتماعی

این روش ، از رایجترین شیوه های دوره بندی به شمار می آید و در ادبشناسی معاصر گیتی هوا خواهانی داشته است، آثار خانم استان نوشته های سنت بیوف و پژوهشهای تین از همین نوع اند.

اینان ، بدین باور اند که ادبیات بازتاب عینی ویا تشریح مطلق تاریخ اجتماعی است. دلسپردگان این شیوه چون توماس اورتون، کود خون و دیگران به جای (تاریخ ادبیات) اصطلاح تاریخ ادبی را به کار میبرند و معتقدند که دوره های گونه گون ادبیات محصول دگرگونیها بی است که در حیات اجتماعی و سیاسی رخ داده است، چونان نبرد های داخلی ویا خارجی یغماها و شبخونهای بیگانه گان و رخداد های همانند آنها.

ذبیح الله صفا در ((تاریخ ادبیات ایران)) (۱۳۳۲) زین العابدین مومن در ((تحول شعر فارسی)) (۱۳۳۹) و محمد حیدر ژوبل در ((تاریخ ادبیات افغانستان)) ۱۳۳۶ از همین شیوه بهره گرفته اند و محمد عثمان صدقی نیز (در سیر ادب در افغانستان) (۱۳۴۰)، همین راه را کوبیده است. یک تن از راهروان این اندیشه مینگارد :

((در تفکیک این دوره ها، حوادث تاریخی و جریانات سیاسی بیش از هر عامل دیگر موثر بوده است، از اینرو بهترین تقسیم آن است که با تحولات و پیشامد های اساسی و مهم تاریخی منطبق باشد.)) (۱۵)

۳- دوره بندی عام تاریخی:

کسانی که این گونه دوره بندی را به کار می‌بندند، دوره های ادبی را به زمانه های باستان، سده های میانه، دوره نوین و دوره نو ترین بخشیندی میکنند، این گروه برین باور اند که ادبیات و آفرینشهای ادبی، شکل ویژه‌یی از اشکال شعور اجتماعی است و هر چند به منزله روینا در پیوند با زیر بنا رشد مییابد، به نوبه خود دارای استقلال نسبی است و طبق قانونمندی ویژه درونی خود بالنده میگردد.

بر اساس اندیشه کسانی که دوره بندی عام تاریخی را پذیرفته اند چون براگنسکی، سیمینوف نیکیتیا، بایف، یوزدمنیف، فیروزی نیکو، احسان طبری و دیگران، گوناگونی، تطویر و تکامل ادبیات وابسته به مراحل تغییر و تبدیل نظامهای اجتماعی و اقتصادی نخواهد بود ولی با دوره های بزرگ تاریخ مانند دوره باستان، سده های میانه، زمانه های نو و نو ترین همناوبی دارد. همناوبی دوره های ادبیات با دوره های تاریخ از آنرو درست مینماید که در چهار چوب دوره های بزرگ تاریخ مشخصات اندیشه اجتماعی و از آنجمله اندیشه و تفکر بدیعی از نگاه کمیت و کیفیت نمودار می گردد. به گفته دیگر هر دوره بزرگ تاریخ اندیشه اجتماعی ویژه و همچنان اندیشه بدیعی ویژه‌یی را داراست و از اینرو هر دوره با دوره دیگر تفاوت آشکار دارد.

میتوان گفت در دوشیوه دوره بندی ادبیات یعنی دوره بندی علمی و عملی، روشهای زیرین نمودار گشته است:

۱ - دوره بندی ادبیات بر اساس خاندانهای فرمانروا.

۲ - دوره بندی ادبیات بر اساس توالی زمان.

۳ - دوره بندی ادبیات بر اساس ژانرها، سبکها و مکتبهای ادبی.

۴ - دوره بندی ادبیات بر اساس رویدادهای تاریخی، سیاسی و اجتماعی.

۵ - دوره بندی ادبیات بر اساس دوره های عام تاریخی.

اینک بایسته است که دوره بندی های یاد شده را از نظر روش شناسی مختصراً بررسی کنیم و چون شیوه های نخست و دوم - یعنی بر اساس خاندانهای فرمانروا و بر اساس توالی زمان مربوط به دوره بندی عملی است، مستقیماً بر آنها متعرض نمگردیم و ضمن ارزشیابی سه روشی دیگر از آنها سخن خواهیم راند.

باید گفت که بهره گیری از روش دوره بندی ادبیات بر اساس انواع با مقایسه روشهای دیگر نیکوتر مینماید و اگر از زیاده رویهای شکل گرایان و ساخت گرایان چشم پوشی کنیم می

توانیم ادعا کنیم که پیروان این شیوه توانسته‌اند که به آیه‌های تاریخ ادبیات گذشته، فروغی بتابند و به راستی که در پژوهش‌های ادبی دوپخش بررسی جنبه‌های صوری و پهلوی پوینتکس آثار بدیعی‌روشنی انداختند، با آنهم نمیتوان گفت این روش برای دوره بندی اصولی و علمی ادبیات کاملاً موافق است .

آزمون چندین ساله نشان داده است که هیچگونه سبک و مکتب ادبی رانمیتوان سراغ کرد که در روند پژوهش آن، ویژه گیهای روند تکامل و تطورات ادبیات رادر دوره های مختلف به تما می باز تاب دهد.

نقص کار روش شناسی چنانچه در روش دوره بندی ادبیات بر اساس رخدادهای تاریخی، سیاسی و اجتماعی نیز در آن است که در دیدگاه‌های این طریق، ادبیات چیزی نیست مگر نسخه بدلی از رخدادهای تاریخی، سیاسی و اجتماعی، حال آنکه در واقعیت هنر ادبیات محض نسخه بدل‌های رویداد های تاریخی، سیاسی و اجتماعی نیستند و بازتاب هنری حیات اجتماعی انسان و طبیعت است و از اینرو دوره بندی آنان نیز بر اساس خاندانهای فرمانروایان توالی زمانی و رویداد های تاریخی، سیاسی و اجتماعی نیز درست نمی نماید .

دوره بندی بر اساس دوره های تاریخی نیز که براگنسکی ((دوره بندی تاریخی و ادبی)) نامیده است، با آنکه از دستاورد های شایسته ادبشناسی معاصر است ولی با آنهم کاهشها و لغزشهایی در آن نهفته است که برخی از آنها در بحث‌های سالهای شست میلادی آشکارا شده است و پژوهشگرانی چون عثمانو و محمدنوری عثمانوف بدان اشاره کرده اند .

نقص عمده میتودولوژیک دوره بندی ادبیات بر اساس دوره های عام تاریخی که در آن تلاش و رزیمه میشود تا دوره بندی ادبیات را با دوره بندی تاریخ و روند ادبی را با روند تاریخی تطبیق دهند و در واقع آنان خواستار دوره بندی تاریخ اجتماعی اند نه دوره بندی ادبیات و از ادبیات تنها به عنوان گواه یاری کننده وقوت دهند دوره بندی تاریخ بهره میگیرند ، هر چند هواداران این روش بار ها سنگ این ادعا را بر سینه کوبیده‌اند که روند تکامل ادبیات بدیعی را با روند عام تاریخی یکی نمی پندارند .

ولی آن گونه که از طرح‌های دوره بندی اینان برمی آید ، این دسته به رشد درونی ادبیات یعنی تحول جنبه های هنری باید ارجح مینهند که عملاً چنین مامولی میسر نگشته است و ناگزیر نتوانسته‌اند ادبیات را به گونه اصولی و علمی دوره بندی کنند و نمیتوان ادعا کرد که تا حال در مورد دوره بندی ادبیات به گونه عام و دوره بندی ادب پارسی دری - به گونه خاص جز دوره های عام را که همان دوره باستان ، قرون وسطی و دوره معاصر است میان شان وحدت نظری موجود نیست .

باری، در فرجام میتوان گفت که روشهای مروج و دوره بندی از نگاه روش شناسی مارا بدین باور میرساند که ادبیات رابه منزله پدیده هنری مستقل شناخت و دوره بندی کرد تا امکانا ت مساعدی برای تمیز و تشخیص علمی دوره های مختلف ادبیات فراهم آید .

بایسته است تا دوره های ادبی از یکدیگر از نگاه محتوای غایوی و شکل بازتاب هنری آن چون موضوع، مضمون ، درونمایه، وسایل تصویر ابراز بیان ، نحوه آفرینش تصویر های بدیعی و سیمای آدمها، سبک و متود آفرینش ، از هم متمایز باشند و نه نمیتوان به وجود دوره های گونه گون متیقن گشت .

منشاء همه دگر گونیها در محتوای غایوی و شکل بازتاب هنری در ادبیات وجود تحول در دید استتیک (بینش هنری) آفرینشگران دوره مشخص یعنی تحول در طرز و طریق در بدیعی انسان ، جامعه و طبیعت و به یکسختن واقعیت های عینی و ذهنی میباشد ، از اینرو تغییرات در بینش زیبایی شناختی ، موارد تغییرات و دگرسانی در مرحله های گونه گون ادبیات است .

ناتگفته نباید گذاشت که ادبیات را چونان پدیده ویژه و مستقل دوره بندی کردن، بدان معنی نیست که روش های دوره بندی دیگر به گسی زیانبار و غیر قابل بهره گیری اند. ما بدین باوریم که از آن شیوه، به ویژه از روش دوره بندی بر مبنای انواع سبکها و مکتبهای عمده ادبی همچنان بر اساس رخداد های تاریخی ، سیاسی و اجتماعی و بر اساس دوره های عام تاریخ میتوان به عنوان روشهای ممد و یاری دهنده به قلمرو ضرورت استفاده برد به ویژه در فصلی بندی های که درون دوره های عام قرار داده .

فهرست ماخذ

- (۱) محمد تقی بهار، سبک شناسی یا تاریخ تطور نثر فارسی ، تهران ۱۳۳۱ .
- (۲) ای. س. براگینسکی ، دایر به مساله به دورها تقسیم کنی تاریخ ادبیات تاجیک (شرق سرخ) ۱۹۴۷ ، شماره های ۲-۳ .
- (۳) ای. س. براگینسکی ، درباره مساله دوره بندی تاریخ ادبیات فارسی و تاجیکی مقالات بیست و پنجمین کنگره خاور شناسان جلد دوم ، مسکو ۱۹۶۳ ، صفحات ۳۴۹-۳۵۶ (متن روسی) .
- (۴) ای. س. براگینسکی ، یکبار دیگر در باره مساله دوره بندی تاریخ ادبیات فارسی و تاجیکی . (ملل آسیا و افریقا) س ۱۹۶۳ ، ص ۸۲-۱۰۲ (متن روسی)

- (۵) ای.س. براگیشکی، دربارهٔ حدود دوره بندی در ادبیات شرق - مسایل دوره بندی تاریخ ادبیات خلقهای شرق، مسکو، ۱۹۶۸، صفحه‌های ۷-۱۱. (متن روسی)
- (۶) ا.ن. بولدروف، ای.س. براگیشکی، نظر دربارهٔ دوره بندی ادبیات کلاسیک فارسی و تاجیکی - همان اثر صحیفه های ۳۱۵-۳۲۸.
- (۷) زین العابدین موتمن، تحول شعر فارسی تهران، ۱۳۳۹.
- (۸) و.ب. نیکیتنا، ای.و. پویف سگایه، ل.د. پوزرد نیفا. در بارهٔ مسألهٔ دوره بندی ادبیات قدیم شرق - مسایل دوره بندی تاریخ ادبیات خلقهای شرق، مسکو، ۱۹۶۸، ص. ۴۰-۴۹.
- (۹) ای.و. بورولینا، و.ب. نیکیتنا، ای.و. پویف سگایه، ل.د. پوزدنیفا. دربارهٔ مسأله دوره بندی ادبیات شرق در قرون وسطی. همان اثر ص. ۵۰-۶۰.
- (۱۰) تکمیت سعیدی، دوره ها و مکتبهای شعر فارسی افغانی، ادب، ش ۱، ۱۳۴۱، ص ۱۲-۲۰.
- (۱۱) تکمیت سعیدی، شیوه ها و دوره های نثر فارسی. ادب، ش ۴، ۱۳۴۱، ص ۷-۱۸.
- (۱۲) احسان طبری، مسایلی از فرهنگ، هنر و زبان، تهران، ۱۳۵۹، ص ۱۷۹-۲۰۴، ۲۳۰-۲۳۷
- (۱۳) دکتر اسدالله حبیب، ادبیات معاصر دری. بررسیها - نظریات و پیشنهادها. (ادب) ش ۴، ۱۳۵۵، ص ۱۸-۲۸.
- (۱۴) رنه. ویلیک واستن وارن. نظر یات ادبی، مسکو، ۱۹۷۸، ص ۲۸۲ (متن روسی)
- (۱۵) زین العابدین موتمن، تحول شعر فارسی، تهران، ۱۳۲۲، ص ۱۳۰.

نویسنده : خراپچنگو
مترجم : پوهاند رحیم الهام

ادبیات و هنر در جهان امروز*

اخیراً رسالت و سرنوشت هنر و ادبیات یک دیگر توجه عمیق نویسنده‌گان، جامعه‌شناسان، فیلسوفان و ناقدان ادبی رابه خود معطوف ساخته است .

در مباحثات آتشین براین موضوع دو مطبوعات بسا از کشورها افراطی تر یکن نظریات راسر دمداران روشنفکر افراطیون چپ جوامع غربی ابراز میدارند .

آنان اعلام میکنند که هنر اهمیت و مقام بیشینه اش را در زنده گی معنوی خلقها از دست داده است. شکلهای عمده هنر، در واقع بسپرده و غیر ضروری شده است و عنقریب رهسپار دیار نیستی خواهد گردید . انسان میگویند، در عین حال شاید پدیده‌های گوناگون هنری امروزی نقش منفی را ایفاء کنند.

گروهی از نویسندگان و ناقدان چپ‌گرای به ابراز این مفکوره اصرار میورزند : که آثار ادبی و هنر در جامعه کنونی سر مایه داری که ایدئالوژی بورژوازی را همواره تلقین میکنند تاثیر منفی بر مردم وارد میکنند و بنابراین باید تلفی قرار داده شوند .

پس به نظر این ویرانگران سنگدل چه چیزی باید جایگزین هنر گردد ؟
در باره این موضوع آرای تیوری‌دانان و ((کار پردازان)) چپ‌گرای متفاوت است . دسته

---

* از مجله ((علوم اجتماعی)) اکادمی علوم اتحاد شوروی شماره ۳، سال ۱۹۷۹، ص ۸۷-۱۰۲

بی رشد مفکوره ((ضد هنر)) رابه معنای ایجاد ساخته های ((واجد موضوع مادی)) یاحتی نوعی از آیمز شهای موضوعات ((برانگیزنده احساسات)) مطالبه میکنند که تطبیق آن بر ادبیات به معنای جایگزین ساختن ((قصه)) توسط انواع ((ژورنالستی مستند)) است . دیگر ویرانگران هنر قابل شدن اهمیت مفراطی رابه تجربه لفظی وهر قسم دیگر تخریب به تجویز میکنند . دسته های دیگر میگویند لازم است که نظام نوینی از نشانه ها و مثلها به دست آورده شوند تا بتوانند جایگزین منظره تخیلی جهان شوند ، و امثال آنها .

موقفهای افراطیون چه درانکار راسخ شان از نقش هنر، از بعضی جهات به نظر گروهی از متخصصان تحلیل کمیوتری و دانشمندان فزیک که معتقدند پیشرفت سریع علم و صنعت هنر را به عقب نشینی وادار ساخته است ، و این امر خصوصا بر جهان معنوی جوانان صدق میکند، نزدیکی دارد .

چنین عقیده ای ابراز شده است ، و اکنون نیز غالبا ابراز میشود ، که ادبیات و هنر بر رشد جامعه تاثیر همه جانبه ندارد ، و دوروزگار مابین توانایی را از دست داده است که به مقایسه با ساینس کدام چیز ارزشمند و مهمی رابه ((مشتریان)) خود عرضه کند . جدال تندبین ((فزیگدانان)) و ((محققان آثار غنا بی)) در واقع به پایان نرسیده است . بلکه اکنون به صورت روز افزونی خصلت نزاع بین دو بدستان فکری را اختیار کرده است .

البته ساینسدانانی هم هستند که در باره این موضوع نظریاتی دیگر گونه دارند . مطابق به یکی از چنین نظریه ها هنر بدون شك ارزش اجتماعی دارد . اما ارزشیابی آن در سده های ۱۹ و ۲۰ و تحولات مهمی که در ((زنده گی)) آن آمده است به رشد علم و صنعت تعلق داشته است و دارد . و این امر در دوران انقلاب گنونی علم و صنعت که بر جامعه و فرهنگ روشنفکرانه سراسر جهان تاثیر بارزی وارد کرده است به طور خاصی بیدار است .

ساینسدانان غالبا میگویند یگانه راه اطمینان بخشی که هنر رادر جامعه امروزی تمام معینداری بدهد این است که هنر به سوی علم نزدیکتر آورده شود . این کار به ذات خود راه آینده نویین و امکانات نویین راپیش پای هنر هوار خواهد کرد . اما منکر این سخن کیست؟ گروهی از ناقدان ادبیات و هنر آماده حاضر جوابی اند: آیا هنر پیش از پیش آن راه را نگرفته و آیا در سالهای اخیر به پیروزیهایی، ولو کوچک، نرسیده است؟ این مناقشه سران نوحا سته به پرسش ادامه داده میگویند: کدام کسی میتواند انکار کند که يك خصلت مشخص ادبیات ، نمایشنامه و سینمای امروزی علاقه وسیع آنها به واقعیتها ی زنده گی و ادای آنها بر مواد

مستند می‌باشد. انکار بر مواد مستند خاصهٔ زمان و میلان پیشرو هنر امروز است، رشد و استحکام این میلان و تمرکز نقل به‌سوی آن بهترین گواه نزدیک شدن هنر به ساینس است. و این عملیه نه تنها به موضوع، بلکه به شیوه‌های ابداعات هنری نیز پیوسته می‌گردد.

آنچه گفته شد صرف بخشی از نظریه‌ها را دربارهٔ سرنوشت هنر روز گسار مانمودار می‌سازد که بدون شك از جهات اتحاد و اختلاف نظر هر دو دلچسپ می‌باشند.

باید در نخستین وهله گفته شود که تکامل ادبیات و هنر امروز، ضوابط اساسی آن‌و مایه تعادل رشد آن پیچیده تر از آن تجلی می‌کنند که در نظر آن‌هایی که به قضاوت سریع و نهایه و استنتاج‌های سخن‌گیرانه می‌پردازند نمودار می‌گردند. اما با وصف آنکه شاید این قضاوت‌ها و استنتاج‌ها در خور مناقشه و ناقابل دفاع باشند، مهم این است که ما باید منشأ آنها و اهمیت تیوری‌های نیستی‌گرایانه را در باره هنر شرح کنیم و سپس بکوشیم تا ارتباطات راستین هنر و ساینس را، که یکی از مسایل اساسی زیبایی‌شناسی امروز است، تشخیص و تشریح نماییم.

در زمرهٔ آرای ویرانگران افراطی هنر دو گونه تمایل اساسی را تشخیص توان داد: دسته‌یی از تیوری‌دانان و ((کار پردازان)) ابداع هنری را به چپتی رد می‌کنند که از ریشه‌منکر امکان و پسندیده‌گی فراهم آیی اهمیت کلی‌وارزش‌های عینی هنر و در آثار هنری هستند. عصریت‌گرایان افراطی همواره اصرار بر کرده‌اند که فعالیت هنری باید از مسایل و موضوعات زنده‌گی واقعی اطلاق بگیرد. در طول ده‌ها سال توجه خاص عصریت‌گرایان به ابداع چنان هنری معطوف می‌بوده است که دارای شکل خالص باشد. عقب‌نشینی در برابر واقعیت و در پی هم‌آیی تند دبستانها و جریان‌های گوناگون فکری که از اسلاف و معاصران هر دو جدایی اختیار می‌کنند، وضع را به جایی کشانیده‌اند که موضوع هنر به حیث ضابطهٔ اساسی اثر ابداعی در واقع ناپدید گشته است. اهدا فی‌را که هنرمندان تعقیب می‌کنند، به حدی مغشوش و مبهم شده است که توان برانگیختن آفرینش هنری را ندارد.

طرد هنر توسط عصریت‌گرایان افراطی قطعاً شگفتی‌آور نیست. مفکوره‌های آنان در بارهٔ هنر در طول روزگار بی‌خیز دراز شکل یافته است. انکارشان از آثار هنری مخیل نتیجهٔ تاریخی و منطقی تخریب تدریجی هنر است که پیش از پیش در انتزاعیت‌گرایان، هنر را سرسوم (باب) و جریان‌های متنوع دیگر عصری‌گری به مشاهده می‌رسد. این پدیده به سبب شرایط قبلی وجود و شکل‌های ثابت آن، هر دو، بدون شك یکی از مظاهر عمیق بحران هنر بورژوازی است، که ارتباطش را با جهات واقع و با خلق‌های زنده تا حد زیادی از دست داده است.

و دیگر قدرت برآورده ساختن حواجیح معنوی خلقهارا ندارد .

عقیده عده‌یی از هنر مندان و نویسندگان چنگرایی، که به نحوی از انحاء باجنبش دمو - کراتیک همبسته‌گی دارند درباره ابداعا ت هنری (چنانکه خود گفته‌اند) از جدایی ادبیات و هنر کشور های سرمایه داری از زنده‌گی واقعی، علی‌الخصوص از زنده‌گی طبقه کارگر به شدت متاثر است.

و این جدایی، به نظر آنان، علاوه بر دیگر چیز ها، ناتوانی هنر را در تبارز به حیث پدیده هسته‌یی اجتماعی امروزی و تلافی حواجیح قشر دموکراتیک جامعه نمودار میسازد . در اینجا دیده میشود که چگونه مفکوره پیپوده‌گی هنر، که از بعضی جهات بانظریات عصریت گرایان ((خشک)) قرابت میرساند نشأت میکند.

در بسیاری از کشور های سرمایه‌داری تلویزیون جانشین فرنگ شده است. اما هر چند تماشا ی تلویزیون عمومیت یافته است، بخش معتدایی از نفوس در کشور پیشرفته یی مثل ایتالیا تلویزیون تماشا نمیکنند . و این امر نیز مهم است که در ایتالیا تعداد کثیری از تماشاگران تلویزیون بیسواد اند . مگر در کشور های سرمایه داری سواد خود شی همواره وسیله توصل به ارزشهای فرهنگی نیست . از جمله صد نفر بیننده تلویزیون در ایتالیا شصت و پنج نفر هرگز کتاب نمیخوانند آنها نه به این علت که بیسواد اند ، و پانزده نفر به ندرت کتاب میخوانند، ۴۳ نفر هرگز روزنامه نمیخوانند، شش نفر در هفته یکبار و ۴ نفر یکبار در هر پانزده یا بیست روز روزنامه میخوانند . اکثریت تماشاگران تلویزیون در ایتالیا (۱۰۱ درصد) هرگز به سینما نمیروند .

در ساحه فرهنگ وضع مشابهی در بسا از کشورهای دیگر سرمایه داری به مشاهد میسرود. در شرایط بحران عومی سرمایه داری، اینگونه عملیه ها و تمایلات به صورت های قاطع نراز این خود نمایی میکند .

مگر اصل موضوع چنین حقایق و جریانها را، که استنتاجهای گوناگون از آن بدست توان آورد، با کلیه یی ساده نمیتوان افاده کرد. درستترین نتیجه تاریخی این است که باید فرهنگ مترقی به تمام مردم رسانیده شود، و به این منظور لازم است تا نظام اجتماعی را که زحمت گشان را از تکامل یافتن نیروی ابداعی شان و از فرا گرفتن ارزشهای فرهنگی شان باز میدارد، تغییر بدیم. اما استنتاجهای دیگری نیز متصور است، از این قبیل که هنر و بسیاری از دست آورد های فرهنگی باید کم از کم تا وقتی که شرایط اجازه رشد جامعه بهتری را بدهند گردد. اینگونه استنتاجها، که بدون شك بیانگر تصادم با جامعه بورژوازی امروزیست، دوعین

حال نشان میدهد که افراطیون چپ از حواشیج والهامات واقعی خلقها کمتر وقوف دارند. زمانی که قشر دموکراتیک جامعه سرمایه‌داری دسترسی به دانش و فرهنگ مترقی را به حیث وسیله مهمی در جهت رسیدن به اهداف بزرگ تاریخی-عدالت اجتماعی و تغییر خود ساختمان اجتماع بداند، ویرانگران ((چپی)) هنر آرزو میکنند که کاشنی آدم و جامعه در جهت ((رهایی)) زحمت‌کشان از قید ارزشهای فرهنگی به پیش حرکت نمایند.

در اینجاست که نادیده گرفتن قصدی تجربه کشور های سوسیالیستی به چشم می‌خورد. این تجربه به صورت قناعت بخشی نشان داده است که نخست دوباره سازی مناسبات اجتماعی تقرب طبقه کارگر را به وسیع ترین میزان به ارزشهای فرهنگی جهان تضمین میکند و دوم تسلط یافتن طبقه کارگر بردست آوردهای فرهنگی کشور خود شان و جهان انگیزه نیرومندی برای فعالیت ابداعی به منظور اعمار جامعه بی نوبت میباشد.

نادیده گرفتن تجربه سوسیالیزم راستین از این واقعیت پدیدار است که در نزد افراطیون ((چپی)) مفاهیم فرهنگ محدود است و در برابر انتقاد پایداری ندارد. چشمپوشی از واقعیت های تاریخی هیچ گاهی نمیتواند برای تنظیم تیوری اساس مبنی را تشکیل دهد. حتی مفکوره های پرزرق و برق تر و در نظر اول قانع کننده تری نیز، بدان جهت از هم پاشیده شده است که جریانات و قوانین تکامل اجتماعی را نقض میکنند.

ابتدال گرایان چپ افراطی نه تنها نمیخواهند که پیچیده گیهای عملیه هایی را که جریان دارد بفهمند و به تحلیل دقیق پدیده های اجتماعی به نحوی بپردازند که بر اساس آن به نتیجه گیری های با مفهوم و معقولی برسند، بلکه تمایل غیرقابل جلوگیری به هر گونه موقفهای افراطی نیز نشان میدهند، میلانی که در بین کارگران فرهنگی به شکل گزافه گوییهای انارشیمیستی تبارز میکنند.

زنده گی اجتماعی و ایدئولوژیک قرن بیستم فراست تاریخی رهبر کارگران جهان را به صورت بارز تایید میکند. وی درجایی که پیش محتاطانه بی رادربا میراث فرهنگی گذشته توصیه و به ضرورت تسلط یابی و اصلاح هر آنچه چیزی که در فرهنگ گذشته بارز باشد اشاره میکند، در عین حال ایجاد چنان هنرنویسی را تاکید مینماید که بتواند و باید به گسترده ترین بخشهای زحمتکشان برسد. رهبر کارگران جهان به حیثیک انقلابی مبتکر نظریه ها و برنامه های به ظاهر انقلابی آینده نگران و اعضا ی ((گروه فرهنگی پرولتری)) را به شدت ود میکرد، وی ارتباطهای زنده میراث فرهنگی گذشته را بارز شد کنونی و آینده فرهنگ و سر-

نوشت آینده تکامل هنر و ادبیات را در نظام سوسیالیستی به وضاحت تمام مشخصه میگرد.

تطبیق اصول موضوعه رهبر کارگران جهان بر اساس ایدئولوژیک و عامل عمده رشد هنرنویین و پویا، هنری را که محتوی و شکل آن، نخست در کشور های سوسیالیستی غنی باشد، هنری را که اکنون در فرهنگ جهان مقام شامخی را احراز کرده تشکیل داده است. اهمیت آن در زنده گی معنوی جامعه به تدریج روز افزون است ...

زمان خودش نشان داده است که سر نوشت ادبیات و هنر در جهان امروز به تکامل و استحکام سوسیالیزم، به مبارزه آزادی بخشی طبقه کارگر و بخشهای گسترده کارگران در کشورهای بورژوازی و به جنبش آزادی بخش ملی تاخیزادی پیوسته گی دارد. مدافعان طرز زنده گی بورژوازی راجع به انحطاط حتمی هنر در شرایطی که ارزشهای ذهنی و هنری برای نوده ها ایجاد شود به کثرت سخن میگویند، این گونه قیوریه و تصورات بی اساس و خلاف واقعیت اند. تاریخ هنر در قرن بیستم بانگرش مارکس کاملا تطابق دارد که میگفت:

((طرز تولید سرمایه داری دشمن رشته های معینی از تولید معنوی، مثلا هنر و شعر است))، هر چند از زمان مارکس تاکنون انبوه عظیمی از هنر توسط سرمایه داری برای استهلاک نوده ها تولید گردیده است، با آنها با واقعیت نگرش مارکس منافاتی ندارد. منظور مارکس هنر اصیل و شعر اصیل است، نه هنر جعلی که غالباً چیزی جز هنر تجارته همگانی نمیشد.

تبلیغات وسیع برای این گونه هنر توسط تاجران نه تنها برای کسب منفعت (هر چند منفعت خواهی قسمت اعظم آنرا تشکیل میدهد) بلکه به خاطر انباشتن مغزها از افکار ((محافظه کارانه)) و ارتجاعی است. دشمنی سرمایه داری با رشته های معینی از تولید معنوی در ابداع هنر تجارته امروز برای توده ها کثیرا با الهامات اصیل خلقه پایگانه و مانع ارتقاء میباشد.

رشد ادبیات و هنر امروز سوا این راه همه میدانند به انگشاف غول آسای علم و صنعت در دوران ما ارتباط نزدیکی دارد.

معینا، عملیه های مغلق و تحولاتی که در روزگار ما در ادبیات و هنر پدیدار میگردد تنها در اثر انقلاب امروزی علم و صنعت و نفوذ آن نیست. علت این عملیه ها و تحولات را باید در تخریک خود زنده گی جستجو کرد، اینها به تحولات شرایط اجتماعی و روحیات خلقها ارتباط دارند. البته، شک نیست که پیشرفت علم و صنعت بخش عمده بی از واقعیات امروزی است. و بنا بر این نه چشمپوشی از تاثیر آن بر رشد هنر و روزگار ما و نه آنرا یگانه عامل این انگشاف دانستن، هیچ کدام درست نیست.

چه بسا که با مبالغه بگیرد دو تأثیر انقلاب‌علوی و صنعتی بر ادبیات و هنر امروز مواجه میگردیم. آنچه، رویبهر فته، از آن برمیاید این مفکوره است که پیشرفت علم و صنعت نه تنها بر پدیده های منفرد هنری اثر دارد، بلکه ماهیت اصلی و جوهر هنر را، علی الخصوص در رشته هایی از قبیل ادبیات، نقاشی، موسیقی و نمایشنامه، به نحوی از انحا تغییر میدهد.

اما چنانکه میدانیم، جای پررنگی را قلم نوک آهنگی و جای اینرا ماشین تایپ گرفتن و پیشرفت های خارق العاده در چاپ کتب انقلابی را در ادبیات پدید نیاورده، نه کار بر مواد گیمیای به جای مواد طبیعی ((مرحله نویسی)) را در نقاشی پدیدار ساخت و نه آهنگ سازی به کمک کمپیوتر های الکترونیک، در نظر بساگسان، گم از کم تا کثرت، به هیچ شیوه عده ای گمگی به موسیقی کرده است.

و نه کدام تحولات هنری - صنعتی، مثلا در هنر نمایشهای موسیقی به وقوع پیوسته است. ظهور ((جاز)) نقطه تولد اشکال نوین موسیقی را تثبیت میکند، نه ((تجدید آلات تخنیک)) آن نمایش خوب ریاضی دلیلی بر دلچسب موسیقی تو سطر گستر سیمه فونینی که با آلات قدیمی سولو - پیانو، ویلون، سللو و امثال آنها - نواخته شود هنوز هم شنونده گان را به هیجان میاورد. آلات برقی موسیقی توقعات متصور را بر آورده ن ساخته اند، هر چند شاید توان گفت که وسایل ایقاع موسیقی را به طرز مشخص غنی ساخته اند.

عقیده ای غالباً ابراز میگردد که ظهور وسایل ارتباط جمعی همچون رادیو و تلویزیون که تعداد کثیری از خلق را به آثار هنری و ادبی آشناسازد ماهیت اصلی اشکال متنوع هنر را آشکار تغییر میدهد.

اما به چه دلیل؟ دلیلی وجود ندارد. هرگاه اشعار و آثار منشور از رادیو نشر شوند یادار محیط دیگری یادار کدام تالا ر خوانده شوند خصوصیات آنها دگرگون نمیگردد و اشکال آنها تغییر نمیخورد. اگر بآلتی چون ((دریا چهل)) یا ((سپار تاگوس)) در تلویزیون نمایش داده شود در ساختمان هنری و ماهیت زیبا و پیرشاختی آن تحول واقعی رخ نمیدهد. از این حقیقت انکار نتوان کرد که هرگونه تغییر وارنده بزرگ نمایشنامه از رهگذر تخنیک به خاطر نمایش آن در تلویزیون به تناسب تفسیرهای گوناگون آن توسط کارگردانان بی اهمیت است، چنین تفسیرها جوهر اصلی نمایش زنده میباشد.

شک نیست که تلویزیون حلقه علاقمندان به پدیده ها با ارتباط آنها به پیشرفت علم و صنعت هنر را گسترش عظیمی داده است، مگر ماهیت خود هنر را تغییری نداده است.

به نظر گروهی از ساینست‌ها ساینس‌ه‌ت‌ن‌ب‌ا‌ر محتوای آثار هنری بلکه در سبک آنها نیز نفوذ می‌کند. در سالی‌های اخیر راجع به سبک واحد هنر معاصر بحث می‌کنند، سبکی که زیر تاثیر ساینس، بدون دلیل موجه، در حال شکل‌گیری است، یا حتی قبلاً شکل گرفته است. چنین ادعا می‌شود که این سبک با مختصات ایجاز، فصاحت ساده‌گی و اعراض از حشو و تفصیل متصف است. منافعان این‌گونه سبک ادعا دارند که در دوران پر ما چرا و آشفته ما، خواننده، تماشاگر، و موسیقیدوست به هنر موجه احتیاج مبرم و صرفاً برای چنین هنری و کم‌واشتیاق دارند.

مگر همه اینها خیالی‌بافی است. چگونه کسی درباره اشتیاق به موجه‌گرایی سخن تواند گفت که فلمسازان فلمهای ده، پانزده و حتی بیست و هفت قسمته می‌سازند و تماشاگران شیفته آنها را هر روزه برای مدت دو هفته، یا یک ماه تماشا می‌کنند، و گذشتانند مدتی چنین طولانی در ستایش هنر باور نکردنی است. سینما روه‌اشکارا مشتاق چنان داستانهای سینمایی طولانی و چندین مرحله‌یی هستند که با تفصیل و جزئیات انباشته باشند.

(این البته از سایر (گرمی‌بودن‌ها) مجزئی نیست.) در رشته ادبیات نیز اشتیاقی شدید برای طوالت حماسی، برای ناوگاری در دو سه جلد حتی بیشتر از آن دیده می‌شود.

تاکید باید کرد که کدام سبک واحد هنری ساخته شده از تاثیر ساینس صرفاً وجود ندارد. مفکوره‌های مربوط به رشد آن با تکامل و پیشرفت هنر و ادبیات سوسیالستی تناقض دارد. غنای سبک - تنوع عظیم سبکها - یکی از مختصات بسیار مهم هنر سوسیالستی و علامه فارسی بخته‌گی و تضج آن است.

در این امر ابتکار در تلاش ابداعی و کشف کردن افراد هنر مند، هر دو، و غنا و تنوع اصل - واقعیت که در آثار هنر مند آن تمثیل می‌شود مضمراست. سبک و ابتکار - مفکوره‌هایی اند که همبستگی نزدیکی دارند. نه تعداد کثیری از نویسندگان و هنر مندین با استعداد سبک مشترک (واحد) دارند. مگر سبک یک استاد بزرگ همواره مختص، فردی و از آن خود اوست. هرگونه اقدامی در جهت ((توحید)) سبکها، بشمول اقدامات مفروضی که طبق احتیاجات دوران انقلاب علمی و صنعتی به عمل آمده است، صرفاً به فقیر ساختن هنر میانجامد. هرگاه در باب سبک سخن گوئیم مقصود مانده تنها نویسنده‌آهنگساز یا نقاش بلکه خواننده، موسیقیدوست و هنردوست نیز است. هنر مندین یا نویسندگان بزرگ، همواره مردمی برای خودش، شنوندگان بینندگان و خوانندگان برای خودش دارد - آنانی مجزوب هنر او هستند.

ارتباط واقعی بین هنر معاصر و پیشرفت علم و صنعت، به نظر من باید در این واقعیت دیده شود که ساینس، ساینست‌ها و مسایل ساینتیفیک جزو اورگانیک و لاینفکای جهان مخیلی شده‌اند که

هنرمندان و نویسندگان میافرینند و اکنون موضوع مهم هنر هستند. در گذشته نیز موضوعات ساینتیفیک گاه گاهی مقام شامخی رادر هنر احراز میکرده است. بدین صورت، هنرمندان نه تنها در دوره «نئوئور» بلکه در دوره نسانس نیز به جریانهای ساینتیفیک زمان خود دلچسپی عمیق داشته اند. در دوران ما تاثیرات متقابل رشد علم و صنعت از یکسو و زنده گی و فرهنگ عقلائی و هنر از سوی دیگر، خصیلت ذاتا متفاوت دارد و متکی بر امکانات وسیع و نوین فوق العاده بیست که علم و صنعت معاصر دارد و بالاتر از همه به خاطر این واقعیت است که ساینس به ذات خود نیروی مستقیم تو لید گردیده است.

در ادبیات و هنر زمان، طریقه های بسیار گوناگون درک پیشرفت علم و صنعت دیده میشود. این طریقه ها محضاً متشکل از صور تهای خیال ساینستان و انجینیران، این آفرینندگان صنایع نوین که کشش آنها طور قابل فهمی عظیم است نمیباشد. امروز علم و صنعت جنبه های گوناگون زندگی انسان را متاثر میسازد. پیشرفت علم و زمینه هایی که در آنها از دست آورد های علم و صنعت کار گرفته میشود نه تنها بر سرنوشت گروه های محدود مردم یا منطقه های مشخص جهان، بلکه بر سرنوشت تمام انسانها تاثیر دارد. این پدیده به این یا آن صورت در ادبیات و هنر و طبعاً به شیوه های متنوع و توسط هنرمندان مختلف انعکاس می یابد. برخورد خیال انگیزانه با این پدیده زمانی پیروز مندا نه تواند بود که صرف جوهر معقول و منطقی آن چنان که هست، نشان داده نشود، بلکه با همه ژرفایی که دارد از طریق جهان معنوی انسان، از راه کشمکشهای باطنی انسان نمودار گردد.

از برای هنر مهمترین مسایل علمی و دست آورد های صنعتی چیز های بیحرکت و بیروحي هستند، مگر اینکه با شراة اضطرابها و آرمان های انسانی زندگی یابند، تا احساس کنیم که چیزی سرد و مجردی نیستند بلکه با سرور ها و آلام ما، با سر نوشت های ما پیوند همیشه می دارند. در زنده گی، هیچ برخورد خیال انگیزانه باید دیده هاز طرز دید عاطفی ما به سوی آنها، از معاییر معاشرت اخلاقی ماکه بر آنها انطباق مییابد جدا نمیتواند شد.

به همین سبب ترسیم کاملاً ((نمایشی)) باخصیلت ذاتی هنر همان قدر متناقض است که بیان تشریحی ظاهر دست آورد های علم و صنعت خواهد بود.

غالباً گفته و نوشته شده است که هنر و علم نزدیک هم آورده شده میروند، و این سخن به شیوه بی گفته و نوشته شده است که گویا یک واقعیت انکار ناپذیر باشد. مگر بیشتر آنچه در این مورد گفته و نوشته شده است از واقعیت انکار ناپذیر بدور است. کسی به دشواری ادعا خواهد کرد که علم با محتوی و روش تحقیق آن به سوی هنر در حرکت است. شواهدی که غالباً

از برای اثبات به هم نزدیک آبی هنر و علم آورده شده است مثالهای آنها در اکثر موارد دانشمندان سر بر آورده یی بوده اند که دلچسپی نیرومندی به ابداع هنری و جریانات متنوع هنری داشته اند. این مثالها غالباً دلچسپ و به گونه یی بدون تردید مهم اند. با وصف آن، این واقعیت که بسیار ی از دانشمندان هنر دوست اند جریان عمو می تکامل ساینس یا روشهای پژوهش علمی را عوض نمیکند.

حالا احساس های که آثار هنری ایجا میکنند میتوانند در بسا موارد دانشمندان بزرگ رادر رشته های کارشان بیانگیزانند و نه تنها این احساسها پژوهشگر را به تلاش های شدیدتری میانگیزانند، بلکه میتوانند او را در حل مسایل مفلک علمی به نحوی کمک هم کنند. به حیث مثال، باری آنیشتاین گفته بود که از داستایوفسکی بیشتر از هر مفکری به شمول ل گاوسس آموخته است. مگر با آنها هم به خاطر باید داشت که روانشناسی ابداع علمی ودست آورد های علمی يك چیز نیست.

در زند گی واقعی، در تحول واقعی فرهنگ هنر و علم در تما س همیشگی بوده به گونه گون طرز بر یکدیگر تاثیرات متقابل دارند. اما این عملیه ها تنها امروز پدید نیا مده اند، بلکه به مرور زمانی طولانی واقع میشده اند. این عملیه ها، بدون شك، در نیمه قرن بیستم، خصوصاً در ده سال اخیر، نسبت به گذشته شدیدتر و پیچیده تر شده اند. اما به هیچ وجه زمینه یی میسر نیست که به اساس آن فرض کنیم مرز فاصل بین علم و هنر از بین رفته یا بیجا شده باشد، یا اینکه علم و هنر به سرعت به هم نزد یک شده میروند و به چیز میانه یی، به معنوی از هر دو، یا کم از کم به دو گونه عین چیز تغییر ما هیت داده باشند.

و چگونه قرابتی را بین ساینس و مثلاً موسیقی اوپرا، بالت، نقاشی یا هیکلتراشی تخمین توان کرد؟ حتی ((بهترین)) روشهای ((علمی)) ساختن این اشکال هنری و امثال آنها صرف به از هم پائیدگی خصلت های ذاتی و ظار فیست طبیعی تاثیر زیبا شناختی آنها بر انسان خواهد انجامید.

اما سوال اساسی این است: آیا برای ((علمی)) ساختن هنر کدام ضرورت واقعی اجتماعی و زیبا یی شناختی هست؟ هیچ کس تا کنون وجود چنین چیزی را ثابت نکرده است. هنر خویشتن را با روشها و ادوات نویسن - ((خودش)) در بر خورد با جهان و بازندگی اجتماعی و روحی انسان غنی میسازد. همین امر هنر را به تحلیل و تعمیم پدیده های نوین در زند گی و در جهت بیان حرکت آرمانها و احساسات انسانی قادر میسازد.

اساسی ترین دلیل تیوری بهم نزد يك شدن هنر و علم (واين همیشه به صراحت و جرات گفته نمیشود) قرار آتی است. فرض میشود که هنر، با مقابسه با ساینس يك شکل پست فعا لیست ذهنی و روحی انسان است و آثار هنری نه تنها فاقد چنان نیروی تاثیر بر جامعه است که ساینس واجد آن است، بلکه به تنا سب ساینس اطلاعات کمتر یرانیز احتوا میکند . بنابراین پیوستن هنر با ساینس میتواند هنرا غنی، اهمیت اجتماعی آنرا افزون و تاثیر آن را زیادتیر سازد. دلیل دومی که به اول ارتباط دارد این است که در دوران يك انقلاب کبیر علمی و صنعتی ممکن نیست هنر از ساینس مستقل باشد و باید جبراً زیر تاثیر ساینس بوده به تدریج به آن نزدیکتر شده برود .

به نظر من هر دوی این دلایل کاملاً بی اساس اند. این مفکوره که هنر چنان ((كودك كودنی))، است که به تحصیل فاگولته یا بهتر گفته شود به تحصیل فوق لیسانس ضرورت دارد قانع کننده نیست . هنر مترقی معاصر کدام چیز ناقص یراشد نیافته نیست ، بلکه همسطح اندیشه های بزرگ و از الهامات شریفانه دوران ماست. و این به خاطر ی است که هنر—مندان بزرگ در تلاشهای ابداعی شان با جریان تفکری معاصر در تماس نزدیک اند، اشتیاق عمیق به دانستن و احتیاج معنوی به همگامی با کاروان زمان دارند . و موثریت هنر هرگز برتقرب آن با ساینس متکی نیست . بالاتر از همه موثریت هنر بر عمق و وسعت حدود الهامات هنرمندان ضوابط و تمایلات زندگی و بر اینکه شهود و ادراک وی به کدام اندازه روشن و ارضاء کننده تجسم می یابند اتکاء دارد. در يك خیالی جهان همواره فصلت اساسی هنر و تبلور زور مندی و نیروی خستگی ناپذیر آن بوده است و خواهد بود .

طرفداران تیوری بهم نزدیک آبی هنر و علم اگر خود بخواهند یا نخواهند، پیشروی را ازین عقیده آغاز میکنند که ادبیات و هنر زمان ماصرف نقشی جزئی و کمکی را ایفاء میکنند. حتی بهترین آثار ادبی و هنری ضرورت ندارند که با اندیشه علمی ((اصلاح)) و ((تایید)) شوند . نظری مشابه به این، متکی بر استدلال کما بیش متفاوت را، دانشمندان کمپیوترارا نه میکنند .

واضح است که اگر هنر صرف وظیفه کمکی را انجام دهد ، هر قدر که با ویتامینهای ساینس تقویت گردد، باز هم از موثریت راستین بی بهره خواهد بود. چون اصالت خود را از دست دهد نیرویی را که خودش دارد خواهد باخت ((بهم نزدیک آبی)) رویا روی هنر و علم چنان آناری

پدید خواهد آورد که بدون غنی ساختن اندیشه علمی دیگر آثار هنری نخواهند بود. در جامعه دارای نظام کارگری ادبیات و هنر از برای انجام دادن رسالت مهم اجتماعی، که آنرا انجام هم میدهند، فراخوانده میشوند.

با وسایل مختص به (خودشان) در تریب مشترک توده های زحمتکش و ساختن انسان نوین فعالانه سهم میگیرند و روحیات نظام شورایی و ضوابط داد و ستد و مناسبات بین اشخاص را موثرانه بالا میبرند. تربیه انسان نوین در راه به سوی اعمار جامعه بدون استعمار فرد از فرد مهمترین چیز است. تأثیر ادبیات و هنر را بر جهان معنوی انسان هیچ چیز دیگری ندارد.

در اینجا لازم است نقش بزرگی را خاطر نشان سازیم که ادبیات، سینما، توگرافی و موسیقی شورایی پیش از جنگ میهنی ۱۹۴۱-۱۹۴۵ در اثنای آن در قسمت تلقین شجاعت خلق، اعتماد به نیروی خودشان، قهرمانگری و عشق بی پایان و وفا داری به مادر وطن - سوسیالیستی ایفاء کرده است. در شرایط نوین، در دوران نضج سوسیالیسم ادبیات و هنر شوروی به شکوفانی ادامه میدهد. بهترین آثار در این رشته از سرکار داشتن فعالانه زندگی و از الهامگیری از آثار نوین و مهم واقعیت سوسیالیستی مایه میگیرد.

چا دارد که به عوض بهم نزدیک آیی هنر و ساینس از (همکاری) آنها سخن گوئیم. و این نکته بی است که باید تاکید شود. این همکاری به دو علت، یکی اینکه هنر و ساینس بعضی خصلت های مشترک دارند، و دیگر اینکه وظایف اجتماعی متفاوتی را انجام میدهند، عرض وجود میکند. فزیکدان معروف رابرت اوپنهایم با بصیرت برجسته ای گفته است که ساینس و هنر مند هواره در مرز آنچه که هنوز درک نشده است زنده گی میکنند، باید آنها نورا با آنچه که قبلا دانسته شده است هماهنگ سازند تا بحران عمومی را به نظم مبدل سازند.

اینکه ساینس و هنر سیما های مشابه دارند به خاطر این واقعیت است که غایه هر دو کسب دانش، تسلط یافتن بر جهان پیرامون ما، درک کردن انسان و جامعه و پیشرفت و تکامل آنهاست. تفاوت های ساینس و هنر به این سبب است که جوهر هنر انبوهی است که به ضوابط شناخت علمی خلاصه کرد. شناخت علمی در رشته هنر به شناخت علمی در رشته ساینس ما هیتا تفاوت دارد.

فلسفه مترقی تایید میکند که ضابطه انعکاس واقعیت در فعالیت ذهنی انسان و شناخت فعالانه واقعیت انسان نیستند. معماران و هنرهای تطبیقی (به شکل طرح و دیزاین) مشخصات

واقعی يك دوران الهامات معنوی آنرا به نحو خاصی تمثیل میکنند، مگر در شناخت فعلا نه جهان مهم نمیگیرند. غایه آنها غنی ساختن قوه ها و محیط آنهاست و محتوی ضوابطها - هنگی و زیبایی اند، وظیفه عملی را انجام میدهد. ضوابط هماهنگی و زیبایی شناختی در تمام اشکال هنر نقش مهم شان را به این گونه حفظ میکنند که با سایر ضوابط ایدیولوژیکی، ساختارنی و زیبایی شناختی مناسبات متقابل دارند.

در هنر، محرک در امر برخورد با واقعیت، انسان و جهان درونیش، فعلیتش، و روابطش با جهان پیرامون اوست. مگر سیماهای مختص عملیه شناخت، حقایق و قوانین علمی متضمن طرد ذهنی گری و چنان است که این حقایق و قوانین سیماهای (شخصی) ندارند، کلیه سازبهای هنری همواره مهر شخصیت ابدی هنرمند را بر جبین دارد.

در هنر عینی باذهنی (شخصی) به صورت يك واحد اورگانیک مزج میگردد. ذهنی گری هنرمند (که نباید باذهنی گرایی اشتباه شود) تحریکش میکند تا آنچه را که در زندگی انسان نو مهم است جستجو و کشف کند. ذهنی گری هنرمند را از آشکار ساختن آنچه که در واقعیت عمو مامهم و تمیز است هرگز باز نمیدارد، بلکه در واقع جزء لاینجزای عملیه درک و ترسیم آنها است. دید عاطفی انسان از شی مورد شناخت و تعالی ایدیولوژیکی و زیبای شناختی پدیده های گوناگون در زندگی از مهمترین مشخصات هنر است. من در اینجا از تفاوت بین کلیه سازی هنری و حقیقت و قانون علمی، که به ذات خود نیز مهم اند، سخن نمیگویم. هنر با وحدت جنبه ها و مشخصات متنوعش با همکاری پیگیرش باساینس، آدمیزاده را در جهت درک جهان و درک خودش با ارتباط به جهان در جهت تشخیص تکامل معلق زیبا و زشت، شریف و فرومایه، غم انگیز و خنده آور یاری میکند، هنر با نیروی خویش ما را در جهت تحریک عواطف مان، بیداری احساسات مان و الهامگیری مان در ابداع هنری به خود جذب میکند.

بسیاری از تیور یسنها در رشد یابی انواع هنری مستند حرکت هنر (خصوصا ادبیات و سینما توگرافی)، رابطه سوی ساینس تا بیاد میکنند. مساله تمایل به مستند بودن هنرنه تنها از دیدگاه ارتباط هنر با ساینس، بلکه از نظر مسائلی وسیع تر - مساله جریان عمومی تکامل هنر در عصر مانیز دلچسپ است.

این نظر که تمایل روز افزون به مستند بودن ادبیات مثل آشکارای همبستگی نزدیک ساینس و هنر است، صرف به این دلیل که در گذشته نیز ادبیات غالبا میلانی به سوی ترسیم حقایق و حوادث واقعی و آدمهای واقعی نشان داده است، اساس محکم ندارد.

باوصف آن، میرهن است که امروز ادبیات مستند هم از نگاه حجم و هم از لحاظ تنوع در حال توسعه و توجه به خاطرات مخصوصا روز افزون است. علت این علاقه فعالانه، حتی شدید، به

ادبیات مستند چیست ؟

علت آن، در نخستین وهله، اشتیاق بی شایبه به دانستن حقیقت راجع به گذشته و حال بدون آمیزش حقایق آرایش نیافته با عناصر فسانه‌ی است. پدیده‌های پیچیده و حادثه‌های متضاد دوران پرماجرایی ما، چنانکه در واقع هستند به یک نگاه درک نمی‌شوند. زیرا غالباً با تصورات نادرست، موهومات، و اسطوره‌ها محاط‌اند. چون به ادبیات مستند برگردیم، آرزوی درک و دانستن ماهیت و معنای واقعی این پدیده‌ها و حادثه‌های پیچیده خواننده را به شور آورده‌است.

مگر تنها همین کافی نیست، خواننده توقع دارد تا سرگذشت آدم‌های واقعی و بشرح‌حال اشخاص برانزده رانیز بخواند. یکی از نمونه‌های بارز آن ((حصار برست)) اثر سمیرنوف است که به سویه ملی مورد ستایش و تحسین قرار گرفته است. شرح نویسنده از جستجویش برای یافتن قبر مانان ((برست)) در تلویزیون و کتاب و در این موضوع توجه بینندگان و خوانندگان را جلب کرده، کارنامه‌های قهرمانان در دفاع از برست مجاهدات پیگیر مدافعان به نقل از زبان آنانی که جان به سلامت برده‌اند، طرح و وصف سمیرنوف از کلیه حقایق درباره این مدافعه احساسات آنان را به ژرفی هر چه تمامتر برانگیخته‌است.

خواننده ادبیات مستند راهم صدای قتی که بر تحلیل هوشیارانه حادثات واقعی مبتنی باشد و هم صداقت در بیان اعمال قهرمانان به خود جلب می‌کنند. تصادف نیست که در بسیاری از آثار مستند راجع به ((جنگ بزرگ میهنی)) این هر دو جریا با هم درآمیخته‌اند.

شیفته‌گان ادبیات مستند متیقن شده‌اند که این نکته خودش کلیه حقیقت رادر باره زنده‌گی به خواننده‌القاء میکند و از زنجیر مفکوره‌ها و تصوراتی که حقیقت را معشوش سازد آزاد است باید گفت که چنین نظریه‌ها یکی از موهوماتیست که در نقطه عروج شهرت هنر مستند پدید آمده‌است. هنر مستند، بدون شک، حقیقت واقع را به بهترین صورت و غالباً با موثریت منتقل می‌سازد. مگر یقیناً واجد چنان نیروهای ((انحصاری)) افشای حقیقت، با همه عمق آن، نمی‌باشد که به آن نسبت داده می‌شود. و مهم این است که هنر مستند از مفکوره‌ها و جریانهای ایدئولوژیکی عصر مابجز انیست، از مفکوره‌ها عاری نیست. در واقع، هنر مستند حقیقت را از اتحاد مفکوره‌ها و تصورات مترقی کسب می‌کند. به خاطر من در این مورد سوالی خطور نمی‌کند که هنر مستند، و خصوصاً فلم‌های مستند به هنر معنوی ما، به فرهنگ خلقی و دموکراتیک بسا چیزها افزوده‌است، ولی من این تیوری را به شدت رد می‌کنم که هنر مستند به مقایسه با سایر اشکال هنر نقش خاص اساسی رادر حذف و دفاع از حقیقت، حقیقت چندین مجرای

زنده‌گی ایفاء میکند . این تیور ی باوا قیمت مطابقت ندارد .

هنر مستند پهلو های قوی وضعیف دارد . تاثیر آن، و این سخن به تکرار گفته شده است، اولاً در اثر معتبر بودن منبع آن است. دیگر عامل تاثیر آن همانا ضریب عاطفی - اخلاقی بیست که با تشریح تمام حقایق مربوط و باتو صیغ آدمهای واقعی ، و ((ارائه)) اسناد وشواهد پیوستگی دارد در امر سروکار داشتن با پدیده‌های مشخصی در زندگی ، بشمول پدیده‌های رنج آور، معتبر بودن منبع زنده اطلاعات مهم و تاثیرات کاملاً نیرومند را تشکیل میدهد .

مهم‌ها، معتبر بودن ((تمام)) حقیقت نیست تشریح مستند یک پدیده غالباً تنها بعضی از جنبه های حقیقت را در باره آن پدیده احتوا میکند . برای درک تمام جنبه های حقیقت ، غالباً نه تنها لازم است که حقایق مشهور در دست باشند، بلکه باید به افشای چنان جنبه های گذشته یا کنونی نیز پرداخته شود که از نظر بیننده پنهان مانده است . به همین علت است که مولفان آثار مستند به آسانی به تخیل و ابداع به حیث وسیله ((ممد)) در امر تاسیس حقیقت رو میاورند .

اهمیت آثار مستند به حیث (چشم دید) آنچه واقع میشود ، یا واقع شده است ، غیر مشگوک و غالباً چشمگیر است . گاه گاهی گفته میشود که هنر حقیقی شرح وقایع یک حماسه به ترتیب تاریخ است . مگر این نظر شاید بر آثار مستند بهتر تطبیق شود . آثار مستند ضبط کردن مورد اعتماد طرز دیدیک عسرواز نسلیا بیست که یکی در پی دیگر میاید . به همین سبب است که مثلاً فلمهای مستند را از انقلاب کبیرا کتوبراز پلانهای پنجساله و جنگ بزرگ میهنی ، و و پدیده های ناگوار در کشورهای خارجی با دلچسپی عمیق مشاهده میکنیم، چنین فلمها اطلاعات وسیعی به ما میدهند. بسیار از آثار ادبی بیگانه و اجد مشخصه مستند بودن اند نیز چنین اند ولی نه به اندازه چنین فلمها .

مگر در اینجا باز هم باتنا قضات مشخصی مواجه میگردیم. به مجردی که علاقه ما به حادثه ایی که موضوع اثر مستندی باشد از بین برود نیروی زندگی آن اثر به تندی نابود میشود. در مورد آثار مستندی که یگانه ادعای شان جلب علاقه به معلومات مضمون در آنها باشد، شاید شاهد چیزی در آنها باشیم که تاثیر (واحد) نامیده توانندند . به این معنی که چون خواننده یا تماشاگر معلومات مضمون در آن را کسب کند احتیاجی به مراجعه مکرر به آن احساس نمیکند زیرا چنین آثار به جز ارائه معلومات و وظیفه دیگری نهدارند.

وضع آثار انواع مستندی که محدود به ارائه معلومات نباشند، بلکه از ساحات گسترده و

حقیقت اجتماعی پرده بردارند متفاوت است. این خصوصیت چیز نیست که خواننده یا تماشاگر رابه مراجعه به چنین آثار مکرر و امیدارد .

گاهی درباره امکان کلیه های ابداعی در هنر مستند اظهار شک و تردید میشود . چنین شک و تردید ها اصولا موجه نیستند . آثار مهم در این رشته با وجود بودن کلیه های مخیل و نیرو مند امتیاز می یابند .

استادان بزرگ هنر مستند اهمیت اجتماعی و زیبایی شناختی چنین کلیه هارا میدانند . پیتر ویس نویسنده برجسته آثار مستند میگفت: «(نیروی نمایشنامه مستند بر این حقیقت مبتنی است که از بخشهای کوچک واقیعت نوعی از نمونه عمومی عملیه تاریخی معاصر را خلق میکند نمونه یی که بر اقتضات کثیر متنوع تطبیق میشود .)» این گفته هابه سیمای مشخص کلیه ابداعی اشاره میکند ، و آن همانا مکان تطبیق بر اقتضات گوناگون زندگی است .

تلاش از برای نتیجه گیریهای کلی چیزی و جا دادن آنها در آثار هنری چیز دیگری است. در اینجا مستندگرایی هنرمند نسبت به اسنادی مواد مستند را آزادانه به کار می برد و تغییر شکل میدهد خوبشتر رادر موقف خطیرتری می یابد. زیرا تمام حقایق درباره واقیعت ، حتی حقایقی که از این یا آن لحاظ با اهمیت باشند از سیمای مشخص ((وزین)) ضروری مشحون نمی باشد که نتایج کلی از آن توان کشید .

از برای برگشیدن کلیه های مهم ابداعی از مواد مستند به آنچه که علاوه بر استعداد نویسنده (که البته اهمیت دارد) ضرورت است همانا انتخاب چنان حقایق و حوادث و آفریدن چنان آدمهای واقعی است که خودشان و اجسامهای مشخص و نمونه یی (تپیک) باشند . با توجه این سیمایها (و این هرگز کار ساده و آسانی نیست) و با نشان دادن آنها با لحن عاطفی و اخلاقی ((خودشان)) و با دید مشخص تاریخی است که فوروم ل بندی کلیه های ابداعی مشخص امکان پذیر میگردد . این راه ابداعی با روش های ابداعی هنری که استادان در ساحت ادبیات و هنر بکار می برند وسیعا تفاوت دارد .

نویسنده گان در ابداع صور خیال بیشتر بر نخستین نمونه ها (پروتو تایپها) بر خصلت های آدمهای واقعی اتکاء میکنند . امادر قصه پردازی های تخیلی ((آزاد)) در حالی که نخستین نمونه ها غالبا نوعی از مواد اساسی ساختمانی ، و آدمهای واقعی اثر مستند اشیا ی زنده یی می باشند که باید شرح شوند . تفاوت در اینجا اساسی است نه از لحاظ درجه ، که باید به روش های متفاوت شرح تخیلی جهان متعلق باشد ، و هر به نتایج مختص به خود پایان میابد . با ارتباط به این موضوع باید به خاطر داشت که چنین نوع هنر مانند نقاشی منظره همواره در واقع

« مستند » بوده و این امر ما نمی رادد راه بیروزی بزرگ آن ایجاد نکرده است . در آثار ادبی مخیل و آثار مستند هر دو، پدیده های متفاوت از لحاظ درجه و از لحاظ ظرافت و شادوش هم همواره وجود میدارند . و این امر طبیعی است . ناکامی در باز آفرینی هنری واقعیت، غالباً با چنانی نویسنده از زنده می، با سطحی بودن نگارش پدیدار میگردد . معتبری مستند بردن، که خود متضمن کیفیت های مثبت زیاد است غالباً به چنان چرک نویس غیر الهامی تغییر شکل مییابد، که که در بعضی موارد با مسایل عاجل و در موارد دیگر با حدت موزموعات سیاسی گسب غنامیکنند . هرگاه مستند گری به راه پور تاژ معض بدل گردد و راپور تاژ در برابر نگارش تخیلی ابداعی قرار داده شود، در آن صورت نه تنها خود هنر، بلکه در نخستین وهله هنر مستند متضرر میگردد و به این صورت به طور غیر مجوزه به ابتدایی ترین اشکال خود تنزل میکند .

هنگامی که پهلوی های قوی و ضعیف هنر مستند را بررسی میکنیم باید بدانیم که در بسا موارد به ترسیم زندگی درونی انسان نمایی پردازد . میتوان با توجه به کیفیات زیادی بر آن قضاوت یا آترا کشف کرد که در کردار، گفتار، حرکات، علایم چهره و امثال آن نمودار میگردد . هنر مند ناهاهنگی جلوه ظاهر می، کردار و گفتار یک شخصیت را با حالت باطنی اندیشه ها و احساساتش کاملاً تحلیل میکند . و به منظور شرح وضع روانی یک شخص از وسایل گوناگون سنتی و معاصر به شمول گفتگو با خویشتن و ((در دل خود گپ زدن)) کار میگیرد . برای نویسنده مستند گرای به منظور دستیابی به باوری بودن واقعی و در عین حال به خاطر خارج نشدن از چهار چوب انواع ادبی مستند ((خالص)) امکان تحلیل مشروح روانی شخصیت هایش میسر نیست، و او خود غالباً از چنین تحلیلی خود داری میکند . زیرا وسایلی که نویسنده توسط آنها منطق حادثات واقعی را روشن بسازد و وسایلی که توسط آنها از جنبشهای جهان درونی اشخا صبرده برگیرد بکسان نیستند .

در عین حال تحلیل و تشریح تخیلی وضع روانی انسان معاصر مورد دلچسپی زیاد است . و این به خاطر یست که انسان با آرمانها، اندیشه ها و احساساتش همواره بزرگترین موضوع هنر بوده است و خواهد بود . بیان روشنی ((من)) درونی یک انسان طرز دید شخصیش راجع به آنچه در جهان پیچیده امروزی حاد میشود ماباره گونه گونه شیوه در جهت گسب اطلاع از مناسبات اجتماعی کمک میکند .

تحلیل روانی از برای درک عملیه های صورت بندی و تکامل انسان نوین، عملیه هایی که در تکامل جامعه فاقد استثمار فرد از فرد اهمیت اساسی دارند ارزش خاص دارد . چنین تحلیلی

طرزید جدید رادرباره زندگی، چگونگی تشکل انگیزه هاو معیار های نوین رادر معاملات، دشواری هاو تضاد هایی راکه باشکل دهی انسان نوین خلقی همراه است برملا میسازد.

در ده سال اخیر نویسندگان کشور ها ی سوسیالیستی، وهچنان نو یسندگان مترقی سایر کشور هاتو چه عمیقی به چپا ن درونی انسان مبذول داشته اند. این امر، بدون شك، احتیاجات معنوی بخشهای وسیع خلق خواننده رانمو دارمیسازد. وماچگونه زندگی مسالمت آمیز این تمایل راباتو چه زنده وفعال به ادبیات وهنرمستند توجیه کنیم؟ در اینجا باید، چنانکه پیشتر گفته شد، همه پسندی داستا نهای اخلاقی - دراما تیکی رادر ادبیات وسینماتو - گرافی مدنظر قرار دهیم. وجه گویم ازگومیدی وداستانهای ساینسی که به همان اندازه همه پسنداند ومیتوان انواع دیگر زیادی رانام گرفت که شور و هیجان گسترده یی ایجادمی کنند. مطلب مهم این است که احتیاجات واقعی معنوی خلقها، از جامعه فاقده استثمار فرد از فرد متنوع بوده به هیچکدام از اشکال یاتما یل های خاصی محدود نمیباشد، وتوده از نوآوری های هنری وارزشهای مضمردهنر اصیل، هنری که متضف به صفات بگارت، پهنآوری وتوسع باشد، اقلنا عمیگردد.

در ارزیابی تکامل ادبیات معاصر وبررسی آینده آن، گروهی از ناقدان وتیوریستان ادبی متمایل اند تاجبهت هاو ضوابط اساسی آن رابه نحوی توجیه کنند که مورد جریبحث فراوان قرار میگیرد. آنان تمایل نشان میدهند تا از کم اعتقادی به فعالیت تخیلی وابتکار، واژ نقش روز افزون هنر مستند، که عقیده دسته یی از آنان آینده هنر به آن تعلق دارد، سخن گویند. و ایواشیوا مینویسد: «یکی از مشخصات بارز هنر زمان ما براز علاقه فراوان به آثار گوناگون مستند، که اساسا از یک نوع، به خصوص از نوع راپور تاژاند، میباشد. انسان میند که به قصه های واحد قاطعیت استاندارد ودر برخی از موارد به حکایت های صریح ومستقیم واقعی عطش شدید ی ابراز میشود.»

و این امر، به عقیده ایواشیوا، از تحولات همه جانبه فرهنگ معنوی معاصر وتغییرات مهم ذوق زیبایی شناختی، هر دو، نشانه کرده است. ادبیات تخیلی به اشکالی که خواننده قرون گذشته را اقلنا عمیگردد فاقده اهمیت شده است. ایواشیوا مینویسد: «زمان معیار های نوینی راپیش پای ادبیات میگذارد: معتبر بودن، مقنع بودن، وتوجه به حقایق مسلم وموثریت مستند و از برای شرح کامل نظر ایواشیوا به شیوه (مستند) در اینجا قول دیگری را از وی نقل میکنیم: «جریان مستند بودن ظاهرا یکی از مظاهر تاثیر گرچه این تاثیر

همواره آگاهانه احساس نمیشود) نیرو مندیت که از روش های علمی جها نشناسی و از چنان اصرار معقول به درك صحت و ثبوت و اثبات آن وارد شده است که خود از انکشاف علوم دقیقه منتج گردیده است))

اما ادبیات مستند به صور تهای گوناگونش بسیار پیشتر از زمان ما وجود داشته است ، و رشد آن در دوران مابعد چندین جهت، مستقل از انقلاب علم و صنعت صورت گرفته است . آنچه از نظر ایواشیوا راجع به ادبیات معاصر و فرهنگ معنوی معاصر به حیث کل در خور ملاحظه است این است که انقلاب علم و صنعت آنقدر ملحوظ نظر او نیست . (چنین ملحوظات در مرقعات و کتاب های زیاد یافته میشوند) بلکه بیشتر ملحوظ نظرش طرز دید معنوی و ذهنی ((مستهلک)) معاصر ادبیات است . چنان مینماید که مشخصه اساسی این ((مستهلک)) از اصرار معقول به درك صحت و ثبوت و اثبات آن متشکل است و این خود تقاضایی به معلومات و اتق درباره جهان بیرونی و علاقمندی به حقایق از لحاظ وثوق مستند بودن آن است ، و بس . مگر اینها آرمانها و علاقمندیهای تاجر است، علی الخصوص در اقتضای تجاری . در خارج از محدوده این اقتضاء این آرمانها و علاقه مندیها دیگر گونه اند . دلچسپیا و آرزومندی های خلق در يك جامعه بهره مند از عدالت اجتماعی به گونه ای که ایواشیوا میاند یشد خلاصه شده نمیتواند . تکامل هماهنگ شخصیت به حیث یکی از اهدا فاعمار جامعه بهره مند از عدالت اجتماعی و فارغ از استثمار فرد از فرد ژرفا و پهنای دانش را ایجا میکند و این خود آرزو- مندی عمیقی رابه درك آنچه در جهان واقع میشود ، مانند فعالیت ابتکاری، حساس بودن، و تلطیف احساس ، و غنای اصیل خواسته های معنوی و زیبایی شناسی ، تشکیل میدهد . در تایید این سخن که انسان معاصر، انسان جامعه بهره مند از عدالت اجتماعی ، حواشی ذهنش را صرف باخواندن يك نوع از آثار مستند (چنانکه ایواشیوا ادعا میکند) برآورده ميسازد ، چه دلیل معقولی به دست داریم؟ چرا راپورتاژ باید جزء عمده تغذیه روحی خلق زمان ما باشد ؟ هیچ دلیل قانع کننده ای برای چنین نتیجه گیریها نداریم، مگر البته به چنین نتایجی از طریق استدلالهای ذهنی خالص میتوان رسید نظریات مدافعان هنر مستند از واقعیت زندگی به مراتب دور است .

تلویزیون بارومتر حساس احتیاجات ذهنی و زیبایی شناسی بخشهای وسیع خلقهای يك ملت است . پروگرامهای تلویزیونی کشورشوراها و مکاتیب انبوهی که کارگران تلویزیون آن کشور دریافت میدارند (شواهد دیگر را ذکر نمیکنیم) تنوع احتیاجات ذهنی و هنری انسان جامعه بهره مند از عدالت اجتماعی را نمودار ميسازد. فرضیه های تیوریتیکی، نظر-

یات و پیشگویی هایی که بر مفکوره چنین احتیاجات تلخیص شده مبتنی باشند در برابر بازرسی یا انتقاد پایدار ی کرده نمیتوانند.

باین نظر که هنر مستند در ادبیات معاصر مقام شامخ و در آینده، شگوفانی بسزایی در پیش رودارد، پالیوفسکی همنواست. وی، معینا، استنتاجهای خود را بر دسته متفاوتی از فضیه هاننامیکند. به نظری آنچه مستند است خود زندگی با کلیت، رویارویی و حرکت آن است. پالیوفسکی مینویسد:

((دلیل واقعی پیروز مندی آثار مستند این است که توسط شعارهای ادبی رخنه میکند)) به قول پالیوفسکی، حقایق از دیر باز در پانخانه ادبیات تخیلی رامیکو دیده است. درآغا زراهی اندک میکشود. مگر بعدا درده های نخستین سده بیستم تغییر حقیقی در اوضاع رونما گردید. پالیوفسکی مارمیتین میسازد که رخنه کردن حقایق و مستند پذیری در ادبیات با آثار گورکی آسان گردانیده شد، و سرانجام از برکت آن حقایق حق مساوی یافت، و ((جایی برای خود باز کرد)) و ((از قلم فوران نمود)) مگر ما همه بانظر گورکی راجع به اهمیت تخیل آشناییم. گورکی نوشت: ((هنوز حقیقت تمام واقعیت نیست، بلکه مواد خامیست که نخست باید آن را بگذاریم و حقیقت واقعی هنر را از آن برون آریم)) نظر گورکی در این مورد بانظریات پالیوفسکی قطعا مطابق نیست.

به نظر پالیوفسکی صورت های خیالی مستند برتری و نیروی شان را از اصل جنبش زندگی برمیگیرند. وی مینویسد: ((هزاران رنگ و نمونه ناقص و ناتمام از نهاد زندگی به سوی مایمانند - جهت گزینی که در هنر بر سایر جهت گزینی های حرفه ای برتری دارد، زیبرادر جهت گزینی های حرفه ای به عوض اینکه گذاشته شود تا معنی به سوی ما آزادانه سیلان کند، برآن حمله میشود ((و در انسانی که متخصصان شکل)) استادان و ذوقمندان هنر پیشه می نوآور بیهای همدیگر رامطالع میکنند صورت خیالی مستند راه سوی رامیکشاید: از برای استعدادهای خود زندگی مجرای میبامی سازد)) مو قف پالیوفسکی به اندازه کافی روشن است: در هنر ((حرفه ای)) که گویا آثار کلاسیک را احتوا میکند، بر معنی شدیدا حمله میشود، حال آنکه در مورد صورت های خیالی مستند که نیروی خود به خود و تنظیم ناشده خود واقعیت را نمودار میسازد، درست عکس آن واقع میشود. گویا پالیوفسکی میگوید آنچه اهمیت دارد خامی و ناتمامی مضمون زندگیست و تکمیل و تلطیف، جوهر آنرا بدنه میسازد. بنابر آن به هنری چنین هرگز نیازی نیست، زیرا هنر نخستتر از همه همواره مستلزم تکمیل و تلطیف، به شکلی مستلزم تغییر شکل مضمون زندگی به صورت تهای خیالی هنریست. دقیقا به

همین خاطر است که هنر يك فعاليت ابداعی دانسته شده است. شاید کسی از پالو فسکی چنین پرسد: در صورتی که تکمیل مضمون زندگی غیر ضروری، حتی مضر باشد، پس صورت‌های خیال که از آنها با چنین حدت صحبت میکند، چگونه پدید می‌آیند؟ خود جنبش زندگی استعداد زندگی - همه اینها درست، مگر اینها صورت‌های خیال نمی‌آفرینند، یا خود شان کلیه نمی‌سازند. هنرمند است که چنین میکند. در اینجا جست‌وجو در پیام در طرز فکر پالو فسکی کدام عیبی هست.

ارج نهادن به شکل ناتمام خود مضمون زندگی اصلا تنزیل دادن نقش هنر مند به گرد آوری حقایق غیر عادی و شگفتی آور است، حقایقی که با هزاران رنگ مشبوع شده است. منتها هنر مند خواهد توانست آنها را به طرز تنظیم کند. اما نویسنده، کسی که تخیل میکند و ارزشهای نوین فکری و زیبایی شناسی می‌آفریند، هرگز در این قطار نمی‌ایستد. به‌ویژه در چنان محدوده‌ای از اشیاء واقعا نیاز نیست که در آن تکامل حادثات صرف به‌حیث نتیجه حمله پیروز مندانه حقایق و مستند گری توصیف شود.

هنرمستند در فرهنگ هنری زمان ما مقام خود را دارد، اما عامل تثبیت کننده تکامل ادبیات و هنر معاصر، علی‌الخصوص در جامعه‌ای که از عدالت اجتماعی بهره‌مند نباشد، نیست. سود مندی و اهمیت ندقیق موقوف و بیطرفانه پدیده‌های گوناگون و حقایق واقعیت، و تلاش از برای درک آنها، و نتیجه‌گیری موثر از این پدیده‌ها و حقایق که در آن تخیل ابداعی بزودترین نقش خود را ایفاء کند در دوران ما محفوظ است. این سخن نه به آن معناست که ماهیت ارتباط هنر و زندگی تغییر نمی‌کند. چون انسان و جامعه تغییر کند، چون هنر خودش معروض به تغییر تدریجی باشد، به همین گونه تأثیرات متقابل هنر و زندگی تغییر شکل میدهد. اما اینها روابط و تأثیرات متقابل نه‌تنگتر و ناتوانتر، بلکه غنی‌تر و گسترده‌تر میگردد.

هنر راستین، این زاده با مادی تمدن، در طول هزاران سال دوست صمیمی و خوب انسان بوده است، اندیشه‌ها و احساسات درونی، آرمانها و دست‌آورد های او را بیان میکند. رسالت سترگ اعلام اصول و مفکوره‌های انسان دوستانه را بر سر رسانیده است و میرساند. انقلاب کبیر اکتوبر و نظام نوین اجتماعی روزنه‌های وسیعی را به روی رشد ادبیات و هنر دوران ما گشوده است. اعمار جامعه بهره‌مند از عدالت اجتماعی، آزاد ساختن نیروهای ابداعی خلق و ایجاد شرایط رشد همه جانبه استعدادها و توانایی‌های انسان نوین زمینه بارور است که میوه هنر جامعه بهره‌مند از عدالت اجتماعی را به نهر میرساند. ادبیات و هنر جامعه بهره‌مند

از عدالت اجتماعی از تکامل هنردر سایر کشورها دوری نمی‌گزیند و هر آن هنر مترقی و بارز-
شی را که هنرمندان بزرگ سایر کشورها آفریده باشند می‌پذیرد. در عین حال ادبیات
 و هنر جوامع بهره‌مند از عدالت اجتماعی به‌چندین شیوه نویسنده‌گان و هنرمندان مترقی
 دبستانهای گوناگون رازهنمای می‌کنند، توجه‌هرچه بیشتر خوانندگان، نمایشنامه‌پسندان،
 بینندگان سینما و تلویزیون و موسیقی‌دوستان وادر بسا از کشورها جلب می‌کنند. شناسایی
 بین‌المللی ادبیات و هنر جامعه بهره‌مند از عدالت اجتماعی به‌این حقیقت مستقیماً ارتباط
 دارد که بیانگر راستین وضع جامعه نوین و مناسب‌ترین نوین‌ترین خلقهای جامعه می‌باشد.
 از محتوای موثر مفکوره‌های عدالت‌اجتماعی و انسان‌دوستی، صلح و دوستی بین
 خلقها و ترقی اجتماعی نیرو می‌گیرد.

دكتور احمد جان نعمتوف وپو هنوال حسين يمين

همخوانهای تکراری (مشدد) در زبان تاجیکی-دري

آواز های دلوجان، که باواژه افاده میشوند
نسبت به آهنگ موسیقی چندین برابرنگین تراند
(ن.و. گوگول)

زبان مهمترین وسیله ارتباط انسانهاست (۱) بدون زبان معاملات انسانی و بدون معاملات جامعه و حتی خود انسان هم وجود داشته نمیتواند زیرا بدون زبان درک و دانستن واقعیت امکان پذیر نیست.

عادتاً فونیم ها خوردترین واحد های زبان شناخته شده اند، فشار، آهنگ و واحد های کوچک نحوی، حوادث گوناگون آوازی و امثال اینها، برای روشنتر معین نمودن و مشخص کردن جهت های آوازی زبان یاری میرسانند. هجاها، مورفیمها، واژهها، عبارات و جمله ها، محض باترکیب و آمیزش فونیمها شکل میگیرند و دارای معنا و مفهوم معین میگردند.

از اینرو، تحلیل و تدقیق کردن جهات آوازی و معین و مشخص نمودن قوانین آن، نخستین وظیفه محققان این ساحه میباشد. مسایل آواز شناسی و فونولوژی زبان تاجیکی مانند دیگر ساحه های زبان شناسی آن اساساً بعد از انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتوبر مورد آموزش، تحلیل و تدقیق همه جانبه قرار گرفت.

در باره جهات آوازی زبان تاجیکی مقاله ها و اثرهای زیادی تالیف شده است که آن همدر علم زبان شناسی تاجیک مقام و جای ارزنده دارند.

در تحلیل و تدقیق سیستم واگها و همخوان‌های زبان تاجیکی مخصوصاً خدمت پرو فیسور ای. ژروبین و شاکرد او و.ک.آر. فینسگایه خیلی بزرگ و قابل توجه است (۳)
 در آثار و مقاله های گوناگون زبانشناسا ن نامی روس ا.ا. سیمو نو ف (۴) ، ق.ی.د، پولیو نو ف (۵) نیز جهات مختلف آواز های زبا ن تاجیکی بررسی و تشخیص شده است .

اولین رساله مربوط به آواز شناسی زبان تاجیکی به زبانشناسی با استعداد تاجیک لطف‌الله بزرگ زاده (۶) که در جنگ بزرگ وطنی شهبند شده است تعلق دارد .

تا نیا اثر های مونوگرافی پرو فیسور ا ز معروف و تاجیک شناسا ن معتبر و.س. سوکولووا (۷) و.و.س. رستور گریوا (۸) در آمو زشی و تحلیل آواز شناسی زبان تاجیکی اهمیت به غایت بزرگ دارد .

در سالهای آخر یک تعداد رساله های داکتری و مقالات جداگانه انشاء شده اند که در آنها با سبایل بحث انگیز سیستم واگها (۹)، فشار (۱۰) و تشریح فونیمهای زبان نگار شی معاصر تاجیک نسبتاً مکملتر و موافق خواسته های عصر تحلیل و تدقیق شده اند .

در افغانستان نیز در دوده اخیر پژوهش‌هایی در زمینه زبانشناسی مخدوم عا اطلسس لچه ها، قاموس یک عده از لچه‌ها، پژوهش در برخی از لچه ها، فرهنگ نویسی، واژه سازی و واژه شناسی دری، فونو لوژی دری، دستور زبان دری و در بعضی از زمینه های دیگر تحقیقات صورت گرفته که در این اواخر ساحه پژوهش‌ها در زمینه عمیق تر و گسترده تر شده است .

با وجود این زمینه های زیادی از آواشناسی زبان دری، تاجیکی تا حال مطرح نشده است ، چنانکه همخوانهای تکراری (مشدد) نیز یکی از این ساحه های تحقیق نشده سیستم آوازی و فونو لوژیکی زبان دری، تاجیکی میباشد. ناگفته نماند که در آثار و مقاله های جداگانه محققان زبان تاجیکی (۱۲) در نشریه های گوناگون و در کتاب‌های درسی مکتبهای متوسطه و عالی (۱۳) و در مجموع در بخش قواعد املائی و قوا موسسهای آرتوگرافی (املائی) ، (۱۴) ، هنگام تحقیق این بیان موضوع بعضا اصطلاحات ((تشدید)) ، ((شده)) ، ((همصدا های شده دار)) ، ((همخوانهای تکرار شده)) ، ((مشدد)) و امثال اینها به نظر میخورد و در افغانستان هم این حادثه آوایی را ((مشدد)) میگویند که آن همه مفهوم اصطلاح گیمینت (geminat) را احتوا میکنند .

مشدد باشد (باتشدید دوم) را محققان در از کشید ن آواز گفته اند (۱۵) یعنی دراز ادا کردن یک همخوان که منتج به تکرار همان همخوان میشود به عبارت دیگر دراز ادا کردن همخوان باعث تکرار آن میگردد یا تکرار ادا کرد ن همخوان نتیجه دراز ادا کردن ن آن میباشد ، در تاجیکستان

اولین بار همخوان تکراری را زبانشناسی بنام لطف الله بزرگ زاده بدینگونه شرح داده است:
(ما همخوان‌ها را دونوع تلفظ میکنیم:

۱ - هنگام تلفظ جریان هوا ازود قطع نکرده دوام میدهم.

۲ - یا خود جریان هوا را نخست نگاه داشته بعد عضوهای نطق (اورگانیزم) را از هم جدا کرده آنرا سر میدهم.

در هر دو حالت همخوان پیهم تکرار نمیگردد، بلکه یا جریان هوا زیاده‌تر دوام میکند و آواز هم‌کشیده تلفظ میشود و یا نسبتاً دوام را برمی‌آید، مثلاً: پشه، کجک، اره... این‌گونه تلفظ یافتن آوازه‌ها را تشدید یافتن آوازه‌ها مینامند و یا آن را تکرار یابی آواز هامیگویند.)

در همه کتابهای درسی و آثار نوشته شده به املائی زبان تاجیکی درباره همخوانی‌های تکراری چنین معلومات داده میشود: در موارد تشدید آواز همخوان کلمه موافق نورم زبان نوشتار)) نوشته میشود چون: اره، مدت، تعجب، تاسف و غیره در کلمه بندی و واژه سازی همخوان بعضی از کلمه هادر صورت قرار گرفتن پیش از او، نیز مشدد میشود، مانند: در درو گوهر، زر- زرین، فن- فنی (۱۶)

در یکی از مقاله های زبانشناسی دیگری به نام غفار جوهره یف (۱۷)، با ارتباط به همخوانی تکراری، معلومات نسبتاً درست تری به نظر میخورد، او میگوید:

«تشدید یا شد پیوسته تلفظ شدن این یا آن همخوان است. همخوانی که تشدید میگیرد، دوبار ذکر کرده میشود، تقریباً همه همخوانهای زبان دری تاجیکی تشدید گرفته میتوانند، همچون: غله، بره، شد، عز، مکار و غیره در فرهنگ تفسیری زبان تاجیکی برای تشدید علامت رسم الخط تشدید داده شده که معنای آن شد تناک تلفظ کرد ن آواز میباشد (۱۸) این علامت گرچه در زبان دری- تاجیکی و عربی عموماً میت داشته و تثبیت شده است اما امروز در زبان دری در نوشتار و مخصوصاً در چاپ مورد کاربرد ندارد، البته در تلفظ رعایت آن حتمی دانسته میشود چه عدم تکرار تلفظ شدن همخوانها در بعضی حالات باعث ناخوشایندی در گفتار و حتی تغییر یافتن معنای کلمه میگرد یعنی تلفظ شدن یکی از همخوانها از یک طرف به معنای کلمه آسیب میرساند و از جانب دیگر روانی و سلاست کلمه را برهم میزند (۱۹) باید گفت که در زبانشناسی این قانونیت آواز شناسی به اصطلاحها ی گیمینتها، گیمینشن، همخوانهای گیمینت دار، همخوان دراز، همخوان دوگانه‌یی، همخوان تکرار شونده، همخوان تکرار شده، همخوان مشدد، تشدید، همخوان شد دار، و ریدوپلیکیشن یادمیشود (۲۰) که همه این اصطلاحات در زبان دری تاجیکی، بی شبه معنای همخوان تکراری را دارند. طوری که دیده میشود در زبانشناسی دری -

تاجیکی تکرار شدن همخوانها اصطلاح یگا نه ندارد، به فکر ماتشدید یا شده و یا مشددموافق به معنای اصل شدتناکتر تلفظ کردن آوازاست، مامیتوانیم همه فونیمهاحتا واکهای واولرا نیزشد تناکتر یا که بیشدت تلفظ کنیم اما حادثه یی دریک حالت دوبار تکرار شدن یک همخوان راهمخوان تکرار ی گفتن به همد ف یعنی به اصل این حادثه نزدیکتر است .

در اینجا میکوشیم که تا حد امکان مسایل همخوانهای تکراری را براساس معیار های زبانشناسی وبامراجعه به فرهنگهای اهالی (۲۱) تفسیری (۲۲)، ترجمه یی (۲۳) وغیره از نظر بگذرانیم برای برآورده شدن این هدف از منابع وسرچشمه هایی که در این رساله از آنها ذکر شده است چند هزار کلمه را که آنها دارای همخوان تکراری اند، میتوان گرد آورد .

بخش اول

ویژه گیهای فونیمی و آوازی همخوانهای تکراری

براساس بررسی مواد فراهم آمده همخوانهای تکراری در زبان نوشتاری معاصر دری- تاجیکی دارای دو خصوصیت میباشد: یکی خصوصیت فونیمی و دیگری خصوصیت آوازی . اگر یک همخوان دوبار تکرار شده معنای کلمه را تغییر دهد خصوصیت فونیمی گفته میشود، واما اگر تکرار آمدن یک همخوان باعث تغییر معنی در کلمه نگردد خصوصیت آوازی (فونتیکی) به شمار می آید .

اینک ما نخست ویژه گیهای فونیمی و بعد ویژه گیهای آوازی همخوانهای تکراری را مورد بررسی قرار میدهیم :

۱ - ویژه گیهای فونیمی (تغییر معنادهنده) همخوانهای تکراری

در زبان نوشتاری معاصر دری تا جیکی شماره واژه هایی که در آنها همخوانهای تکرار شده می آید نسبتاً خیلی زیاداند، مطابق مواد تقریباً در بیشتر از سه هزار کلمه دوبار تکرار شدن یک همخوان مشاهده میشود .

در زبان دری- تاجیکی تکرار شدن یک همخوان هم در میان و هم در آخر کلمه امکان پذیر است ، تکرار شدن همخوانها در هر موقعیتی که باشند، درواژه ها نه فقط خصوصیت آوازی، بلکه خصوصیت فونیمی هم دارند، یعنی نه تنها شکل بلکه معنای واژه ها را نیز کاملاً دگرگون میکنند، چنانکه اگر یکی از همخوانهای تکراری از کلمه بیفندیا که هنگام تلفظ مورد کار برد قرار نگیرد همانا معنای کلمه تغییر میکند، این خصوصیت همخوانهای تکراری را بعضاً فشار نیز قوت میدهد (۲۵).

همخوانهای تکراری موافق به حالت (پزیشن) کاربرد ی به دو گروه تقسیم میشوند : حالت

بین واکها یا واوکها (انتر واکلی) و حالت بعد از واوکها (پوستواکلی)، البته در هر دو حالت همخوانیهای تکراری معنای واژه را تغییر داده می‌توانند.

الف - همخوانیهای تکراری در حالت وقوع بین دو واوک

موافق مواد گرد آورده شده، تکرار شدن همخوانی نسبت به حالت قرار گرفتن بعد از واوکها و نیز نظریه قرار گرفتن در آخر کلمه در حالت وقوع میان دو واوک بیشتر به مشاهد می‌رسد.

شماره کلمه های ساده ای که در آنها همخوانیهای تکراری خصوصیت تغییر دهی معنارداشته باشند نسبتاً محدود میباشد، در مثالهای ذیل در حالت وقوع میان دو واوک اگر یکی از همخوانیها تکراراً تلفظ نشود یعنی مشدد نگردد معنای واژه ها تغییر مییابد:

اکه (باتشدید) ک برادر کلان	اکه (بدون تشدید) یک نوع پرنده
دره (باتشدید) ر وزن ظرف اشیا	دره (بدون تشدید) محل، جای، درهٔ پغمان
چواد (باتشدید) و بسیار سخی	چواد (بدون تشدید) سخی، اسپ تندرو
درو (باتشدید) ر زود، فورا	درو (بدون تشدید) قطع گندم و دیگر غله‌ها
کره (باتشدید) ر کرهٔ زمین	کره (بدون تشدید) چوچه اسپ یاخر
مکار (باتشدید) ک فریکار	مکار (بدون تشدید) کشت مکن
ماده (باتشدید) د مفرد مواد	ماده (بدون تشدید) جنس موئی
ساده (باتشدید) د عادی، آدم ساده	ساده (بدون تشدید) یک نوع بود در ظرف شویی
غزال (باتشدید) ز ریسمان فروش	غزال (بدون تشدید) آهو، آهو بره

در مثالهای بالا معنای واژه ها محض به سبب تکرار تلفظ شدن یک همخوانی تغییر یافته است، گرافیمها (حرفهای) (ر، و، ک، د، ز) با فونیمهای (ر، و، ک، د، ز) برابر حقوق اند زیرا محض به سبب تکرار تلفظ شدن آنها معنای واژه‌ها دیگر شده است، به حیث نمونه:

تو درو عیب گرفتگی (ساتم الخ زاده و اسع، ص ۲۸) (۲۵)

بعد از تمام شدن درو، بای واسع را برای خرمن‌گویی نگاه داشت. (ساتم الخ زاده، ص ۴۸) در مثال نخست کلمه درو (به فتح اول و تشدید دوم) قید بوده معنای تیز، به زود ی، فی الحال را افاده میکند، اما در مثال دومی واژه درو (بدون تشدید) اسم بوده معنای درویدن علوفه یا گندم و غیره را می‌رساند.

در مثالهای ذیل واژه‌های دره (باتشدید دوم) و دره (بدون تشدید) هر چند که اسم میباشند اما نخستین نام وزن ظرف و دیگری معنای مکانی دارد:

نگاه کن این دره ظرف است .

اوکوه ودره ودشت می‌پیمود (ساتم الخ زاده، ص ۳۰).

ب - همخوانیهای تکراری در حالت قرارگرفتن بعد از واول

بابررسی واژه های دری- تاجیکی دیده میشود که مانند حالت (قرارداشتن همخوانها دربین واولها)، درحالت قرار گرفتن همخوان بعد از واول ودر آخر کلمه نیز تکراریک همخوان معنای کلمه را تغییرمید هد باید گفت که درجریان نطق تلفظ شدن همخوانهای دومی در آخر کلمه بسیار خفیف و غیر محسوس میباشد مثلا:

بر (باتشدید دوم) خشکه - بر (بدون تشدید) عرض، حاصل، پهلو ...

سد (باتشدید دوم) مانع - سد (بدون تشدید) عدد صد، شماره *

جو (باتشدید دوم) فضا - جو (بدون تشدید) يك نوع غله

در واژه های بالا گرافیمها (حرفهای) ر، د، و ارزش یکسان دارند اما درواژه های نخستین یکی نبوده بلکه دوتانند و بدین گونه معنای واژه‌ها محض به سبب تکرار تلفظ کردن آن گرافیمها تغییر یافته است .

درمثالهای زیر، کلمه سد (باتشدید آخر) اسم بوده معنای مانع ، بند ، بستن را ارائه می

دارد واما سد (بدون تشدید) همان صد و عدد است:

به ایران درآریم اول سپاه

اگر شاه ایران شود سد راه (فرهنگ زبان تاجیکی ، ص ۱۷۳)

از بس زنگ گلشن هستی گذشته ایم

چون نی‌گره شده است به سد (صد) جافغان ما

(فرهنگ زبان تاجیکی ، ص ۱۷۳) ۱

تعداد کلمه هایی که در آخر شان همخوانهای تکرار شده باعث تغییر معنا گردیده اند نسبتا

محدود تراند.

۲ - ویژه گیها فونتیکی (آوازی) همخوانیهای تکراری

بایژوهش درواژه های زبان دری- تاجیکی از جمله بیشتر از سه هزار واژه‌یی که در ترکیب آنها همخوانها تکراری است اضافه تراز نود فیصد آنها کلمه سازاند و در آنها حادثه تکرار همخوانها سبب تغییر معنی نشده است. با وجود این در اکثر موارد تلفظ نشدن همخوان دوم

* آواز های ((س)) و ((ص)) در تلفظ (ترکیب فونولوژی زبان دری - تاجیکی) يك فونیم است چنانکه در تلفظ از همدیگر تفاوت ندارند باید گفت که (س، ص، ث) هر سه تنها در نوشتار متفاوت بوده در گفتار تفاوت ندارند .

باعث گوش خراشی، ناموزونی و غیر طبیعی تلفظ شدن واژه‌ها می‌گردد که این خود خلاف معیار زبان رسمی است چنانکه معلوم است اگر تکرار شدن یا نشدن آوازها، باعث تغییر معنای واژه‌ها نشوند خصوصیت آوازی یعنی فونتیکی گفته می‌شود اما رعایت درست تلفظ همخوانها بر حسن آهنگ و موزونی واژه‌ها افزوده به آنها مطابق به طبیعت زبان طنین و موسیقیت می‌بخشد پس باید به همخوانیهای تکراری واژه هادر تلفظ توجه داشت و آن را رعایت کرد، مثلا در این کلمه ها که باید با تشدید دوم خوانده شود :

اره، عرس، بره، تپه، پشه، چله ....

و یا این واژه ها که با تشدید سوم تلفظ می‌گردند: مرکب، مرتب، محبت، عامه، معلم ....
متاسفانه هنگام گفتار در بسیار ی موارد همخوانیهای تکراری (حادثه مشدد) مورد توجه قرار نگرفته رعایت نمیشود که این خود باعث ناموزونی ادای واژه می‌گردد، مثلا اگر کلمه‌های ذیل را بدون تشدید بخوانیم به آهنگ و موسیقیت آن لطمه وارد میشود : اره، بره، عامه، چله، اما..
افتادن یکی از همخوانیهای تکراری عادتاً در گفتار بیشتر ظاهر میشود و گوینده برا ناست که آن را رعایت کند تا مورد انتقاد واقع نگردد.

پس در نوشته نیز موافق نوم‌املای امروزه زبان نوشتاری باید این گونه همخوان با در نظر داشت همخوان تکراری نوشته شود ، یعنی علامت مشدد حتما بالای آن به کار برده شود حتی در کلمه های اصیل دری-تاجیکی، تا این امر خواننده را در تلفظ درست واژه یاری رساند.
مثلا :

چرس به شکل چرس

غله به شکل غله

پشه به شکل پشه

فرخ به شکل فرخ

خرم به شکل خرم

ذکی به شکل ذکی

گاهی برای رعایت وزن شعر و یا هنگام خوانش بدیعی (هنری) به گونه تصنعی همخوانها تکراراً تلفظ میشوند، در همین موارد و یا غیر از این، اگر همخوانها بيموقع تکرار می‌گردند یعنی

این یا آن همخوان به غلط و نادرست دو مرتبه تلفظ شده مشدد گردد این حادثه برخلاف زبان معیاری میباشد و این هم سخن راناخواشایسنمیسازد .

معیاری میباشد و این هم سخن راناخواشایندهمیشود :

به جای گله - گله

به جای دره - دره

به جای کینه - کینه

به جای شراره - شراره

به جای سده - سده و نظایر آن .

دیده میشود که هنگام نوشتن و تلفظ واژه‌ها با ارتباط به همخوانهای تکراری (مشدد) حتی اهل زبان مرتکب غلطی میشوند و این گونه واژه‌ها را با یک همخوان ویایی علایم تشدید مینویسند و تلفظ میکنند، پس لازم است که در دوره آموزش و تحصیل به این موضوع در نوشتن و خواندن اهمیت بزرگ داده، درست نوشتن و درست تلفظ کردن واژه‌ها را دقیقاً به دانش آموزان آموخت .

بخش دوم

راههای به وجود آمدن همخوانهای تکراری

معلوم است که تشکیل واژه‌گانی زبان را واژه‌ها تشکیل میدهند . در ترکیب واژه‌گانی ، واژه‌ها از جهت تاریخ تحول دو نوع می‌باشند :

واژه‌های اصیل و واژه‌های دخیل (قرضی، اقتباسی).

ببررسی واژه‌ها، همخوانهای تکراری در ترکیب واژه‌گانی زبان دری- تاجیکی کار برد نهایت زیاد دارند، آنها هم در کلمه‌های اصیل دری- تاجیکی وهم در کلمه‌های دخیل به فراوانی دیده میشود از این رو واژه‌های دارای همخوان‌های تکراری را به دو گونه جدا میکنیم :

۱- همخوانهای تکراری در کلمه‌های اصیل دری- تاجیکی گروهی از واژه‌های اصیل دری تاجیکی را کلمه‌های ساده تشکیل میدهد، البته مقدار این گونه کلمه‌ها که در ترکیبشان همخوانهای تکراری دارند قرار بررسی و پژوهش‌های دقیق نسبت به واژه‌های ساخته و آمیخته و دخیل محدود تر است .

دروازه های ساده اصیل دری - تا چیکی، تکرار شدن همخوانیهای ((ر)) و ((ل)) بیشتر مشاهده میشود، مثلا :

دره (وزن ظرف اشياء)	تره (نوعی سبزی)
اره	کره (چوری، دستبند)
بره	فرخ
درو	خرم
زرافه	جره (چست وچالاك)
سله (لنگی، دستار)	غله
کله	شله (بسیار پافشاری کننده)
فله (شیر روزهای اول حیوان)	پله (تخته دروازه)
واین هم مثالهایی از تکرار همخوانیهای دیگر در این گونه واژه‌ها:	
خم	بسد (مرجان)
کف	پشه
تف	کپه

برخی از واژه های اصیل تاجیکی دری در شعر بنابر اقتضای وزن دارای همخوانی های تکراری میشوند یعنی یکی از همخوانیها در آن مشدد خوانده میشود .

چون : گته، بچه، تره، مژه، دراین نمونه‌ها:

دو زیم قبا بهر قدت از گل سوری   تاخلت زبیا ی تو از لته نباشد

(امیر خسرو)

ماه وخورشید بچه یی زاده است   زهره شیرعطا ردش داده است.

(نظامی)

بهای ترة يك روزه خوان همت اوست   هران ذخیره که در بحر وگان بودمغزون

(ابن یمن)

گروهی دیگر از واژه های اصیل دری تاجیکی از راه کلمه سازی وکلمه بندی، همخوانی های تکراری پیدا کرده اند، همخوانیهای تکراری در کلمه های ساخته و آمیخته نسبتا زیاد است، مطابق تحقیقانی که صورت گرفته است راه‌های پیداشدن همخوانیهای تکراری گوناگون اند و اینک در اینجا شیوه‌های مهم آن مورد دقت و بررسی قرار میگیرد .

الف - به واسطه پسوند ها

این موضوع قابل توجه است که هنگام کلمه سازی يك گروه از پسوند ها هستند که گرچه جزیکم شان یعنی واك آغازی آنها همخوا نهم نیست و یا خود آنها به تنهایی همخوان نیستند ولی سبب پیداشدن همخوانهای تکراری یعنی تشدید میگردد ، بدین معنی که این دسته یی از پسوند ها ایجاب تکرار آلفظ شدن همخوا ن پیش از خود را میکنند .

البته جهات پیداشدن همخوانهای تکراری به واسطه پسوند ها در زبان دری تاجیکی نسبتا زیاد و گسترده است ، در زبان ادبی دری تاجیکی اساساً پسوند های زیرین باعث پیداشدن همخوانهای تکراری میگردد :

١ - پسوند نسبتی (ه) : این پسوند غالباً در کلمه های يك هجایی باعث بهمیان آمدن همخوانهای تکراری می شود ، چون

پر - پره (کناره ، طرف ...)
 يك - یکه
 خل - خله (اسم فعل آن خلیدن)
 لب - لبه

٢ - پسوند اسم ساز (ی) : مانند:

پر (ضد خالی) - پری (پر بودن)
 کل (بی موی) - کلی
 تر - تری (رطوبت)
 نو - نوی (نوبودن)
 خر - خری (جهالت)
 نم - نمی
 کچ - کچی
 کم - کمی

٣ - پسوند اسم ساز (ش) : مثلاً:

بر (اسم فعل آن بریدن) - برش
 دو - دوش
 پر - پرش (پریدن)
 رو - روش
 غر - غرش

٤ - پسوند -س- که تداوم صوت را نشان میدهد.

باید گفت که اگر واژه های تقلید آوازی (یعنی کلمه هایی که به تقلید از آوازه ها معمول اند) پسوند -س- را قبول کنند همخوانهای براسا س قرار گرفتن بعد از او اول در آنها دوبار تکراری

شود، چون :

غر - غرس
 شمر - شمرس
 غر - غرس
 غر - غرس
 بغس - بغس
 شرنگ - شرنگس

شو - شو س	ترق - ترقس
چر - چرس	شرق - شرس
ترنگ - ترنگس	هق - هقس

ب - به واسطه پیشینه ها :

هنگام پیوستن پیشینه های (هم، در، بر) با کلمه های ریشه می که همخوان آغازی آنها با همخوان انجامی این پیشینه ها یکی می باشد یک سلسله همخوانیهای تکراری پیدا میشود، درین سلسله پیدا شدن همخوانیهای تکراری با پیشینه «هم» نسبتاً زیاد است ، مثال :

۱ - پیشینه (هم) :

هم مضمون	هم مسلک
هم مذهب	هم مخرج
هم مکتب	هم معنا
هم منصب	هم مقصد
هم مرکز	هم ملت

۲ - پیشینه (در) :

در ربود

در رسید

در رمید ....

۳ - پیشینه (بر) :

بر رسی

بر رفت

ج - وصل شوی دو ریشه :

دروازه های آمیخته (مرکب) اگر ریشه نخست با همخوان تمام شود و ریشه بعدی با همان همخوان قبلی شروع گردد آنگاه حادثه تکرار همخوانها مشاهده میشود ، باید گفت که در زمینه همخوان آخری واژه اول ساکن است یعنی بعد از آن واو و اول نمیباشد و همخوان آغازی

واژه دوم متحرك است یعنی بعد از آن مصوت وجود داشته می باشد بنا بران در تر کیبهای ((نام من)) و ((شب برات)) مکرر و پیهم درمیا نواژه ها، همخوانهای تکراری ((مشدد)) را نمی سازند چنانکه درست نیست و نمیتوان که یکی از آنها را حذف کرد و دیگری را مکرر و مشدد خواند:

حالانکه در وصل شوی دوریشه آنگاه که همخوان انجامی ریشه اول ساکن و همخوان آغازی ریشه دومی متحرك باشد گاهی میشود که همخوان اولی را حذف و دومی را مشدد و مکرر خواند چون : ((نیم من)) به شکل ((نیم ن)) در این بیت :

در وضو کن به نیم استنجا ریز بردست و روی نیم را
و یا سپید دیو به شکل ((سپید یو)) در شاهنامه فردوسی :

سپید یواز تو هلاک آمده است مرا هم ز تو رو به خاک آمده است

از همین گونه است: ((شب بو)) و ((فروخ))، به شکل شبو و فروخ

و نیز ((پهن جمع پسوند مکان)) ((نا)) به شکل پهن و سخت تربه شکل سخت و ....

البته در صورتی که همخوان انجامی ریشه اول و همخوان آغازی ریشه دومی یکی نه، بل که قریب المخرج باشند یعنی یکی با آوا و دیگری بی آوا باشد، مثلا ((ب)) و ((پ)) یا ((د)) و ((ت)) همخوان اولی می افتد و دومی مشدد و مکرر تلفظ میگردد ،

مانند: شب پره به شکل شیره در این شعره

گر نبیند به روز شیره چشم چشمه آفتاب را چه گناه

و از همین قبیل است واژه های ساخته از یک و بیشه و یک و ند، چون: بدتر، زودتر به شکل بترو و زوتر در این مثالها :

زناراستی نیست گاری بتر کزونام نیکان شود بی وقر

(سعدی)

دامن اوگیر زوتر بی گمان تارسی در دامن آخر زمان

(مولوی بلخی)

اما غالباً در این گونه موارد همخوانهای تکراری در نوشتار نیز نیفتاده مشدد و مکرر تلفظ نمی شوند و از این نوع، مثالهای زیادی میتوان یافت، چون:

آب باز کادر رسانی (تربیه کادوها)

آب بردار سر رشته

مکتب بچه قفس سباز

داس ساز	کارد دسته
ظرف فروش	نخود دانه
ظرف فروشی	عزت طلب
تشریف فرما	دیر دس
موی خشک کن	پر روی
گزنالك كنى (به آب آشامیدنی گاز علاوه کردن)	بدر رفت
نيك كردار	ضرر رسان
نیم مست	ضرر رسانی
کیهان نورد	زر ریز
بیابان نورد	زر رشته
پدر رحمت	بیابان نشین
مهمان نواز	پر رنگ

۲- همخوانیهای تکرار در کلمه های دخیل قراریزوهشهایی که صورت گرفت معلوم شد که همخوانیهای تکراری در کلمه های دخیل زبان تاجیکی دری نهایت زیاد است، چنانکه از جمله بیش از سه هزار واژه‌یی که از سر چشمه‌های ذکر شده گرد آوری شده است و در ترکیب آنها همخوانیهای تکراری وجود دارد، اکثریتشان را کلمه های قرضی و اقتباسی تشکیل می‌کند، این واژه های دخیل را به دو گروه میتوان جدا کرد: واژه های دخیل عربی و واژه های دخیل اروپایی.

الف - واژه های دخیل عربی:

پروسه داخل شدن واژه‌ها و عبارتهای زبان عربی در ترکیب واژه‌گانی زبان دری- تاجیکی از زمان تسلط عربها (قرن هفت- هشت مسیحی) شروع شده تا امروز ادامه دارد. به مرور زمان عده‌یی از این کلمه ها از استعمال برآمده و عده‌یی دیگر مورد استعمال زیاد پیدا کرده است. در کلمه های دخیل عربی يك بخش بزرگ واژه ها موجود اند که هنگام تلفظ آنها این یا آن همخوان دوبار تکرار میگردد، بخشی از کلمه های دخیل عربی را واژه‌هایی تشکیل میدهد که در آخر شان يك همخوان دوبار تکرار میشود، واژه های زیرین به این گروه شامل اند:

خط

ضد

سن	رد
شك	سد
در	حد
فن	جد
كل	شر
حل	سم
طب	حس

باید گفت که بسیاری وقتها اشتباها این کلمه ها را با يك همخوان تلفظ میکنند و علایم تکرار آنها (تشدید) ظاهر نمیشود و این خودالبته نادرست است .
 قسم دیگر واژه های عربی هنگام کلمه سازی دارای همخوان های تکراری میگردند در زبان عربی اساسا از زبانهای ثلاثی مزید فیه در نتیجه تکرار شدن يك همخوان در میان فعل اساسی همخوانهای تکراری به وجود می آید، در این زبان اساسا باوزنهای ذیل واژه هایی ساخته میشود که در ترکیب شان همخوانهای تکراری دارند :

۱ - باوزن مفعول : این وزن اسم مفعول از باب تفعیل است، چون :

مجرد	مکرم
مودب	مقرب
مکرر	معظم
مکدر	مثلت
مربح	مکمل
مرکب	مونث
مرخص	مخث
مشخص	مظفر

۲ - باوزن مفعول: این هم وزن اسم فاعل از باب تفعیل عربی است ، مانند:

مصنف	معرف
مؤذن	محرس
مشوش	معلم
موحش	محقر

موصق	مؤثر
مغرب	محصل
محدث	مبشر

۳ - باوزن تعفل : این وزن مربوط باب چهارم فعلهای مزید فیه عربی است ، کلمه های با این وزن ساخته شده در زبان دری ، تاجیکی مورد استعمال زیاد دارد ، معنای این گونه واژه هاهمان معنای مصدر این باب است؟ چون:

تنزل	تعرض
تاسف	تبرک
تبسم	تامل
توسط	تولد
ترحم	تکلف
تتبع	تحمل
تشبث	تصوف
تبدل	تلفظ
تفکر	تقدس
ترشح	تکبر

۴ - باوزن متفعل : وزن مذکور اسم فاعل از باب تفعل عربی میباشد واژه های با این وزن

ساخته شده در ترکیب واژه گانی زمان مان نسبتاً کمتر است :

چون :

متاسف	متعلم
متکبر	متعلق
متمدن	متکلم
مقدم	متحول
متذکر	متنفر
متردد	متعصب
متعهد	متروپ

۵ - باوزن فعال: این وزن اساساً از نلامی مجرد ساخته میشود و آن ساخت یاصیفه مبالغه است یعنی اسم فاعل دارای مفهوم مبالغه ، این وزن غالباً برای پیشه وران به کار رود ، چون:

خییاط	دلالت
بقال	جلاد
حداد	رمال
قصاب	رزاق
بزار	قتال
فصاد	مکار

۶ - با وزن افتعال و مفتعل : واژه هایی که با این وزن ساخته می‌شوند به باب ششم یعنی باب افتعال تعلق دارند در این باب يك عده واژه ها که دارای همخوان تکراری اند وجود دارد و از آن جمله يك تعداد کم آن در زبان دری تاجیکی معمول است، چون :

متحد	اتحاد
متفق	اتفاق
متکی	اتکاء

همچنان اگر واژه های عربی ، با حرف ششمی شروع شده باشد آنگاه که نشانه معرفه (ال) را بپذیرند در زبان عربی خود نشانه معرفه تلفظ نمیشود اما همان حرف ششمی دوبار تکرار میگردد (۲۷)

موافق به این قاعده نیز يك عده واژه های دارای همخوان تکراری (مشدد) به زبان دری - تاجیکی داخل شده است.

این گونه همخوانیهای تکراری نیز دونهوع است:

۱ - توسط پیشینه (علی) و ریشه واژه که با حرف ششمی آغاز شده و نشانه معرفه (ال) را گرفته است ، چون:

علی الیوم	علی الیوم
علی التفصیل	علی الرغم
علی التحقیق	علی الصباح

۲ - به واسطه پیوند یافتن دوریشه که کلمه دومش با حرف ششمی آغاز شده و نشانه معرفه (ال) را گرفته است ، مانند

ابوالدھر	دارالسلام
امین الدوله	ذات الصادر
منطق الطیر	عظیم الشان

فوق الطبیعه

امیرالشعرا

دارالشفاء

بیت الشرف

ب - واژه های دخیل اروپایی (روسی)

واضح است که بخشی از واژه های ترکیب واژه گانی زبان معاصر تاجیکی و بعضا دری را کلمه های اروپایی و روسی تشکیل میدهد، این گونه واژه هادر تاجیکی موافق قواعد املا ی زبان تاجیکی نوشته و تلفظ آنها مثل واژه های همان زبانها است، یعنی از اینکه رسم الخط امروزه تاجیکان اتحاد شوروی بر اساس الفبای آوازی است و در این الفبا هم آوازه های کوتاه و هم آواز- های دراز نوشته میشود بنابراین واژه های دارای همخوانی تکراری دخیل از زبانها ی اروپایی دران رعایت میگردد و اما دری زبانان واژه های دخیل اروپایی را که همخوانیهای تکراری دارند غالباً تکرار همخوانی را در آنها رعایت نمیکند به هر صورت چون در حالت های وقوع میان دو واو و هم در حالت قرار گرفتن بعد از واو یک عده واژه های زبان دری- تاجیکی را واژه های دخیل اروپایی که دارای همخوانی های تکراری اند تشکیل میکنند پس باید به همخوانیهای تکراری دران واژه ها توجه داشت و در تلفظ آنها را رعایت کرد، این هم مثالهایی از حالت های مختلف همخوانی تکراری در این گونه واژه ها:

۱ - از حالت وقوع میان دو واو :

Barrigada	بر یگه
terror	ترو
dollar	دولار
apparat	آپارات
apportment	اپارتمان
assistant	اسیستانت
bottet	بوخه
rapport	راپور
collection	کولکسیون
communism	کمونیسم
commission	کمیسیون

terraſse	ترا س
(ایوان ، مهتابی برنده)	
۲ - از حالت قرار گرفتن بعد از واو لها (آخر کلمه)	
matall	میتل
gramma	گرام
kangress	کانگرس
proress	پروتس
press	پرس
gripp	گریپ
programm	پرس
barrigada	پروگرام
watt	وات

باید گفت همخوانیهای تکراری (ل، م، س، س، پ، ت) تنها درواژه های دخیل زبا نهای اروپایی دیده میشود .

نتیجه

در زبان معاصر تاجیکی دری بر اساس مواد گرد آورده مان ، شماره واژه هایی که دارای همخوان تکراری اندبه حدود بیشتر از سه هزار میرسد . دراین زبان چه درمیان وجه درپایان کلمه ، تکرار شدن يك همخوان امکان پذیراست .

همخوانیهای تکراری در کلمه هانه فقط خصوصیت آوازی (فونتیکی) بلکه خصوصیت فونیمیکی (معنا جدا کنی) دارند یعنی این گونه همخوانها نه تنها شکل بلکه بضا معنای واژه هارائیز دگرگون میسازند.

همخوانیهای تکراری هم در حالت وقوع (بین دو واو) وهم درحالت قرار گرفتن بعد از واو (عادتاً در آخر کلمه) معنای واژه هارا تغییر میدهند ، چون: دره، دره، مکار، مکار، سد (صد) ، سد، .... مطابق مواد گرد آورده شده مان همخوانیهای تکراری در حدود دوازده واژه خصوصیت معناتغییردهی ظاهر کرده اند .

همخوانیهای تکراری در زبان دری در اکثر موارد خصوصیت آوازی دارند و بدین گونه رعایت آن بر حسن آهنگ و موزونی واژه ها افزوده به آنها ظنین می بخشند ، چون :

اره، غله، جلا، تپه، حریت ....

برعکس تلفظ نشدن همخوانیهای تکراری تا اندازه‌ی بی‌باعث ناخوشایند و غیر طبیعی تلفظ شدن واژه‌ها می‌گردد و این خود خلاف معیارهای زبان ادبی است.

گاه همخوانیهای تکراری بی‌موقع مورد استفاده قرار داده می‌شود، یعنی این یا آن همخوان را اشتباها دومرتبه تلفظ می‌کنند که این هم خلاف معیار تلفظ زبان ادبی است، مانند: گله-گله، کینه-کینه، شراره-شراره، سلسله..

طبق بررسی که به عمل آورده‌ایم همخوانیهای تکراری که در بیشتر از سه هزار کلمه وجود دارد در اضافه تراز نود و پنج فیصد آن، واژه‌ها خصوصیت آوازی داشته می‌باشند یعنی تنها در سه فیصد واژه‌ها همخوانیهای تکراری باعث تغییر معنی می‌گردد. نه فقط در کلمه‌های اقتباسی و دخیل بلکه در واژه‌های اصیل تاجیکی - دری نیز به همخوانیهای تکراری بر می‌خوریم، کلمه‌های اصیل تاجیکی - دری که در ترکیب شان همخوانیهای تکراری دارند کلمه‌های ساده، ساخته و آمیخته را احتوا می‌کنند، این واژه‌ها تعداد شان در حدود پنجم صد می‌رسد که تقریباً چهارده فیصد واژه‌های دارای همخوانیهای تکراری را در بر می‌گیرند. در زبان تاجیکی دری یک بخش بزرگ همخوانی‌های تکراری در نتیجه کلمه‌سازی و کلمه‌بندی به وجود می‌آیند، چنانکه بعضاً پسوند های (ه، س، ی) باعث پیدایش همخوانیهای تکراری گشته اند، چون:

چل- چله، یک- یکه، غر- غرس، لپ- لپس کل- کلی، گج- گچی ....

هنگام پیدایش همخوانیهای تکراری نقش پیشینه‌های (هم، در، بر) نیز به‌غایت بزرگ است در این زمینه پیشینه ((هم)) کثرت استعمال دارد.

مثال: هم مسلک، هم مکتب، در بر بودن، بررسی ....

یک بخش بزرگ همخوانیهای تکراری در نتیجه به هم وصل شدن یا پیوستن دو ریشه پیداشده اند، این نوع همخوانیهای تکراری بسیار زیاد است، چون:

ضرورسان، گیهان نورد، آب بردار، گارد دسته...

همچنان قسم زیاد همخوانیهای تکراری در واژه‌های دخیل عربی وجود دارد، مطابق به بررسیهایی که انجام داده‌ایم تقریباً هفتاد و هشت فیصد واژه‌های همخوان راهمین گونه واژه‌ها احتوا می‌کنند.

بخش دیگر همخوانیهای تکراری در کلمه‌های اروپایی و روسی به نظر می‌رسد قرار تحلیلی که کرده‌ایم تقریباً هشت فیصد کلمه‌های دارای همخوانی تکراری را در زبان معاصر تاجیکی - دری این نوع کلمه را تشکیل می‌دهند.

در زبان ادبی معاصر تاجیکی - دری از همه زیاد تر همخوانی‌های (ل، ر) و از همه کمتر همخوانی‌های (غ، ژ) تکرار یاکه کیمینیشن شده اند .

باید افزود که نقش پسینه ((را)) و پسوند جمع ساز ((ها)) در تکرار یافتن همخوانی‌های تکرار است زیرا عموماً واژه‌های مختوم به همخوانی در صورت قرار گرفتن پسینه ((را)) یا پسوند جمع ((ها)) در پایان آنها، آن همخوانی آخری مکرر تلفظ می‌گردد.

فرهنگ مختصر همخوانی‌های تکراری (مشدد)

	ب
چوب بازی	آب باز
شب بین	آب بازی
شب بو (شبو)	آب بردار
جاروب بند	آب برداری
ترکیب بند	آب برده
جاروب با ف	آفتاب برآمد (مشرق)
جوراب با ف	عیب بین
جوراب با فی	عیب بینی
حب (به فتح اول دانه گندم)	تب بردن
حب (به ضم اول دوستی)	تب برده
حب الوطن	تب بر ده گی
قبه (گنبد)	تب بز
حبذا (خوشا)	مکتب بچه
ابست (به ضم اول بزرگی، شگوه، نخوت)	صاحب برید
ر ب	خواب برده
ربانی	خواب بر ده گی
طب	چوب باز
طبی	

تپه مانند	د ب (خزیدن روی زمین)
گریب (سر ماخوردن)	محب
اپندیست	محبت
اپوزسیون	منبه (بیدار کننده، آگاه کننده)
فوتوپرت (کارمه)	مدبر و غیره واژه ها از این باب
لیس (اسم صوت)	تشبث
دپس (اسم صوت) و غیره	تکس
	تتبع و غیره واژه ها از این باب
ت (ط)	متشبث
بروت تابی	متقبل و غیره واژه ها از این باب
دست تنگ (مفلسی)	دباغ (چرمگی)
دست تنگی	طباغ (آشپز، طبخ کننده)
دست تپی (مفلسی)	خبار و غیره واژه ها از این ساخت
عزت طلب	
عزت طلبی	پ
محنت طلب	اسپ پرورد
محنت طلبی	اسپ پروری
غلط تعبیر کنی	اسپ پای
زشت طینت	گپ پر سی
بسته	گپ پالی
بته زار	توپ پراندن
گمل بته	توپ پرانی
البته	کپه
خط	کپه دار
خطا ط	
متکا (تکیه گاه)	کپه نشین
توطن (سکونت اختیار کردن)	تپه

متوطن	تجر (سنگ شدن)
مقطر (تقطیر شده، قطره قطره چکانیده شده)	نجر
مرتب و غیره واژه ها از این وزن .	نجرای
اطلاع	سجاده (جای نماز)
اتفاق	سجاده نشین
اتهام و غیره واژه ها از این باب	حج (قصد کردن، زیارت بیت الله)
متقی	حجاج (جمع حاج)
متصل	حجام (خونگیری)
متحد و غیره واژه ها از این ساخت	حجت (برهان، دلیل) ...
علی التحقیق	
ج	چ
علی الترتیب	هیچ چیز
منطق الطیر	مرچ چین
ملوك الطوائفی	مرچ چینی
ج	مرچ چیدن
توجه	کچه (کسی که نتواند فصیح سخن گوید)
بی توجه	ح (ه)
دجال (کذاب، دروغگو)	کوهها
کجه (به ضم اول دریا، میانه دریا)	دانشگاهها
موجه دلپسندیده، قابل قبول	صحت
نا موجه	موحد (یکتا پرست، خداشنا س)
منجم	ضحاك (بسیار خنده کننده)
سجج	قهار
تعجب	وهاب و غیره واژه ها از این وزن
تهجد (بیدار شدن، خواب شدن، واژه افسداد)	زهاد (زاهدان)

پولاد دست	صحاف
سواد دار	مصحح
صد دل	تعهد
صد دهن	تفحص و غیره واژه‌ها از این باب
سرود دان	متمهد
خود داری	متاهل و غیره واژه‌ها از این باب
شاد دل	
شاد دلی	خج
قد دراز	سر خ خوردن
قند دانی	سر خ خوری
ضد	سر خ خاك
ضد یت	زخار (بسیار پر، لبریز)
مد (کشیدن، دراز کردن، بالآمدن آب دریا)	متاخر
لاسر (ناچار)	ملخص (خلاصه شده، به اختصار بیان شده)
مدت	مرخصی
ادعا	مشخص و غیره واژه‌ها از این وزن
مدعا	
ماده	د
مادی	یاد داشت
مواد	یاد دهانی
مداح	یاد دادن
مداحی	کلید دار
تصدی	کارد دسته
تردد	مروارید دانه
تمد و غیره واژه‌ها از این ساخت	مزد دهی
مقدم	

تیر رس	مقدس و غیره واژه‌ها از این وزن
تیر رسی	مهم
موتور ران	مقدمه
موتور دانی	رد (بازگردانیدن، باز زدن)
خبر رسان	ساده
خبر رسانی	شدت
شر رسانی	جسادی
خیر رسانی	نداف
پر ریخته	ندافی
چار راهی	غدار ....
شکر ریز	
جگر ریش	و
اره	در نبود
اره کش	در رسید
اره سازی	ضرر رسان
بر (بار، نهر)	ضرر رسانی
بر (خشکه)	سر راست
بری	سر رسیدن
بره	سر ریزه
بره کباب	سر رشته
بران (برنده)	بر رسی
دره (وزن ظرف اشیاء)	کا در رسانی (تزیینه کادوها)
دو (فودی)	پدر رحمت
در (مروارید)	پسر رنگ
ذره	سیر رنگ (پر رنگ)
ذره بین	سیر روغن (پر روغن، روغن دار)
زدین	تاثیر رسانی

غره (مغرور شدن)	زردین گمر
غر ش	مره (شماره)
غرس (اسم صوت)	گره (به فتح اول چوری)
گرس (اسم صوت)	کره (به ضم اول شکل زمین)
غرس (اسم صوت)	دراگ
تروور	فراش
تروورست	خراد و غیره واژه‌ها از این وزن
ز (ذ،ض،ظ)	زراد خانه (کارخانه اسلحه سازی)
تیز زبان	زرافه (حیوان معروف)
تیز زبانی	ذریه (فرزند، نسل)
آشپز زن	مرف
قرغز زن	مسرت
بزار	مدرس و غیره واژه‌ها از این ساخت
عز	متبرک
عزت	متضرر و غیره واژه‌ها از این باب
بزازی	فرخ
حظ (بهره و نصیب، سعادت)	پره
خز (حریر، پارچه ابریشمی)	پران
منزه (پاك)	تعرض
معظم	تمرد و غیره واژه‌ها از این باب
منظم و غیره واژه‌ها از این وزن	فر
ازاق و غیره واژه‌ها از این ساخت	حر
حضار	حریت
تنزل	خمر
تعذر (عذر آوردن)	خرمی

بسد (مر جان)	تلذذو غیره واژه هاز این باب
خاص	نظاره
اخص (خاص تر، برگزیده تر)	بالذات
مهاس (به هم ساییده شده، مالیده شده)	با الفرور
مساح (مساحت کننده، زمین پیمای)	دارالفرب
نساج و غیره واژه هاز این ساخت	دارالضیافت (مهمانخانه)
تجسم	مائی الضمیر ....
توسط	ژ
تخصص و غیره واژه هاز این باب	غژس (اسم صوت)
متجسس	غژس زنان
متبسم و غیره واژه هاز این وزن	وژس (اسم صوت)
محصل	وژس زنان
ممثل و غیره واژه هاز این ساخت	کژی (کجی، کج بودن)
مجسمه	س (ث، ص)
منصه (کرسی، جای ظاهر شدن چیزی)	داسی ساز
مرصع (دانه نشان)	داسی سازی
علی السویه	قفس ساز
دارالسلام	قفس سازی
دارالسرور	نفس سوز
ابن السبیل	نفس سوخته
اسیستانات	جشه (بدن، تن)
اسیملیشن (همگونه سازی)	حصه
دسیملیشن (ناهمگون سازی)	قصه
کمیون	غصه
پروفیسور	نص (کلام معتبر، کلام صریح و آشکار)
اژیسور	

منفض (مکدر، تیره، ناگزیر)	شس
وغس (اسم صوت)	خوش شسین
جفس (اسم صوت)	خوش شعیل
	خوش شکل
ف	خوش شکلی
	مشوش شیدن
ظرف فروش	خاوش شیدن
ظرف فروشی	غش (خیانت، کینه، آلودگی)
کف	پشه
کافیه	پشه‌خانه
صف (زده، ردیف، قطار)	مشاطه
صفه (ابوان، شاه نشین، جای نشستن چند)	مشاق
نفسری (نفسری)	مشیر
مرفه	موشیح
صف (رده، ردیف، قطار)	عشاق
خفت (سبکی)	ترشیح
شفاف	وشی (غوزه پنبه، نوعی یافته ابریشمی)
متوفی	مشاء (سیار راه رونده، تمام)
متکفل	امیر الشعیرا
متنفر و غیره واژه‌ها از این باب	عظیم الشان
تجفط	ذوالشفا
تلفظ و غیره واژه‌ها از این وزن	ففس (اسم صوت)
صفار (دویگر، مسگر)	غ
غفار	جغه (ناج، انصر، هر چیز شبیه به آن)

ق	ك
بقال	تسك كردن
بقالی	پاك كردن
دقت	در ك كردن
رقت (رحمت، شرم، مهربانی)	تسوك كردن
مشتق (جداشده)	خسك كشدن
وقاد (بسیار فروزنده، درخشان)	خسك كنى
دق (به فتح اول شكستن، گوییدن)	خشمك كردن
رق (بندگی، برده‌گی)	موى خسك كن
حق (راست، درست، یقین، ضد باطل)	كز ناك كنى (كاز علاوه كردن در آب)
حقه (حق، حقیقت امر، حقیقت چیزی)	نيك كسردار
حقانیت	نيك كردارى
ترقى	چاك كردن
شاق (دشوار، كار سخت)	اكه (برادر بزرگت)
حقه باز (شعبده باز، آخیله گر)	سكسه
توقف	مكسه
توقع وغیره واژه‌ها از این باب	مكسى
محقق	يگنه
مدقق وغیره واژه‌ها از این وزن	يكه تا زنه
مترقب (چشم دارنده، انتظار كشيده)	حك (خراشمیدن، ترا شمیدن)
متوقع وغیره واژه‌ها از این باب	حكاك (بسیار حك كنده)
منقى (پاك كرده، شامه، پاکیزه)	شك
منقح (پاك كرده شده، كلام، پاکیزه)	شككاك وغیره واژه‌ها از این وزن
وقس (اسم صوت)	سكالك (آهنگر، سكسه زن)
	سكسان (جمع سباكسن)

کگل	نو کگل
کاسی	تشمگل و غیره واژه ها از این باب
اقسل	مفکسر
اقلیت	موکل و غیره واژه ها از این ساخت
محل	متذکر
متلسی	متنکر و غیره واژه ها از این گونه
مجلسه	حکام
ملت	چکشه
زگت (تغزش)	گن
ذلت (خواری)	دیگک کیر ک (تکه برای گرفتن دیگک)
علت	سنگ کشتن
الا (به جز)	سنگ گشمتن
تعلق	تنگ گرفتن (سخت گیری)
تلم	ل
تلم و غیره واژه ها از این باب	صله
تلمسم	پله
موله و غیره واژه ها از این ساخت	چله خانه
متعلم	چله
متقلب و غیره واژه ها از این گونه	چله گریز
ملیون (گروهی که انتساب به ملت داشته باشند)	غلمه
جلال (حل کننده، کشاینده)	غلمه نمی
دلای و غیره واژه ها از این وزن	جلسه (جابه، لباس)
تجلیسی	چل (برنده معروف)
سجل (شمناسنامه، دفتر نام و نشان اشخاص)	قله (به ضم اول بلند ترین نقطه)
فله (شیراول گاویاگوسفند پس از زاییدن)	کسله
خلسج	کله یز
ذواللسانین (صاحب دوزبان)	کله (به گمراول برده، رویوش)
رطب اللسان (تر زبان، خوش زبان)	
لمسبارد	

هم ملت	م
عم	
اما	گرم مزاج
حمام (گرمابه ، محل استحمام)	کم مضمون
آماره (بسیار امر کننده بدی و شر)	کم منفعت
همست	کم مصرف
امت (گروهی مردم، جماعت...)	کم معلومات
امی (بی سواد و ناخوان)	کم محصول
خم	کم مسیوه
ذم (بدگویی)	کم مهر
جسم (کثیر و فراوان اذهر چیز)	کم مایه
جهازه (شتر تندرو)	کم مدت
ضل (گمراهی)	نیم ماهه
ضم (جمع کردن ، گرد آوردن)	نیم مرده
مهم	نیم مستقل
مکمل (تکمیل شده)	کلیم مانند
مغز و غیره واژه ها از این ساخت	سیم مانند
ام	سیم ماهی
ام البلاد	هم مذهب
ام الغصایث (شراب)	هم مسلک
گمراہ	هم مکتب
گمراہ	هم مرکز
تیلگرام	هم مخرج
پروگرام	هم مشرب

سنت (روشی)	ن
سن (دندان، مقدار عمر)	بیان نامه
سن (سالخورده)	بیابان نورد
تغنی (توانگر شن، آواز خوانی)	بیا بان نشین
تجنب و غیره واژه‌ها از این وزن	گردون نورد
تمنا	کیهان نورد
فن	مهمان نواز
جن	دستان نواز
جهنم	مسکین نواز
طناز	دندان نما
حناط (گندم فروش...)	درمان ناپذیر
قناد و غیره واژه‌ها از این گونه	امکان ناپذیر
جنت	وزن ناکسی
مصنف	دهقان نژاد
مونت	پیمان نامه
آتن (بر جهاو سیمهای آهنی برای تقویت صوت)	پرشان نظر
تونل (دالان، نقب، زیر زمینی...)	پرشان نفس
و	پایان نامه
اول	روشن نهاد
جو	رمان نویسس
قوت	سخن ناشنو
حوا (زن گندم گون، زوجه آدم)	تحسین نامه
مواج	جهان نما
جواد	جان نثار
طسواف	بین النهرین
دوار (بخیار گردش کننده)	بنا (گلگار، معماری)
	ظن (گمان، خلاف یقین)
	منت (نیگویی، احسان)

ی	تموج
ذکی (هوشیار)	تصور
دیسار (دماخت دیر، ساکن دیر)	تحول وغیره واژه‌ها از این باب
سیاح	مدور
صیاد	منور وغیره واژه‌ها از این گونه
شیان (حیلہ گر، مکار)	مملو (بلند شدن، بالا رفتن)
سیار وغیره واژه‌ها از این باب	فواره (فوران کننده، بسیار جوشنده)
ایسام	غواص
حی	فتوت (جوانمردی)
محبی السدین	جواله (سیار جولان کننده)
نیر (نور دهنده، بسیار درخشان)	مقوا (کاغذ ضخیم)
سمید (بزرگ، مهتر)	متنوع ....
قیم (سر پرست)	چوس (اسم صوت)
طسیاره	
خسیاط	

مآخذ و منابع

- ۱- و.ای. لینن، آثار، نشر تاجیکی، ج. ۲، ص ۳۶۸
- ۲- و.س. رستور گریوا، آموختن زبان تاجیکی در اتحاد شوروی - اوچرکسها درباره آموختن تاریخ زبانهای ایرانی در اتحاد شوروی مسکو، ۱۹۶۲، صص ۳۳-۶۶ یونسف، فهرست اثرهای علمی دیپار تمنت زبان تاجیکی دانشگاه دولتی تاجیکستان به نام و.ای. لینن، دوشنبه، ۱۹۷۴.
- ۳- ای. ای. زروبین، اوچرک زبان شفا هی یهودیان سمرقند، مجموعه ((ایران)) جلد ۲، لنینگراد، ۱۹۲۸، صص ۳۵۱-۳۶۰.
- و.ک. ارفینسکایه، مواد درباره خصوصیات ترکیب آوازی زبان تاجیکی. مجموعه ((زبانهای ایرانی)) جلد ۱، مسکو. لنینگراد، ۱۹۴۶، صص ۱۶، ۸۷.
- ۴- ۱۰۱-۴. سیمونوف، اوچرک مختصر دستور زبان تاجیکی، تاشکند، ۱۹۲۷.
- ۵- ی.د. پولینوف، نمونه‌های شیوه‌های ایرانی زبان تاجیکی، اخبار اکادمی علوم جمهوری سوسیالیستی ازبکستان، ۱۹۲۸، شماره ۵.

- ۶ - ل. بزرگ زاده، آواز شناسی زبان ادبی، استالین آباد، ۱۹۴۰.
- ۷ - و. س. سوکوو لویوا، آواز شناسی زبان تاجیکی، مسکو-لنینگراد، ۱۹۴۶.
- ۸ - و. س. رستورگریوا، اوجرک مختصر آواز شناسی زبان تاجیکی، استالین آباد، ۱۹۵۵.
- ۹ - ر. م. عبیدالله یوف، تحلیل مقایسه‌ی و مقابله‌ی واکه‌های زبانهای انگلیسی و تاجیکی رساله داکتری، مسکو، ۱۹۶۹.
- ۱۰ - ط. خسکشوف، ویژه‌گیهای آوازی فشارواژه در زبان ادبی معاصر تاجیک، رساله داکتری لنینگراد، ۱۹۷۲.
- ۱۱ - ش. بابا مرادوف، ترکیب آوازی و فونولوژیکی واژه‌های یک ریشه‌ی در زبان ادبی معاصر تاجیک، رساله داکتری، تفلیس، ۱۹۷۵.
۱. نعمت، وصل شوی کانسوانتهای زبان ادبی تاجیک، رساله داکتری، تفلیس، ۱۹۸۶.
- ۱۲ - ب. بزرگ زاده، اثر ذکر شده، صص ۵۳-۵۵، د. ت. تاجی یف، درباره‌ی گرافیک و آرفاگرافیک (خط و املا)ی زبان تاجیکی، مجله (مکتب شوروی)، ۱۹۵۲، شماره ۷، صص ۳-۳۳، غ. جوهره یف، بعضی مسایل آرفاگرافی (نورم تلفظ درست)، اخبار (معارف و مدنیت)، ۱۹۷۳.
- ۱۳ - دستور زبان، تاجیکی، کتاب درسی برای مکتب‌های عالی، استالین آباد، ۱۹۵۶، صص ۳۰، ع. کریهوف، زبان تاجیکی، برای صنوف ۴-۶، دوشنبه، ۱۹۷۰، صص ۳۲، د. ت. تاجی یوف، زبان تاجیکی صنف ۳، دوشنبه، ۱۹۷۰، صص ۲۹-۳۰.
- ۱۴ - ش. نیازی، قاعده‌های اساسی املای زبان تاجیکی، استالین آباد، ۱۹۴۱، صص ۱۵، قاعده‌های اساسی املای زبان تاجیکی، استالین آباد، ۱۹۵۳، صص ۱۴-۱۶، ی. ای. کلانتروف، لغت املا، برای مکتبهای متوسطه، ابتدایی و هفت‌ساله، استالین آباد، ۱۹۵۹، صص ۶، قاعده‌های اساسی زبان ادبی، تاجیک، دوشنبه، ۱۹۷۲، صص ۱-۱۱، ی. ای. کلانتروف، لغت املای زبان ادبی تاجیک، دوشنبه، ۱۹۷۴، صص ۹.
- ۱۵ - غیاث اللغات، چراغ هدایت (ردیف‌ش) واژه‌مشدد))
- ۱۶ - و. م. اسراروی، زبان تاجیکی، صنف دوم، دوشنبه، ۱۹۶۷، صص ۱۳، ع. کریهوف، اثر ذکر شده، صص ۳۲، د. ت. تاجی یف، اثر ذکر شده، صص ۲۹-۳۰، قاعده‌های اساسی املای زبان تاجیکی، صص ۱۵، ی. ای. کلانتروف، اثر ذکر شده، صص ۹.
- ۱۷ - غ. جوهره یف، اخبار و مقاله‌های ذکر شده.

- ۱۸ - فرهنگ زبان، تاجیکی، جلد ۲، مسکو، ۱۹۶۹، ص ۳۴۵
- ۱۹ - ل. بزرگ زاده، اثر ذکر شده، ص ۱۰۵۵، نعمت، درباره وصل شوی فونیمهای همخوان در زبان ادبی معاصر تاجیک، مجموعه مقاله‌های نخستین کنفرانس علمی سرتاسری مستشرقان جوان اتحاد شوروی، ۱۹۷۳، ص ۶۸، توضیحات (حاصل شوی کانسونانت ها) ی زبان ادبی، تاجیک، ص ۱۴.
- ۲۰ - و. وینا گرادف، دستور زبان روسی، آواز شناسی و مورفولوژی، جلد ۱، مسکو، ۱۹۵۶، ص ۷۱، آ. س. اخمنوا، قاموس اصطلاحات زبان‌شناختی، مسکو، ۱۹۶۹، ص ۹۶-۱۴، ص ۱۸۴، و. پ. کوولیوف، زبان ادبی معاصر روسی، مسکو، ۱۹۶۹، ص ۱۰۱، ۱۰۶، ای. کیدلوا، وای. ک. کلینینا، املاي معاصر زبان روسی، مسکو، ۱۹۷۶، ص ۲۰-۲۵.
- ۲۱ - ای. کلانتروف، اثر ذکر شده.
- ۲۲ - فرهنگ زبان تاجیکی، قسم یک و دو، مسکو، ۱۹۶۹.
- ۲۳ - فرهنگ روسی به تاجیکی، مسکو، استالین آباد، ۱۹۴۹، فرهنگ تاجیکی به روسی، مسکو، ۱۹۵۴.
- ۲۴ - ل. بزرگ زاده، اثر ذکر شده ص ۵۴، نعمت اثر ذکر شده، ص ۹۵، وصل شوی ده همخوانهای جفت در حالت اثر واکلی زبان ادبی معاصر تاجیک، تیز سبهای کنفرانس علمی و نظریه‌ای عالمان و متخصصان جوان تاجیکستان دوشنبه، ۱۹۸۶، ص ۴۲.
- ۲۵ - ص. الغزاده، واسع، دوشنبه ۱۹۷۹.
- ۲۶ - ۱۰۱. کولیوف، گ. ش. شربتف، کتا ب درسی زبان عربی، مسکو، ۱۹۶۹، ص ۲۱۶.
- ۲۷ - ۱۰۱. کولیوف، گ. ش. شربتف، همانجا ص ۶۷.
- ۲۸ - نجم الغنی، نهج الادب، طبع نولکشور، لکهنو، ۱۹۱۹، ص ۲۱۳.
- ۲۹ - همانجا، ص ۲۵۷.
- ۳۰ - احمد زاده فتح الله، فرهنگ کلمات عربی متداول در زبان فارسی، ۱۳۶۳.
- ۳۱ - رازی شمس قیس، المعجم فی معاییر اشعار العجم، به تصحیح قزوینی و رضوی، ۱۳۱۴.
- ۳۲ - سپهر محمد تقی، براهین العجم، باحواسی و تعلیقات دکتر جعفر شهیدی، ۱۳۵۱.
- ۳۳ - برهان قاطع، چاپ دوم ۱۳۵۳.
- ۳۴ - تاریخ لغت عربی، جرجی زیدان، کابل، ۱۳۰۹.
- ۳۵ - برخی از فرهنگهای معتبر دیگر.
- ۳۶ - واحدی قدرت الله، فرهنگ لغات مشابه و مشتقه، تهران، ۱۳۴۶.

بخشبندی چیستانهای شفاهی-دری

چیستانهای شفاهی که بین تاجیکان و سایر دری زبانان کشور رایج است، گرچه در شیوه کاربرد آنها تفاوتی نیست، اما از لحاظ ساختار، محتوا و مضمون دارای اشکال متنوع و گوناگون است و از این جهت آنها را میتوان به بخشهای مشخصی دسته بندی نمود.

گرچه چیستانهای شفاهی دری طوری که لازم است گرد آوری نگردیده است، تا با بررسی و مطالعه آنها تمام انواع چیستانهای مروچین-بین دری زبانان را بخشبندی نمود، اما بر اساس تجارب فردی خویش درین زمینه، انواع چیستانها را چنین دریافته ام:

چیستانها میتوان به شش گروه بخشبندی نمود که هر یک از لحاظ موضوع و مضمون خود دارای اشکال متنوع اند و در ذیل آنها را مختصر اباژمیشناسانیم:

۱- چیستان :

چیستان جمله بیست کوتاه، یا نظم است که در آن بعضی از خواص، علایم، اوصاف و کمیزات شیئی به قسم پوشیده با بعضی قراین کنایه یا استعاره با تشبیهات غیر صریح بیان میشود، و شنونده باید از روی قراین اصل شری را دریابد. چیستانهای عامیانه دری از لحاظ ساختار و نغمه سازی جواب ها و شیوه ابراز به پنج گونه زیرین دیده میشود:

یک - چیستانهای تجنیسی:

بایه اصلی ساختار این چیستانها تجنیسی دروازه ها است، زیرا در این گونه چیستانها اغلب کلمات مرکب طوری به کار برده میشوند که واژه های بسیط همانند آنها از نظر املا و آهنگ در زبان موجود اند، چون این کلمات بسیط بیشتر شناخته شده و متعارف اند، شنونده گاه چیستان اغلب متوجه واژه های هائتر میگردد، ازینرو اگر در الفاظ و معنای چیستان تعمق نکند، در پاسخ گفتن به خطا میروند.

این صنعت چیستانها مانند تجنيس مرکب در شعر است. اما با این تفاوت که در شعر کلمات متجانس (سبیط و مرکب) هر دو ذکر میشوند، ولی در چیستانها تنها کلمه مرکب تذکار مییابد. و به عهده شونده یا پاسخ دهنده است که واژه متجانس را به حدس دریا بد، ازینرو معنای چیستانهای تجنيس در خود آنها نهفته است، مانند:

مرده ده دریا شلغم میخوره .

شونده باشنیدن این چیستان در قدم اول متعجب میشود که مرده چگونه شلغم خورده می تواند آن هم در بین دریا، ولی بانندگی دقت میتواند دریابد که منظور از «شلغم»، شلغم سبزی نبوده بلکه این واژه يك کلمه مرکب است که از دو جزء «شل» که به معنای شخصی مفلوج از پهاو «غم» که به مفهوم انده است، ترکیب یافته و معنای چیستان این است که: شخصی مرده و جسد او در بین آب دریاست و شخص دیگری که از هر دو پالاج است، جسدا میان آب مینماید، چون خود نمیتواند برای بیرون آوردن آن اقدامی کند، لذا غمگین است و به اصطلاح «غم میخورد». گرچه این مساله در نوشته به آسانی قابل تفکیک است، زیرا کلمات «شل» و «غم» جداگانه تحریر میگردند، اما در ادب شفاهی چون هر دو یکسان تلفظ میشود، تشخیص را اندکی دشوار تر میسازد.

دو - چیستانهای استدلالی:

گرچه تمام انواع چیستانها با استدلال حل میگردد، ولی این نوع چیستان به استدلال بیشتری نیاز دارد، زیرا چیستانهای مذکور متشکل از چندین جز اند که ظاهرا متضاد هم دیگر هستند، ولی این تضاد با استدلال رفع میگردد، چنانکه در این چیستان .

اشتر ببرد از لاغری، از بسکه پی بسیار داشت

نی در زمین نی دوهوا نزدیک شام وقت سحر

باشنیدن این چیستان و شنش عنصر متضاد آن سوالاتی در ذهن شونده خطور میکند که:

- آیا امکان دارد اشتری با وجود بسیار داشتن پی (چربو) از لاغری بمیرد ؟

- آیا جایی به جز زمین هوا (فضا) میتواند وجود داشته باشد ؟

- آیا نزدیک شام میتواند وقت سحر باشد؟

اما شنش عنصر متضادی که هیچ ربطی با یکدیگر ندارند، با استدلال چنین باهم ارتباط داده می شوند که: اشتر لاغر باری دار که محتوای آن چربوست و اوبالای پلی قرار دارد که بین زمین و هوا معلق است و این پل که شتر مردنی هنگام بامداد بالای آن راه میرود، نزدیک شهر شام

(کشور سوریه امروز) موقعیت دارد .

سه - چیستانهای زنجیری:

درین نوع چیستانها اوصاف یا اعلام چندین شیء بقسم متوالی و مسلسل بیان میشود، ازینرو شونده همه را اوصاف شیء واحد پنداشسته به خطا میرود، اما اگر بعد از تفکر جواب گوید، در مییابد که هر عبارت یا جمله از خود معنای ویژه بی داشته اساسا چیستان از عبارات و جملات مستقلی ترکیب یافته است، مانند:

آزل بزلک (۱) یکی .

مازل بزلک (۲) دو .

تیرصدف ، سه .

درکوه رود، چهار .

در دشت دود، پنج .

درآب رود، شش .

سرگمبزشک، هفت .

که در جواب چنین گویند:

آزل بزلک، انگور

مازل بزلک، زنبور .

تیرصدف، نیشکر .

در کوه رود، آهو .

در دشت دود، خرگوش .

درآب رود، ماهی .

سرگمبزشک (۳) انار .

aaazal boz lak, maazal boz lak

او ۲ -

هر دو

کلمات فاعله معنی‌بند و درینجا به حیث نمادی از انگور و زنبور به کار رفته‌اند .

۳ - گنبد

چار- چستانهای تمثیلی :

در این نوع چستانها عموماً مشخصات شی‌مورد نظریه وسیله حرکات دست، سروانگشتان و ایماهای چشم و ابرو بطور کنایه انداگرده‌اند، توسط کلماتی که در چستان به کار برده‌می‌شود، به این حرکات و ایماها، اشاره می‌گردد. ازینرو آنها را چستانهای تمثیلی می‌خوانم .

یکی از خصوصیات بارز و برجسته چستان‌های ایمايي و تمثیلی آنست که برای کسراه ساختن شتونده در دریافت شی تعیین شده، یا پاسخ چستان، حرکات و اشارات عموماً مسا ولاحت انگیز و دور از آداب اجراء می‌شود، چنانکه درین چستان :

گرد گردانش ایقدر (۴) «باگفتن اینقدر به وسیله دستها اندازه پله های دستاسی نشان داده‌می‌شود .»

سورایح طالی (۵) اینقدر. (بالگفتن اندازه سورایح دهانه دستاس تمثیل می‌گردد).

عبدالغییر ش (۶) اینقدر. (از مشت گره خورده تا آرنج شکل دسته دستاس نمایا نده می‌شود.)

عبدالسلامش (۷) اینقدر (باشصت وانگشتان اشاره و میانه اندازه حرک دستاس نشاننده می‌شود.)

چون معنای چستان دستاس یا آسیا دستری است که آنرا گرات نیز گویند. شونده حرکات و اشارات چیز دیگری را تصور میکند، اما باهلم بر اینکه چستان از نوع تمثیلی است، میتوان به حقیقتش پی برد.

پنج- چستانهای عادی :

درین نوع چستانها ظایم و او صاف ظاهریم اشیا باقرینه های کنایی یا استعاری و بسا تشبهاات غیر صریح ارائه شده و اصل ضوم یاشی مورد نظرا ازخلال این فراین درمیابند. این گونه چستانها که به اشکال منظوم و منثور وجود دارد، بیشتر ین قسمت چستان های طامه را تشکیل میدهد: و نمونه های از آن اینهايند:

۴ - اینقدر

دخنی .

۷-۱- اسامی عبدالغییر و عبدالسلام به‌عنوان سمبولهای دسته و خرگه دستاسی به کار برده شده‌اند.

رقم ده را
 پوستری سفید
 بالتم گياه
 مغزنی سپاه
 جواب : اسپند:
 يا :

دان(دهن) داره، دندان ني، شکم داره، استخوان(استخوان) ني.
 پاسخ : مشك آب.

يكي از خصوصيات بارز چيستانيا ي هاهاين است كه برخي اوليات قسمي ارايه ميگردد.
 كه شنوندگان را همان ميبرد به او دشنام بدهند، يا با او قصد شوخي دارند، در حاليكه منظور اصلي
 كويته چنين نيست، مثلا: خطاب به شنو ندميگويند :
 بشتم و بهالم ،
 توه سرش بشام .

كه مستمع باشن اين جملات تصور ميكنند به او اهانت ميكنند، درحاليكه كويته با الفاظ و
 اين مطلب ميخواهد بگويد: برايتم ندم بسازم. زيرا جواب اين چيستان ((نمد)) است كه از
 مفروشات اصيل کشور ما بوده و از هاليين پشم گوسفند تحت فشار معين به دستر آيد .
 ۲- چيستنا نهاي خانگي :

اين گونه چيستان از هر جهت بانوع او تفاوت دارد، زيرا در چيستانيا مشخصات اشياي
 مختلف با تشبيها و استعارات گوناگون بيان ميشود، تا اصل شرازروي فراين دريا نتميشود،
 اما در چيستناي خانه گي طوري كه از نام آن پيدااست، مشخصات خانواده طراز لفظ تركيب
 و تعداد ارايه ميگردد، تا طرف مقابل به اساس آن خانواده مورد نظر را پيدا كند .

در چيستناي خانه گي براي بازگفتن مشخصات خانواده ها اين اصطلاحات به كار گرفته ميشوند:

- ۱ - زن و شوي: براي همسران .
- ۲ - دختر و بچه: براي دختران و پسرا نهمرد ها را ي ارتباط فرزندني همان خانواده .

۳ - متک سردیگدان (۱): اصطلاح طنزآمیز برای اشخاص ذیل :

الف - مردان وزنان بیوهٔ مقیم درخانهٔ موردنظر، بدون درنظر داشت ارتباط نسبی (قومی، وسیبی (خویشی) او با خانواده‌یی که با آنها زنده‌گی میکند .

ب : اشخاص منفردی که با نسبت‌سیبی با آن خانواده به‌سر می‌برند .

ج : اشخاص منفردی که نسبت‌نسبی فراتر از یک‌نسل با خانواده‌مورد نظر داشته ولی با آنها یکجا زنده‌گی میکنند، مانند: پدرکلان، مادرکلان، نواسه، کواسه و غیره.

د : اشخاص منفرد و یا خانواده‌یی که هیچ‌نوع ارتباط قومی و خویشی با خانواده‌مورد نظر ندارد، مانند: خدمتکار خانه و فامیلش و در سابق کنیز، غلام‌وزن صورتی.

شیوهٔ تدویر مسابقات چستان گو یی چنین است که جوانان و نوجوانان یک قوم در شبهای مهمانی، و یا اعضای یک خانواده در شبهای زمستان که زمان بیکاری و تفریح است، گرد هم می‌آیند و بعد از اینکه همه موافقت نمودند که با چستان‌های خانه‌گی وسیله یی برای وقت‌گذرانی فراهم نمایند، به مسابقه آغاز میکنند.

مسابقه انواع مختلف دارد. مثلاً جوانان دورسندلی نشسته‌اند و به نوبت از یکطرف یک ، یک چستان میگویند و آدم کند ذهن و ذکی را در حلقهٔ خود تشخیص میدهند، یا اینکه نقر او کی چستان میگوید، هر کسی که جواب درست گفت نوبت ارایه چستان بعدی به او تعلق میگیرد. و صورت دیگر اینکه هر نفر جواب دهنده را خود انتخاب میکند .

دراغاز گویند چستان به آواز بلستیمپرسد:

- چستان، چستان، چیس، (چست) ؟

دیگران یا شخص طرف مقابل می‌پرسد :

- درخانهٔ کیس (کیست) ؟

۱ - متک سر دیگدان (motak)

در اصل پایه‌هایی را گویند که در سه نقطه دیگدان گلین یعنی در عقب و بازو های آن به شکل نیم کره ساخته میشود، تادیک با تاگا به آنها ثابت و مستقر باقی بماند و هم شعله های آتش به تمام قسمتهای زیرین دیگت برسد. اما در کابل در چستانهای خانه گی به مفهومی که قبلاً شرح شده به کار برده میشود، در چاریکار و بگرام به عوض این اصطلاح ((لمک پس در)) و در پنجشیر (کمپریک پس دیگدان) استعمال میگردد و شاید هم در سایر ولایات اصطلاحات خاص دیگر نیز وجود داشته باشد .

باز گویندهی چیستان میگوید که:

- درخانه شخصی که میز نه یک قرسی .

البته عبارت ((که میز نه یک قرسی)) را از روی شوخی میگویند، زیرا بعضا با گفتن ((قرسی)) دست خود را چنان حرکت میدهند که نفر بیولو یا مقابل گوینده تصور میکند که او را با سیلی میزند. این حرکت برای آنست تا فکر و خواص جانب مقابل کاملا متوجه گوینده باشد، بعد گفته میشود که مثلا:

- یک زن یک مرد ایشان زن وشوی سسه دختر، چار بچه، یک متک سردیگدان .

این مشخصات طور است که اگر ترکیب خانواده مورد نظر هستوی باشد، والدین و فرزندان به تعداد یاد میشوند، حتی اگر کسی دو زن داشته باشد، گفته میشود که دوزن یک مرد ایشان زن وشوی و اشخاص خارج از ترکیب خانواده طوری که در پیش شرح شد متک سردیگدان خوانده میشوند. ولی اگر خانواده گسترده باشد، مثلا: والدین با فرزندان دارای همسر و فرزند خویش بجا زندگی کنند، گفته میشود .

بچیزن پنج مردایشان زن وشوی دوازده بچه نه دختر چار متک سردیگدان .

شئونده یاشنو ندگان تمام اقوام، خویشاوندان، دوستان، آشنایان و همسایه گان مشترک با گوینده را از حافظه میگذرانند تا این ترکیب و تعداد با کدام یک آنها مطابقت پیدا کند .

در صورتی که شئونده به دریافت خانواده مورد نظر موفق شد، مثلا میگوید :

- خانواده لاله گواست .

دیگران باخنده و شادی او را تحسین نموده دیگری به گفتن چیستان دیگری آغاز میکند . اما اگر طرف مقابل موفق به دریافت پاسخ نگردد، از گوینده میخواهد که خود جواب گویند درین قسمت بخش بسیار جالب و سرگرم کننده سابقه آغاز میشود. بدین ترتیب که گوینده به طرف مقابل میگوید :

- خی دهیتی (ده میدهی) یا : ده بتی (ده بنده)

شئونده مجبور است دهگنه یا شهری را به او واگذارد، در غیر آن جوابی نمی شنود . در صورتی که طرف مغلوب به دادن ده حاضر شود، مثلا میگوید :

- برو مزار شریف از تو .

درینجا طرف غالب معلوماً خود را در مورد مزار شریف به رخ دیگران کشید و با سرافرازی

و غرور به تحقیر طرف مغلوب آغاز نمود و میگوید :

- مزار شریف از مه بزرگ (بزرگان) و اولیایش از مه، زیارت سخی جانفش از مه، زیارت شیخ پیغمبرش از مه، خواجه عکاشی و لیلی از مه، اطم جانفش از مه، بابیه قنبرش از مه، شیخ شاهان و لیلیش از مه، خشکه مزارش از مه، حج پیاده‌اش از مه، نبات هایش از مه، دستمال ابریشمش از مه، چنپایش از مه، فالین هایش از مه، اسپهای بزرگش از مه....

... هایش از توده دجاء قند بستم شرتک کنم اتوده چاه.... بقتی تراب کنی!
خانمان ((لاه کو)) بود.

در صورتی که طرف مطلوب زیرک باشم و پاینده باشم، بفرموده طرف غالب قصدها را و تقصیر او را دارد به عوض دادن ده یا نهم میگوید:

- ده فروتک از تو.

چون این جمله شخصی غالب را نظیر میکند، او برای رفع آن به جانب مقابل میگوید:
سخی مه بسایم، تو بلیسی! خانمان ((لاه کو)) بود.

بدیتر لیب با گفتن هر جمله همه می‌کنند و از کلمات کنایه آمیز دو نفر لذت می‌برند و مسابقه تانیه های شب ادامه می‌یابد.

چیستان های خاله‌گری که نمایانگر تسلط نظام سنتی و برجسته ماست، مکتب هنر فولکلور برای نوجوانان و جوانان است.

الف - آنها با خانواده های اقوام، خویشاوندان، اقارب، دوستان، آشنایان و همسایه‌گان خود را نحوه ترکیب، تعداد و طرز زنده‌گانی آنها آشنایی ژرفتر حاصل مینمایند.

ب - آنها با دهکده هاوشهر های کشور خود عمیقاً معرفت می‌یابند و معلومات حاصل می‌کنند که کدام امکان متبرکه در کدام شهر ها موقعیت دارد و پیمانه‌ها و اوزان سنتی و صنعتی کدام منطقه از چه فراوان است.

۳- چیستانا نه‌های داستانی:

چیستانهای داستانی نوع مستقل چیستانهای عامیانه در دست بدین معنی که هم از ~~افسانه‌ها~~ وهم در محتوی از سایر انواع چیستانها متفاوت است، زیرا چیستانهای داستانی مشخصاً یک شی را با تشبیه و استعاره بیان نمی‌کند، بلکه نتیجه یک قصه یا داستان بسیار کوتاه و فشرده یا علل و نتایج آن و یا به عباره دیگر هر گمشدایی داستان به قسم چیستان و سوال مطرح می‌گردد و باید به آن پاسخ گفته شود.

این چیستانها که برخی از آنها مربوط به افسانه های دراز است و به سبب استقلال و جود به شکل يك حکایت کوتاه و یا چیستان داستانی در افواه عامه افتاده، بیشتر بین جوانان رایج است و به سبب پیچیده گی موضوع آنهاطفال و نوجوانان کمتر بدان علاقمندند.

شیوه پرسش این چیستانها نیز مانند سایر انواع چیستانهاست زیرا جوانان هنگام تفریح و صحبت های دوستانه به غرض آزمایش هوش و امتحان قوه درک دیگری این چیستانها را مطرح میسازند، و کسانی که درین میان از هوش و ذکاوت بیشتری برخوردار باشند جواب سوال را در میانند.

نونه یی از چیستانهای داستانی اینست :

قصه پاچای ظالم

يك پاچا بود بسیار ظالم آنقدر ظالم که روز صد ها جوانه میگشت. ای پاچای ظالم ده روز در بار بندیها ره پیش خود میخواست و جزای شانه ای قسم تعیین میکند که کتی دو پارچه کاغذ پشک می انداخت. ای رقم که ده يك کاغذ مرگ نوشته میکند و ده کاغذ دیگه زنده گی. بر بندی میگفت: بیایگی ازی کاغذ هار و درار!

بندی اگه کاغذ مرگه می ورداشت، اگه هیچ گناه هم نمیداشت، کشته میشد. اما اگه کاغذ زنده گی رهمی ورداشت هر گناه که میداشت از مرگ بچ میشد.

يك روز يك دهقان که بچیش همی قسم بدون گناه کشته شده بود، بدر بار پاچا آمد و براو گفت: تو بسیار ظالم و خونخور هستی ا خداوند تره به جزای کردارت برسانه

تو اولاد مردمه بدون گناه و خطا میگشی، خدا اولاد ته ده گزایی بریان کنه! پاچا سردهقان بسیار قار شده امر که ده اورام ده زندان پرتن، و ده روز دکه بر تعیین جزایبار نش.

ده روز دگه که دهقانه بر جزای آورن. پاچا ده دل خود گفت که باید ای مرد پیر زبان درازه حتما بگشم. چرا که ده پیش روی در بار و مردم مره بی آبوی عزت ساخته.

ازی خاطر امدفعه پاچا ده اردو کاغذ مرگ نوشته کد برای که دهقان هر گد امشه که ور داره کشته شوه.

وزیر پاچا ازی گپ با خبر شنود لش سردهقان سوخت. کتی خود گفت که بچای آدم خوب گناه کشته شده بود. دلش درد کد، چیزی گفت، حق بجانب بود. خودای بیچاره چرا کشته شوه؟

ازی خاطر فوراً بر دهقان احوال روان کد که فکر ته بگیری که قصه ازی قرار اس. باید چاری کار ته بکنی، قسمی که نه احوال دادن مه سر شوه و نه تو کشته شوی!

وختی که دهقانه بدربار آورد ن پاچا گفت : جزای تره طالع خودت تعیین میکنه، بیایگی ازی کاغذهاره وودارا

دهقان رفت يك کاغذه ووداشت اما کاری گدکه نه خودش گشته شدونه سروزیر فاش شده می فہمین کہ دهقان چه کد؟

جواب : دهقان رفت يك کاغذه گرفت وگفت ای پاچای عالم توجزای مره به طالع خودم ماندی ؟ پاچا گفت بلی دهقان کاغذهدان انداخته جوید و بقرت کدوگفت : هر چیز از طرف خداس مره چیزی که ده تقدیر مه بود بقرت کدم حالی تو خودت او کاغذ پیش روی ته واز کوا گه ده او کاغذ زندگی نوشته بود، حتما ده کاغذمه مرگ بوده مره بکش ! واگه ده کاغذ پیش روی تو مرگ نوشته بود، حتمی کاغذمه زندگی است او وقت مره می بخشی اپاچا حیران ماندو گفت برو معاف هستی !

۴- چیستا نه پای شماره بی:

این نوع چیستانها که از لحاظ پرسش به سلسله اعداد ریاضی آثرا چیستان های شماره بی می خوانم عبارت از يك سلسله سوالیست که موضوع آنها به هرگونه بی که باشد با سلسله اعداد ارتباط داشته و مرکب از گروه سوا لا تا نامحدود است که از يك آغاز شده و ختم آن وابسته به امکانات توانایی و سطح دانش جواب دهند و پرسنده میباشد .

چیستان های شماره بی، چیستانهای مذکور در کتب دینی، اساطیر اقوام گوناگون، و کتب تالسیک رادرفرن انسان تداعی میکنند چه چیستانها بیگه در تورات قصه اساطیری یونانی (اودیپ) حکایت آزمایشی زال در شاه فر دوسی و معمای نیریوستگ در متن پہلوی (ماتیکان یوست فریاز) ثبت است، با اندک تفاوت بگونه چیستانهای عددی اند.

این همگونگی بویژه تشابه اهداف آموزشی و آزمایشی چیستانهای شماره بی با معما های یاد شده میرساند که شاید این گروه چیستا نه سابقه تاریخی طولانی تری داشته باشند.

چیستانهای شماره بی چنین است که دو نفر از جوانان یکی از دیگری می پرسند .
- یکی که دونه میشود، چیست ؟

و طرف مقابل او باید پاسخ قناعت بخشی دهد، طوریکه جواب او از نظر علم، شرع و ایمان منطقی (د سطح عامیانه) باید قابل پذیرش بوده امکان تردید آن موجود نباشد .

چون پاسخ اولین پرسش گفته شد این سلسله ادامه می یابد و پاسخ دهنده با ید فورا و بیاس از تفکر چند ثانیه بی در برابر هر سوال جواب گوید، دو غیر آن مسابقه نمیتواند

ادامه پیدا کند. وطوریکه چیستانهای ثبت شده نشان میدهد، پاسخ‌های يك تادم همیشه سلسل بوده بعدازان جوابها بصورت پراکنده تا شماره هزار نیز میرسد.

بر اساس جوابهای ثبت شده توسط نگارنده چیستانهای شماره‌ی رامیتوان به چار بخش تقسیم کرد:

يك گروه پاسخهای فقهی :

این گروه پاسخها مبتنی بر فقه اسلامی، بویژه بر اساس مذهب حضرت امام ابوحنیفه کابلی است و بیشتر جنبه های بسیار عام وهمگانی و اساسات ابتدایی فقه را در مورد عا مترین پدیده های مذهبی مانند : نماز ، روزه ، طهارت و شرا بختنستین ایمان داشتن و امثال آنها احتوا میکند. پاسخهای فقهی شماره یی در پهلوی اینک احاطه جواب دهنده رادر مورد اصول و اساسات مراسم ، مناسک ، فرایض و وجوه مختلف شریعت مذهبی نشان میدهد ، از جمله آموزنده ترین بخش های فولکلور در ساحت مذهب نیز شمرده میشود، زیرا دانستن پاسخ های متعدد فقهی نوجوانان را از مطالعه کتبمبادی فقه به زبان عربی بی نیاز میسازد .

در ذیل صرف نمونه یی از پاسخهای اینگونه چیستانهای شماره یی را میاوریم:

یکی که دو همیشه ، چیس؟ ذات یکتا.

دویی که سه همیشه ، چیس؟ دووچه و اجببفسل.

سه یی که چار همیشه ، چیس؟ فرایض تیمم.

چاری که پنج همیشه ، چیس؟ فرایض وضو.

پنجی که شش همیشه ، چیس؟ فرایض شریعت.

شش که هفت همیشه ، چیس مستحبات وضو.

هفتی که هشت همیشه ، چیس؟ احکام مومن.

هشتی که نه همیشه ، چیس ؟ احکام شریعت.

نه یی که ده همیشه ، چیس؟ نماز خفتن .

ده یی که یازده همیشه ، چیس؟ سنت های طهارت. (۱)

دو - گروه پاسخ های علمی و فلسفی:

این گروه پاسخ ها طوریکه قبلا نیز اشاره شمسایل علمی و فلسفی را در محدوده حکمت عامیانه احتوا میکند. که برخی از آنها از نظر دانش معاصر قابل پذیرش نیستند، مانند: عناصر ، مزجه و امثال آنها.

۱ - برای دانستن شرح این پاسخها و سایر جوابات چیستانهای شماره یی رجوع شود به

کتاب ((چیستان)) تألیف نگارنده، چاپ وزارت قوام و قبایل ، ۱۳۶۶.

یکی از نمونه های ثبت شده این نوع پاسخها این است :

- یکی که دو همیشه ، چیس ؟ ذات خداوند .
- دویی که سه همیشه ، چیس ؟ خیر و شر .
- سه یی که چار همیشه ، چیس ؟ سه روح .
- چاری که پنج همیشه چیس ؟ چار عنصر .
- پنچی که شش همیشه ، چیس ؟ پنج رقم زندگی آدم .
- ششی که هفت همیشه ، چیس ؟ شش جهت .
- هفتی که هشت همیشه ، چیس ؟ هفت ستاره .
- هشتی که نه همیشه ، چیس ؟ هشت بهشت .
- نهی که ده همیشه ، چیس ؟ نه فلک .
- سه - گروه پاسخهای جغرافیایی .

درین نوع پاسخها جواب دهنده باید در برابر پرسش نام یکی از محلات ، دیهها ، مناطق و یا اسم کوهی ، پلی ، دریایی ... را بازگو ید که شماره یی در ترکیب نام آنها باشد ، مانند : پنجشیر ، چار آسیا ، یکه توت و امثالهم .

مطابق باور مردم این پنج و چارویک از نیروشش و پنج و دو نمیشود که هیچگاهی پنجشیر را شش شیر ، چار آسیا پنج آسیا ، و یکه توت را دو که توت نخواهند گفت :

مسئله :

- یکی که دو همیشه ، چیس ؟ یکه اولنگ .
- دویی که سه همیشه ، چیس ؟ دو آب .
- سه یی که چار همیشه ، چیس ؟ سه اوغر .
- چاری که پنج همیشه ، چیس ؟ چار آسیا
- پنچی که شش همیشه ، چیس ؟ پنجشیر
- ششی که هفت همیشه ، چیس ؟ شش گاو .
- هفتی که هشت همیشه چیس ؟ هفت منار .
- هشتی که نه همیشه ، چیس ؟ کوتل هشت رباط .
- نهی که ده همیشه ، چیس ؟ نه برجه .
- دهی که بازده همیشه ، چیس ؟ گشنده .

ارزش گروه پاسخهای جغرافیایی در آنست که هم پرسند، هم پاسخ دهند و هم شنونده گان حاضرین مجلس مسابقه به اساس جغرافیا یی و مناطق مختلف کشور آشنایی حاصل نموده موقعیت دقیق آنها را بخاطر می سپارند، زیرا بعضا دیده میشود در مورد پاسخی که برای دیگران نامانوسی مینماید از جواب گوینده توضیح خواسته میشود که این محل در کجاست؟ و او برای قناعت سایرین مشخصات و موقعیت دقیق محل گفته شده خود را تشریح میدهد.

چار - گروه پاسخ های عام:

این دسته جوابهای چیستانها ی شماره یی همه کلماتی را در بر میگیرد که در آنها شماره یی یا شبهه اسامی شماره ها وجود داشته باشد، ازینرو پاسخهای عام را میتوان بدو دسته جدا کرد :

۱ - سامی ییکه در آنها شماره ها موجودند، مانند: دوسرکه ، سه بجل، چارپایی، پنجشنبه و نظایر آنها.

۲ - واژه هاییکه يك یادو هجای نخست با پایان آنهاشبهه اسامی شماره ها و اعداد باشند، مانند: دویی، نوکر، زنده، دهکده، و امثال اینها که آواز های دوونه وده در آغاز وانجام آنهاشابه شماره ها آیند و اینگونه پاسخها که فاقد وجه منطقی و سخت عوامانه میباشد ، عمو ما توسط کسانی ارایه میگردد که دانش شان در نازلترین سطوح قرار میداشته باشد ، در حالیکه دیگران آنرا نمی پذیرند.

در سلسله پاسخهای عام هرگونه جواب قابل قبول است . چه فقهی و دینی باشد ، چه علمی و جغرافیای ، و چه ازهر نوعی که باشد . ازینرو آنرا پاسخهای عام خواندیم ونمو نه یی

از جوابات آن تا عدد ده چنین است :

یکی که دونمیشه ، چیس؟ یکه دانه .

دویی که سه نمیشه ، چیس؟ دوکان.

سه یی که چار نمیشه ، چیس؟ سه بجل .

چاری که پنج نمیشه ، چیس؟ چارغوک .

پنجی که شش نمیشه ، چیس ؟ دنده پنج.

ششی که هفت نمیشه ، چیس؟ شش موی.

هفتی که هشت نمیشه ، چیس؟ هفت اناج .

هشتی که نه نمیشه ، چیس ؟ موترهشت تن .

نهی کهده همیشه، چیس؟ نوکو .
دهی که یازده همیشه، چیس؟ موتر ده تا پره.

پرسان :

پرسان یا سوالات ذهنی یکی از انواع دیگر آزمایش هوش است که بین مردم ارواح گسترده دارد.

پرسانها چيستان نيستند، زيرا دودنوع اول چيستانها مشخصات اشياء و خانواده ذكر ميشد و درنوع سومى علل حادثه يك قصه حل ميگريد. اما پرسان ها سوالاتيست صريح و مستقيم كه كسى آن اغلب مسايل حسابى فقهى يا پرسش هاى جهت آمايش ذهن كودكان و جوانان مطرح ميگردد. از همينروست كه مردم آنرا پرسان ميگويند كه معادل كلمه سوال است. پرسان ها مانند چيستانها يكي از طريق موثر پرورش فكر و استعداد كودكان و جوانانست و مردم مابادرك همين موضوع از قرنها به اين طرف آنرا براي سرگرمي فرزندان خود رواج داده اند.

حتى دانشمندان بزرگ مانيز از اين شيوه در تعميم علوم استفاده ميگردد تا بدین طريق مسايل بسيار مفلح علمى و فقهى را قسمى براي مردم حل نمايند تا به دلچسپي آنرا فراگيرند. چنانچه بزرگترين فيلسوف و دانشمند قرن چارم هجرى ابوعلی بن سینای بلخی رساله یی ((در حقیقت و کیفیت سلسله موجودات و تسلسل اسباب و مسببات)) (۱) رابه همين شيوه سوال و جواب نوشته و رساله های ((فراضه طبيعات)) (۲) و ((ظفر نامه)) (۳) منسوب به او نيز بهمين طريق نگاشته شده است .

يكتن از دانشمندان معتزلى قرن ششم خراسان ابو القاسم جارالله محمود زمخشرى ملقب به فخر خوارزم نيز كتابى بنام ((المعاجاه)) نوشته كه حاوى سوال و جوابها به همين گونه است كه آنرا چيستانهاى علمى نيز ناميده اند (۴)، به همين ترتيب در سوالاتى تحت عنوان ((حيرة الفقهيا)) در افغانستان، آسياى ميانه و كشور هاى شبه قاره هند نوشته شده كه عينا شكل سوالات ذهنى را دارند.

- ۱ - چاپ تهران، انجمن آثار ملي، ۱۳۳۱ش، با مقدمه و حواشى داکتر موسى عميد.
- ۲ - چاپ تهران، انجمن آثار ملي، ۱۳۳۲ش، با مقدمه و حواشى داکتر غلام حسين صديقى.
- ۳ - چاپ تهران، انجمن آثار ملي، (بیت)، با مقدمه و حواشى داکتر غلام حسين صديقى.
- ۴ - متزوى، عليقى، فرهنگامه هاى عربى به فارسى، تهران: دانشگاه، ۱۳۳۷، ص ۴۱.

ازین سلسله کتاب خطی یی را بنام ((تفله معین شاه)) (۱) دیدیم. درابتدا همان پرده کتاب حاوی چیستانهاست اما با دقت بیشتری دریافتم که مولف کتاب مسایل پیچیده فقهی را بصورت چیستان یا پرسان هایی طرح نموده بعد بصورت حل آنها را نگاه داشته است .

دانشمندان آموزش و پرورش غرب نیز با استفاده از منوریت این گونه سوالها میگوشتند شیوه مذکور را در مطبوعات ترویج و تهمیم بخشند، به ویژه ریاضی دانان فرانسه درین راه پیشگام شده و دانشمندانی چون پی بریرلو کین، مارتی ریماندا، فرانسوا دیوو، متکس فاوللی، روزی لافیرت و تر یستارنارد دو طر ح سوالا مختلف ذهنی به شیوه پرسانهای عامیانه مسا شهرت جهانی یافته اند، در حالیکه درگذشته در اروپا تنها سوال فیوباسی ریاضی دان صفا (۱۲) ایتالیا سرزبانها بودویس .

سوال فیوباسی چنین بود که : دو خرگوش در هر ماه یک جفت چوچه میدهند و هر جفت چوچه نیز بعد از یک ماه ماهانه یک جفت خرگوش دیگر بدنیا میآورند طی یکسال تعداد خرگوش ها چند میشود (۲) از اینها که نگذریم پرسانهای عامیانه دری متداول در کشور را بدو گونه می یابیم . نخست سوالاتی که مخصوص کودکانست زیرا جنبه های معلوماتی آن بیشتر بوده و دو دیگر پرسان های نوجوانان و جوانان که پیچیده تر و مطلق تر هستند .

درین بخش بعد از معرفی مختصر هر یک نمونه هایی را از میان پرسان های ثبت شده خویش بر می گزینیم .

یک پرسانهای کودکان:

این دسته سوالا که اغلب جواب آنها ساده است طوریکه گفته شده بیشتر پهلوی تریویوی معلوماتی داشته با برشش آن کودکان با مسایل مختلف ذهنی حسابی و بعضی نکات دیگر مربوط به زندگی اجتماعی و مانند اینها آشنا میشوند .

این برششها اکثرا توسط خود اطفال و بعضا توسط بزرگسالان از کودکان صور صمگیرد و کودکانیکه بتوانند جواب صحیح ارایه بنادرگمورد تمجید و تحسین قرار میگیرند . چون درین پرسانها مسایل بسیار ابتدایی فقهی و اساسات مسایل حسابی مطرح میگردد،

۱ - تفله معین شاه . نسخه خطی کتابخانه گنج بخش، اسلام آباد، تحت شماره ۱۹۹۶ .

۲ - پی بریرلو کین و دیگران ، بازی با اعداد، ترجمه نادره قزوینی و کاظم لایقی، تهران :

انتشارات گوتنبرگ ، (پ.ت)، صص ۴-۱۸۹۵

از یتر و کودکان بین سنین شش و چهارده بدان علاقه مند ند و یا توسط بزرگسالان علاقه مند سا -
خته میشوند ، زیرا پرسائها بهترین طر یقه آموزش مسایل ساده مذهبی ، حساب و آزمایش
هوش به شمار میروند . کودکان نیکه پرسائها ی بیشتر ی یاد داشته باشند ، با احساس برتری
فهم و ذکاوت بیشتر ، از همردیفان خود در آموزش پیشی میگیرند .

نمونه هایی از پرسائهای کودکان که از لحاظ موضوع به سه دسته تقسیم میگردند و در ذیل
از هر يك از عناوین سه گانه مثال میاوریم .

الف - پرسان به ارتباط مسایل دینی و فقهی :

پرسان : يك دشت اس يك تکه پراز خارده اینجه يك جنازه اس . مجبور هستی نماز چنا زه
بخوانی ، اگه سجده کنی خارده روی و چشمایته میره ، واگه کنی نمازت نمیشه ، چه قسم میکنی که
هم نماز جنازه بخوانی و هم خار اوگارت نکنه .

پاسخ : ده نماز جنازه سجده نیس . از ی خاطر میتائیم که ده دشت پراز خار هم نماز جنازه
بخانیم .

دیگه ای که نما ز جنازه فرض گلایی اس سیک نفر مجبور نیس که حتما اوره بخوانه .

ب - پرسان به ارتباط مسایل ساده حساب :

پرسان : سه پنج پانزده ، دو هفده ، سه بیست چند میشد ؟

پاسخ . بیست .

توضیح . به صراحت گفته میشود که سه پنج پانزده است که جمع دو هفده و هفده جمع سه مساوی
به بیست میشود . اما در ظاهر امر چنین فهمیده میشود که پرسنده حاصل

جمع سه پنج يك پانزده دو هفده سه عدد بیست را میخواهد اما کودکان تیز هوش فوراً پی می برند
که جواب بیست است .

ج - پرسان ذهنی .

پرسان . يك حوض اس ده مایینش يك درخت سیب که بسیار حاصل کده ، يك شادی سردخت
شیشته تو میخواستی که سیب بخوری ، از حوض هم تیر شده نمیتانی ، چه میکنی که سیب بخوری ؟

پاسخ : ماشادی ره کتی سنگ میز نیم شادی خو قلاغ انسانه میگیره ، و از سنگ زدن
هم زورش میته ، از ی خاطر غیر از سیب چیزی دکه نداره که سرما وارکنه . ما اوره کتی سنگ
میزنیم و اوکه کتی سیب زد سیب میخوریم .

دو - پرسان های جوانان .

سوالات این بخش به مقایسه پرسانهای کودکان پیچیده تر و مغلّق تر بوده بادر نظر داشت تفاوت سوبه و معلومات مبان کودکان و جوانان طرح ریزی شده است .

موضوع پرسانهای جوانان را به درجه اول مسایل حسابی و بقدم دوم موضوعات ذهنی تشکیل میدهد و سومین نوع آن سوالاتیست به ارتباط مسایل خویشاوندی و قسم چارم موضوعات فقهی را در بر میگیرد که در ذیل نمونه‌یی از هر يك تقدیم میکنم:

الف - از پرسان های مربوط به مسایل حسابی:

پرسان: از هوا میگذشت يك خیل کلنگان .

گفتم : که ای صد کلنگان !

گفتن : ما صد نیستیم .

ما و ما و نسپ (۱) ما ونیمه یی از نسپ ما،

گر تو آیی جمله ما صد میشویم .

خیل چند تاست؟

پاسخ . سی و شش تا .

بدین تفصیل که .

۳۶ جمع ۳۶ مساوی ۷۲

نصف ۳۶ مساوی ۱۸

نیم ۱۸ مساوی ۹

جمعاً ۹۹ کلنگ

جمع يك مساوی میشود به صد

این پرسان یا معما گذشته از اینکه در میان دری زبانان کشور های همسایه ما رایج است، در ادبیات نیز آمده ، چنانچه تذکره نصر آبادی معنایی را بدین مضمون ثبت نموده است .

زانکه ما اهلیم و بیحد میشویم

جمع ما را طعنه قلت مزن!

چون تو داخل میشوی صد میشویم

ما و مثل ما و نصف ما و ربع

درین دو بیت کلمه ((اهل)) کلید معماست زیرا به حساب جمل ((الف)) مساوی یک ((ه)) مساوی پنج و ((ل)) معادل عددسی است که مجموعا سی و شش میشود ، و دوسی و شش جمع هجده و نه مساوی نودونه و با جمع یک صد پوره میشود (۱).

پرسان : دواندیوال از ده سی سی دانه سیبیه بر فروش به شمارمیان ، یکی شان ای سیبباره روپیه ره سه دانه و دگیشان روپیه ره دودانه می فروشن سر جمع پیسه نفر اول ده روپیه و از نفر دوم پانزده روپیه میشه که جمله میشه بیست و پنج روپیه .

یکی ازی ها کار ضروری پیدا میکنه و سیبهای خوده برانندیوال خود میته که توسیای مره هم بفروش اندیوالش سیبای اوره کتی سیبای خود گد میکنه و دو روپیه ره پنج دانه می فروشه . در آخر می بینه که پیسی شصت دانه سیب ۲۴ روپیه شده . حیران میمانه که یک روپیه چه شده ؟ هر قدر می سنجه می بینه که اگه سیبای خود واندیوال خوده جدا جدا می فروخت ، جملی پیسه ۲۵ روپیه میشد ، اما حالی که یک جای فروخته ، ۲۴ روپیه شده ای یک روپیه چه شده ؟

پاسخ : نفر اول که روپیه ره سه دانه سیب می فروخت باید سی دانه سیب خوده سرده بفروش میرساند و نفر دومی که روپیه ره دودانه سودا میکند ، سی دانه سیب سر پانزده نفر .

اما ای جوان بیست دانه سیب اندیوال خوده کتی سی دانه سیب خود سرده نفر دورو پیه ره پنج دانه سودا گد درست . اما ده دانه دیگه ره باید دورو پیه ره چهار دانه سودا میگد که پیشی پنج روپیه میشد تا حساب پوره میامد . اما ای دو روپیه ره پنج دانه فروخت که پیسی ده دانه چار روپیه میشد . ازی خاطر یک روپیه تفاوت پیدا کرد .

ب ساز پرسانهای ذهن آزما :

پرسان: یک آدم یک دانه گوسپند و یک دانه مرغ داره . ده روپیه هم ده جیبش اس . ای آدم بسیار هوشیار اس ، ده روپیی خوده چیزی میخره هم خودش هم گوسپندش و هم مرغش سیر میکنه ، گفته میتانین که او چه میخره ؟ پاسخ : خر بوزه که کتی پوستش گوسپنده و کتی خستیش مرغ خوده سیر ساخت و مغزشه خودش خورد .

۱ - نصر آبادی ، میرزا محمد طاهر ، تذکره نصر آبادی ، تهران : کتابفروشی ابن سینا ،

ج-از پرسان های ارتباطات خویشاوندی :

پرسان : دونفر دهراه روان بودن کسی ازشان برسید که شما چی میشین که کتی یکی دگه چکر میزین ؟ کلانش گفت:

- مامای ای مامای مره مامامیکه
حالی ای دونفر چه میشن؟

پاسخ : یانوا سی خاله و بچی خالی مادر یکی دگه هستن .

د - از پرسانهای فقهی : نماز جماعت خوانده میشد. وضوی یکنفر شکست نماز همه

فاسد شد. چرا ؟

جواب : این نماز جمعه بود که به امامت یکنفر وقتدای دونفر خوانده میشد ده ای حال
اگه وضوی یکی بشکنه جماعت دو نفره در شریعت جایز نیس .

۶- پرسشهای مسابقوی :

پرسشهای مسابقوی یکی از انواع جالب چیستانها ی مردمی است که در ولسوا لسی پنجشیر ولایت پروان رایج بوده و ممکن در نجراب، شتل و اندراب که همسایگان پنجشیر اند، نیز وجود داشته باشد . شیوه اجرا ی این چیستانها از همه جالب تر است . بدین معنا که در عروسیها و سایر محافل خوشی که قرسک خوانی صورت میگیرد ، بعد از رقابت گروه های قرسک خوان در مقام خوانی و قرسک گویی و سرودن اشعار طنزیه و هجو های فی البدیبه نوبت به پرسش هایمیرسد و رهبر یک دسته در نوبت خود اشعار از پیش ساخته شده را میخواند و یافی البدیبه سوالات منظومی را سروده از طرف مقابل جواب میخواهد و رهبر دسته مقابل نیز یا جوابها ی از پیش ساخته شده را ارائه میدارد و در برابر سوالات فی البدیبه نیز بداهتا جواباتی میسراید و در نوبت خو از طرف مقابل به همین ترتیب پرسشها یی می نماید .

این سوالات عموما یا جنبه مذهبی دارند و یا جنبه عام مثلای شعری پرسیده میشود :

در چله خورد گل و گلزار کی دید؟ نارنج و ترنج بر سر دار کی دید؟

ابله مردك ز زن وفامیطلبد اسب وزن و شمشیر وفادار کی دید ؟

در پاسخ گفته میشود :

در چله خورد آسما ن گلزار اس،
رخش و لیلی تادم مرگ کد بفا
و یا اینکه می پرسند :

ماه واقو هردو سر یک دارم
شمشیر وفا ام خود ذو الفقار،

یک ملک را بیا فریده خدا
هر سر او به هر زبان گویا
نام او چیست ای برا در من؟
حل این مشکلات را بر گوا
قصص الانبیاء بیا ن میگد.

لیک هفتاد هزار سر دارد
شاعران کی ازو خبر دارد
چند صد ساله راهگذر دارد ؟
داغ بر سینه مان خلقان را!
دو زنی بود ، هر دو در خانه
پسر آورد مثل در دا نه
عجب اسرار کس نمیدا نه

هفت ماهه پسر به اشکم او
شکم هشت ماه او غامس
حل این مشکلات را بر گوا!

پاسخ : این پرسش ونمونه های دیگر بر ششبا باتاسف فراوان فعلا در اختیار

نگارنده نیست .

بحثی در بارهٔ روابط ادبی آذربایجان - افغانستان در قرون وسطی

تاریخ روابط ادبی بین آذربایجان و افغانستان به صورت تقریبی مدت یکمیزار سال را احتوا مینماید .

روابط فوق‌الذکر اساساً به‌لسانها ی دری (طور وسیع) و پشتو (طور محدود) از قدیم‌الایام موجود بوده و در حال حاضر نیز ادامه دارد .

در هر دو ادبیات موضوعات عشقی ما نند (لیلی و مجنون)، (خسرو و شیرین)، (فرهاد و شیرین)، (یوسف و زلیخا)، (ورقه و گلشاه)، (مهر و مشتری) و غیره منعکس گردیده، بارهٔ سلطان محمود غزنوی، چنگیز خان امیر تیمور، شاه اسمعیل صفوی ملقب به (خطایبی) نادرشاه افشار و دیگران داستان و روایت‌ها سروده شده‌است .

هر دو کشور در مسبب انکشاف ادوار مختلف مرکز فرهنگی گنجه، شیروان، تبریز و مراغه (آذربایجان)، غزنی، بلخ، هرات، کابل و کندهار (افغانستان) بوده و همچنان روابط اقتصادی و فرهنگی نیز بین آنها موجود بوده‌است .

ناگفته نماند که مطالعات روابط ادبی آذربایجان - افغانستان برای تحقیق روابط ادبی آذربایجان با کشورهای آسیای میانه و هند نیز مفید میباشد زیرا ادبیات افغانستان، آسیای میانه و هند باینکه یکی از نزدیک بوده، شرایط اجتماعی، سیاسی و جغرافیایی آنها روابط ادبی شانرا رونق خوبی بخشیده‌است .

درین روزها کتابی که در آذربایجان شوروی منتشر شده‌است بدست راقم این سطور افتاد. کتاب مذکور را مولف آن‌علی محمد اوغلی عباس اوف دانشمند اکادمی علوم شهر باکو که چندین سال در افغانستان ایفای وظیفه نموده و اکنون در باکو زنده‌گی مینماید برایم فرستاده .
بوده .

من این کتاب را مطالعه نموده و تصمیم گرفتیم تا تقریبی بر آن بنویسم زیرا موضوع کتاب را خیلی جالب و پراهمیت یافتیم.

کتاب مذکور که (تاریخ روابط ادبی آذربایجان افغانستان) نامگذاری گردیده عبارت از یک مقدمه دو فصل و پیگفتار میباشد، در بخش مقدمه این کتاب راجع به تاریخ روابط ادبی آذربایجان-افغانستان مختصراً بحث شده و مولف پیرا مون تأثیر هردو ادبیات بر یکدیگر بطور کوتاه معلوم داده است (۱).

فصل اول (۲) که (تأثیر ادیبان کلاسیک آذربایجان سده های ۱۲-۱۸ میلادی بر ادبیات افغان) نام دارد عبارت از ۴ بخش است.

بخش اول - عنعنات نظامی در ادبیات معاصر افغان (دری) (۳).

بخش دوم - خاقانی شیروانی و ادبیات افغان (۴).

بخش سوم - مهستی گنجوی و ادبیات شناسی معاصر افغان (۵).

بخش چهارم - همام تبریزی و فضولی در مطبوعات افغان (۶).

نام فصل دوم (تأثیر صائب تبریزی شاعر سده ۱۷ میلادی بر ادبیات افغان) (۷) بوده و عبارت از ۳ بخش میباشد.

بخش اول - صائب تبریزی و ادبیات افغان (۸)

بخش دوم- قصیده (کابل) صائب تبریزی و نظیره هایبکه در افغانستان بر آن قصیده منحصر گردیده است (۹).

بخش سوم- طرزی افغان و روابط ادبی وی با صائب تبریزی (۱۰).

حالا میخواهم تا راجع به هر فصل و بخشهای مختلف این کتاب به خواننده گان محترم معلوم-مات مختصری بدهم:

در آغاز کتاب مولف نوشته است: (دراگثر آثار شعرای کلاسیک آذربایجان، نام بلخ این شهر قدیم و شاعران مربوط به آن ذکر گردیده و در آناری که در بلخ سروده شده نام آذربایجان و شهر هایش به نظر میرسد، طور مثال در کتابی که در سده ۱۲ میلادی در بلخ برای محمد علاءالدین خوارزمشاه تدوین گردیده بود در آن راجع به معبد گاه آتش پرستان باکو بحث شده است) (۱۱).

علی محمد اوغلی عباس اوف براسا معلوم مات احمد آتش دانشمند ترکیه و ا. کر-یمسکی دانشمند روسی متذکر میشود که در سده ۱۱ میلادی بین غزنی و شیروان روابط

کلتوری و ادبی موجود بوده و شاعر معروف و منوچهری که در سالهای (۱۰۳۰-۱۰۴۰) در غزنی زنده گی و فعالیت هنری داشته) به امر سلطنت مسعود غزنوی به شهر شیروان سیاحت کرده است (۱۲).

علی بن عثمان هجویری غزنوی شاعر و دانشمند شهیر غزنی در کتاب ((کشف المحجوب)) خویش درباره آذربایجان مملو ماتی داده است (۱۳).

یکی از شاعرانیکه از افغانستان به آذربایجان مسافرت نموده و با ادیبان آن دیار علاقه صمیمانه خویشرا حفظ کرده است جنونی کند هاری میباشد .

مولانا خسته مطابق به مملو مات کتاب ((مخزن الفرائب)) جنونی کند هاری نوشته است که وی به عراق عجم مسافرت نموده بود (۱۴).

در قاموس الاعلام نگاشته شده که جنونی کند هاری در حین این سفر بامیر جعفر تبریزی شاعر آذربایجانی ملاقات کرده بود (۱۵).

ملا مسعود شیروانی که (ظهیر الدین بابر) به وی احترام زیاد داشت (یکی از مردان برجسته هرات بود) (۱۶).

در آثار دانشمندان افغانی نام دو تن از منجمان آذربایجان (امیر الدین مسعود نخجوانی و تاج الدین اکرم نخجوانی) نیز تذکار یافته و در باره شان مملو ماتی فرا هم گردیده است (۱۷).

امیر الدین مسعود نخجوانی دو ست انوری بزرگترین شاعر مکتب ادبی غزنی بوده است (۱۸)

آزادخان (۱۹) رئیس قوم پشتو نها که مدت شش سال حاکم تبریز بوده، در آن شهر بنام وی سکه یی نیز ضرب گردیده که در یکر ازین سکه چنین نوشته شده است:

تاکه آزاد درجهان باشد

سکه صاحب الزمان باشد (۲۰)

شاعر و دانشمند آذربایجان عباس قلی اقا باکو خانوف نیز در کتاب ((گلستان ارم)) راجع به آزاد خان افغان مملو ماتی داده، در موافقت با وی باکریم خان زندو مفلو بیت او در گرجستان بحث نموده است (۲۱).

از تحقیقات علی محمد اوغلی عباس اوف معلوم میشود که بین ادیبان پشتو و ادیبان آذربایجان نیز رابطه یی موجود بوده است .

م. تربیت، ج. ز. شیروانی، س. ولی بیگوف، و دیگر مورخین و ادیبان آذربایجانی در آثار و

خویش راجع به زبان و ادبیات پشتو معلوماً داده‌اند. س. و. لی بیگوف در کتاب «غزنیست» (الخبار) خویش پشتونها را (مردمان رزمنده و شجاع) نامیده و در مورد زبان شان چنین نوشته است:

((افغانان دارای تاریخ کهن بوده، زبان‌شان در جمله السنه آریه منسوب و نزدیک به زبان های فارسی و سانگریت میباشد)) (۲۲)

برخی از شعرای آذربایجان بزبان پشتونیزتالیفاتی دارند، چنانچه در کتاب (دانشمندان آذربایجان) مولفه محمد علی تربیت آورده شده که ((محمد منشی تبریزی درسنه ۱۰۹۳ ش ، به زبان پشتو کتابی تالیف نموده است)) (۲۳). یکمده از شعرای پشتو درباره ادبیات آذربایجان ملومات داشته و در زمینه از آثار نظامی گنجوی و خاقانی شیروانی الهام گرفته اند.

ع. حبیبی نوشته است که دولتشاه گوانی حسن خیل با آثار ادبی نظا می و خاقانی آشنایی نزدیک داشته است (۲۴).

سکندر خان فرزند خوشحال خان خٔك داستان ((مهر و مشتری)) عصار تبریزی را به لسان پشتو ترجمه کرده است (۲۵).

علی محمد اوغلی عباسوف در فصل او ل کتاب خویش درباره تاثیر ادبیا ن آذربایجان بر ادبیات افغان خیلی بحث نموده و مثالها ی گوناگون آورده است، مثلاً وی مینویسد: قطران تبریزی (۱۰۱۲-۱۰۸۸ م) در افغانستا ن نیز شهرت داشته است ، وی با محیط ادبی غزنی آشنایی نزدیک داشته و در کتاب لغت خود در باره شعرای افغانی سخن زده است. قطران «قوسنامه» خویش را به امیر محمد بن توماج حاکم بلخ پیشکش نموده است. (۲۶) دانشمندان معاصر افغانستا ن در آثار شان راجع به زنده گی قطران وراث ادبی وی سخنهای زیاد ایراد نموده اند.

پروفسور م. جاوید در کتاب «تاریخ ادبیات فارسی» از زنده گی تا مه قطران با تفصیلات بحث نموده و آورده است که او مداح ابودیلف بوده، ناصر خسرو در وقت سفر تبریز با وی ملاقات داشته است. (۲۷).

در مطبوعات افغانستا ن بعضی از نمونه های اشعار قطران تبریزی به چاپ رسیده و در (دایرة المعارف)، از بعضی ابیات وی استفاده شده است، مثلاً:

آموختن توان زیگی خویش صد ادب

افروختن توان زیگی شمع صد چراغ (۲۸)

غیر از قطران تبریزی در مطبوعات افغانستان ماه‌گانه از سایر شعرای کلاسیک آذر -
بایجان نیز بحث شده است مثلاً:

آنارفلگی شیروانی (۱۱۰۸-۱۱۴۶م)، سید ذوالفقار شیروانی (سال تولدش ۱۱۹۰ یا ۹۲)،
مجیرالدین بیلقانی، محمود شبستری، شاه قاسم انوار، بدر شیروانی، عارف اردبیلی،
فصیحی تبریزی، معین الدین تبریزی، یتیمی تبریزی، نابت تبریزی، ناصح تبریزی، حبیبی،
مسعود شیروانی و دیگران نیز توجه یک‌گانه از دانشمندان افغانستان را مانند جاوید واحدی، م.
آصف فکرت م. هروی، رونق نادری، م. ا. خلیل، س. گویا، طرزی فغان، م. کریم نژیسی و غیره به
خود جلب نموده است. (۲۹)

طوری‌که در فوق تذکر داده شد اولین بخش فصل اول کتاب محمد اوغلی عباسوف
(«عنعنات نظامی در ادبیات معاصر افغان») نام دارد، مولف درین بخش می‌نویسد که نظامی
در افغانستان از شهر خاصی برخوردار بوده در کتابخانه ها و آرشیف‌های شخصی تعداد زیادی
از آثار وی محفوظ می‌باشد.

سرور گویا در مقاله ((بعضی از نسخه‌های نایاب قلمی کابل)) آورده است که در کابل
کتاب خمسه نظامی که دارای میناتورهای پرارزش می‌باشد وجود دارد. (۳۰)
موصوف در مقاله دیگر خویش که ((خمسه نظامی به خط سلطان علی‌و خامه بهزاد)) نامیده
شده درباره نسخه‌ی که در کتابخانه محمد نعیم خان موجود است معلومات داده و نوشته است
که این کتاب پر بهاقبالاً از طرف یک شخص بی‌ذوق و دشمن هنر به صورت خیلی بی‌احتیاطانه
نگهداری گردیده که در نتیجه میناتورهای نفیس آن از بین رفته است.
سرور گویا از ((سکندر نامه)) نظامی بیت‌ذیل را نمونه آورده و نسخه قلمی فوق‌الذکر را
چنین شرح می‌دهد:

نسب‌نامه دولت کیباد

ورق برورق هر طرف برده باد (۳۱)

مجله ((پیام حق)) نیز تنبلی و ولگردی را مورد تنقید قرار داده و از نظامی مثال‌های
فولنگون آورده است مانند این پند:

بکاران‌درا این چه پژمرده‌گیست ؟

که پایان بیکاری افسرده‌گیست (۳۲)

نظامی گنجوی شهر بلخ را چنین ستوده است :

بهار دل افروز در بلخ بود
 کز تازه گل در دهان تلخ بود
 پری پیگران اندرو چون نگار
 صنم‌خانه هایی چو خرم بهار (۳۳)

برخی از شعرای افغانی از اشعار نظا می‌الهام گرفته و تحت تاثیر آن شعر گفته‌اند ،
 مثلا :

یونس سرخابی بر این مطلع غزل نظا می‌ (ای ماه بدین خوبی مه‌مان که خواهی شد؟) ،
 چنین نظیره سروده‌است :

ای جان جهان بستان ، جانان که خواهی شد؟
 تن هازغمت تنها مه‌مان که خواهی شد؟
 زهر توشگر خندا است ، تلخ توبه از قندا است ،
 درد تو خوشا یند است ، درمان می‌خواهی شد؟ (۳۴)

ناگفته نماند که از تاثیر ((مخزن‌الاسرار)) نظامی منجوی در افغانستان آثار تحقیقی و
 ادبی زیادی نوشته شده که از دانشمندان ع. بختانی ، س . گویا ، ض . قاریزاده ، فیاض
 کاروانی ، مایل هروی ، ع‌حبیبی و از شعرای (قرن ۱۹) ، ملک سنجر ، میرزا ارشد
 (قرنهای ۱۸ و ۱۷م) ، طرزی افغان و سا یورد مورد اثر فوق سخنها گفته‌اند (۳۵)
 مایل هروی در مقاله ((میرزایان برناباد)) خویش از داستان ((ابر گوهر بار)) میرزا
 ارشد چند بیتي را که در آنها مناسبات مؤلف به نظامی را منعکس می‌سازد آورده‌است :

گرچه درین نسخه عالی تبار
 کرد بس فکر بزرگان گدار
 جمله درین بحر گهرسفته‌اند
 شعر به‌آیین دگر گفته‌اند
 شیخ نظا می که فغان کرده‌است
 ((مخزن اسرار)) بیان کرده‌است
 کرده بیان در صفت شاعری
 شمه‌یی از معجز پیغمبری (۳۶)

داستان «لیلی و مجنون» نظامی نیز در افغانستان خیلی مشهور است .

از شعرای پشتو حمزه شینواری ، صدرخان، بهایی‌جان، رحمت داوی و غیره درین موضوع داستانها سروده، همچنان داستان فوق‌الذکر به زبان پشتو نیز ترجمه گردیده است (۳۷)

چنانچه شاعر پشتوزبان ملا نعمت الله ((لیلی و مجنون)) نظامی را از دردی به پشتو ترجمه نموده که بعداً به چا پرسیده است (۳۸) .

داستان «خسرو شیرین» نظامی نیز از طرف صدرخان ختک پسر خوشحال خان ختک به زبان پشتو ترجمه گردیده است (۳۹) .

داستان «هفت پیکر» نظامی در افغانستان همچنان به نام «بهرام نامه» نیز مشهور است (۴۰) .

آخرین داستان نظامی که «سکندر نامه» نام دارد توجه م. صدیقی، نورمحمد نوری کندهاری، قاری کندهاری، محمد غلام کوهستانی، نادری، مولانا خاکی، ملا احمد جان، مولانا فضل‌الدین بن محمود بلخی، میرحسین شاه . م. خسته، سید محمداغزونی، سید قاسم خان و غیره را به خود جلب نموده و آنان درباره نظامی و آثارش سخنرانیها نموده‌اند (۴۱).

دومین بخش فصل اول کتاب علی محمد اوغلی عباسوف پیرامون خاقانی شیروانی و ادبیات افغانستان میباشد، مؤلف کتاب فوق‌الذکر نوشته است که محققین افغانستان در باره تاثیر کلام خاقانی بر ادبیات کشور شان آثاری دارند .

خاقانی در جهان صنعت شهری مکتب خاصی ایجاد نموده و شعرا یکی بعد از وی ظهور کرده‌اند از او پیروی و از آثار گوناگون خاقانی الهام گرفته‌اند.

کتابهای قلمی خاقانی در افغانستان زیاده است.

در آثار تذکره نویسان افغانستان مثلاً «تذکره التواریخ» کابلی و «تذکره نوبهار» محمد رفیع الدین نقشبندی کند هاری راجع به خاقانی معلومات داده شده و از آن شاعر معروف خیلی هاتمجید و تحسین بعمل آمده است (۴۲).

از محققین و ادیبان افغانستان مانند عبدالعلی مستغنی، ظریف صدیقی، بخ. افغان، قیام‌الدین راعی، ع. کابلی، دوکتور جاوید، ع. حبیبی، امان الله خان، م. طاهر بدخشی، صلاح‌الدین سلجوقی، م. واحدی، غ. جیلانی، جلالی غزنوی، علی مجیب، مایل هروی، قاری عبدالله و غیره درباره خاقانی سخنها گفته‌اند (۴۳).

در آثار خاقانی از شهرهای بلخ، غزنه (غزنین)، کند هار، کابل، هری (هرات)، زابل، کندز و سیستان بحث صورت گرفته و از آنها تعریف به عمل آمده است مثلا:

فقیسی به زافلاطون که آنکش چشم درد آید

یکی کحال کابل به زصدعطار کرمانش (۴۴)

خاقانی جهت تداوی رشید الدین پسر شی از دارو کده کابل دوا خواسته بود:

هر افاقیر که دارو کده کابل راست

هزار اریدو بهابدره زر بازدهید (۴۵)

سومین بخش فصل اول کتاب مذکور (مهستی گنجوی و ادبیات شناسی معاصر افغانستان) نامیده شده است، چنانکه معلوم گردیده مهستی که در شهر گنجه آذربایجان متولد شده بود در آسیای میانه، ایران، هند، پاکستان و افغانستان نیز مشهور است.

در کتاب علی محمد اوغلی عباسوف درباره محققین افغانی (عبدالروف بینوا، نوابی، م. رحمانی و غیره) که در مورد زنده گی و فعالیت ادبی مهستی گنجوی بحث نموده اند مثالهای گوناگون آورده شده است. ع. بینوا شعری در ستایش وی بنام (مهستی)، نیز سروده است که چند بیت از آن ذیلا تقدیم میگردد:

ز سر تاپای او حسن و ملاحظت

چنان پیدا که از آینه صورت

قدش بگرفته از سرو چون باج

رعونت را رسا نیده به معراج

ریاض دلبری را سرو موزون

قد خوبان به پیشش بید مجنون

خم گیسوی آن شیرین شمایل

کمندی بود بهر بستن دل

پریشان زلف بر طرف بنا گوش

سحر بانام گردیده هماغوش (۴۶)

مهستی راجع به بلخ، مرو، هرات و نیشابور این چهار شهر مشهور خراسان درسیکی از

رباعیات خویش چنین گفته است:

در مرو پر پر لاله آتشی انگیخت
دی نیلوفری به بلخ در آب گریخت
درخاک نشا پور گل امروز آمد
فردابه هری بادسمن خواهد ریخت (۴۷)

در چهارمین بخش فصل اول کتاب ((روابط ادبی آذربایجان - افغانستان در قرون وسطی)) در باب همام تبریزی و فصولی معلوم داده شده است .

همام تبریزی در اواخر قرن سیزدهم و اوایل قرن چهاردهم مامرات حیات نموده به لسان های فارسی، عربی و آذربایجانی اشعار سروده و دیوان نوشته است .

از مولفین افغانستان عبدالله کابلی، غرجهستانی، م. بختیار، فکری سلجوقی و غیره درباره اشعار این شاعر تبریزی مقاله ها نوشته و آثار او را ترجمه نموده اند .
همام در یکی از شعرهایش آورده است :

در شهر بگویند چه فریاد و فغانست؟

آن سرو مگر باز به بازار روانست؟ (۴۸)

عبدالله کابلی در ((تذکره التواریخ)) خویش یکی از غزلهای همام را خیلی تعریف نموده که بیتی از آن چنین است:

شکر از مصر به تبریز میارید دگسر

به حدیث لب شیرین شکرستان اینجاست (۴۹)

در مطبوعات افغانستان برخی از اشعار همام به نامهای ((فراق یارو دریار))، ((نی))،

((خطاب به صبا))، ((۵۰))، ((سودای خوبرویان))، ((۵۱))، ((کار سازی دل))، ((۵۲)) و غیره چاپ شده است.

محمد فضولی در قرن شانزدهم میلادی حیات داشته و به فعالیت ادبی و فلسفی مشغول بوده در دوره زبان (آذربایجانی، فارسی و عربی) سه دیوان نوشته است.

از دانشمندان افغانستان ص. رشتین، رشاد، م. واحدی، م. یعقوبی، م. هروی و غیره راجم به این شاعر معروف آذربایجان سخنرانی و از او یاد آوری نموده اند. (۵۳).

در اخبار ((انسی)) یک شعر فضولی که ((آشوب جهان)) نام دارد به نشر رسیده که آن شعر دلپذیر چنین است:

قد برافراخته یی آفت جانی شده یی
 رخ برافروخته ،اشو ب چها نی شده یی
 غمزه را شیوهٔ مرد مگشی آموخته یی
 شوخ آدمکش بی رحم وامانی شده یی
 توو یوسف دو عزیزید که مقبول جهان
 او زمانی شده است و تو زمانی شده یی
 رونق باغ جهان غنچه سرو گل توست
 کلرخ و سرو قدو غنچه دهانی شده یی
 بیش ازین سنگ جفا برمن دیوانه مزن
 خویش را طفل میندار جوانی شده یی
 عدم آن دهن تنگ یقینست ای دل
 تو خطا کرده مفید بکشانی شده یی
 تیر آه تو فضولی ز فلک می گذرد
 باز با قامت خم سخت کمانی شده یی (۵۴)

مایل هروی دربارهٔ داستان ((عشق و روح)) محمد فضولی معلوماتی داده است (۵۵).
 فصل دوم کتاب فوق الذکر ((تأثیر صائب تبریزی بر ادبیات افغان)) نامیده شده و عبارت
 از سه بخش میباشد ، در بخش اول تذکره داده شده است که اشعار صائب تبریزی در افغان-
 نستان خیلی معروف بوده و از شعرای افغانستان ظهوری کابلی ، طرزی افغان ، محمود طرزی ،
 عندلیب ، مشرقی (سردار مهرد ل خان) ، قاری عبدالله ، ضیاء قاریزاده ، بیتاب ، نایب (خسرو)
 شایق ، یحیی ، خسته ، بهروز ، ناخدا ، ندیم کابلی ، مستغنی ، قربت ، روشندل بلخی و همچنان
 و هنی ، دارا ، اصلی ، نظام خان ، معجز ، شوگت ، عشرت و غیره از اشعار این شاعر مشهور آنها م
 گرفته اند. (۵۶)

طوریکه معلوم است صائب تبریزی در یک قصیدهٔ خود شهر کابل را تعریف و حا کم آن
 شهر نواب ظفر خان (احسن) را چنین مدح نموده است:

خوشا عشرت سرای کابل و دامان کپسارش
 که ناخن بردل گل میزند مژگان هر خارش

خوشاوقتیکه چشمم ازسوادش سرمه چین گردد
شوم چون عاشقان و عارفان از جان گرفتارش
زوصف لاله اورنگ بر روی سخن دارم
نگه راجهره خون سازم زسیر ارغوان زواش
چه موزونست یارب طاق ابروی پلستان
خدا از چشم شور حاسد ان بادانگهدا رشم
خضر چون گوشه یی بگرفته است از دامن کوهش
اگر خوشتر نیامد از بهشت این طرفه کپسارش؟
تکلف بر طرف این گونه ملکی را بدین خوبی
سپهداری چونوا ب ظفر خان بود در کارش

عبدالله (قاری) بر شعر فوق الذکر صاحب قطعه مخمسی ساخته که بندی از آن چنین است:

وطن آنما به راحت که جانبخش است دیدارش دلم رازنده میسا زد نسیم طرف گلزارش
بهشتی می نماید در نظر هر باغ و انهارش (خوشا عشرت سرای کابل و دامان کپسارش
که ناخن بردل گل میزند مژگان هر خارش) (۵۷)

از شعرای معروف افغانستا ن (طرزی افغان) بر (۱۸۴) غزل صائب تبریزی ، دو کابل (۱۲۹)
در کند هار (۲۵) ، در شام (۳۶) در گراچی (۴) غزل سروده ووی را استاد خود نامیده است .
(۵۸)

در انجام چنین نتیجه گرفته میشود. که کتاب (روابط ادبی آذربایجان - افغانستا ن در قرون
وسطی) از نقطه نظر تحقیق روابط ادبی بین دو کشور فوق الذکر اهمیت خاصی داشته و درین
عرصه نخستین گام بشمار میرود.

مآخذ:

- ۱ - علی محمد اوغلی عباس اوف. از تاریخ روابط ادبی آذربایجان ، افغانستا ن، باکو ،
۱۹۸۶، ص ۸-۳۳. (بعده از تاریخ ...)
- ۲ - از تاریخ ... ، ص ۳۴-۶۸.
- ۳ - از تاریخ ... ، ص ۶۸-۱۲.

- ۴ - از تاریخ ... ، ص ۱۳۱ - ۱۶۷ .
- ۵ - از تاریخ ... ، ص ۱۶۸ - ۱۸۱ .
- ۶ - از تاریخ ... ، ص ۱۸۲ - ۱۹۹ .
- ۷ - از تاریخ ... ، ص ۱۹۹ .
- ۸ - از تاریخ ... ، ص ۱۹۹ - ۲۵۶ .
- ۹ - از تاریخ ... ، ص ۲۵۶ - ۳۶۹ .
- ۱۰ - از تاریخ ... ، ص ۳۶۹ - ۲۸۴ .
- ۱۱ - ع. سید زاده، از تاریخ کلتوری، اذربایجان باهند در قرون وسطی، باکو ، ۱۹۵۸م، ص ۵۴ .
- ۱۲ - محمد بن عمر الرادانی، کتاب ترجمه البلاغه، به اهتمام و تصحیح حواشی توفیحات احمد آتش، استانبول، ۱۹۴۹م، ص ۱۰۱۵۲. کریمسکی ، نظامی و معاصرین وی، باکو ، ۱۹۸۱، ص ۲۱۵ . (توجه کنید به کتاب علی محمد اوغلی عباسوف ، ص ۱۰) .
- ۱۳ - و. ژوکوفسکی ، دانشمند روسی کتاب (کشف المحجوب) رادر سال ۱۹۲۶ در شهر لنینگراد منتشر نموده است .
- ۱۴ - م. خسته، یادی از رفته گان، (مجله ووندون) سال ۱۳۵۰ ش، شماره (۱۳) ص ۶۷ .
- ۱۵ - شمس الدین سامی ، قاموس الاعلام، جلد ۲، استانبول، ۱۳۰۶ ش، ص ۱۸۴۲ .
- ۱۶ - ظهیر الدین بابر، (بابرنامه) ، تاشکند ۱۹۵۸، ص ۲۰۷ .
- ۱۷ - عبدالصین خان منجم باشی هروی، نجوم ، مجله آریانا، کابل، ۱۹۳۶، شماره ۶-۷، ص ۲۵ .
- ۱۸ - از تاریخ ... ، ص ۱۳ .
- ۱۹ - آزاد خان از طایفه غلجاییان بوده است، توجه کنید، فولکلزایی ، دده الزمان فی تاریخ شاه زمان ، کابل، ۱۳۳۷، ص ۳۶۹، ۳۶۶، ۳۳۰ .
- ۲۰ - حبیب الله رفیع، پشتو فولکلور ... مجله آریانا، کابل، ۱۳۴۸ ش، شماره ۱-۲، ص ۲-۱ . (توجه کنید، از تاریخ ... ، ص ۱۶) .
- ۲۱ - عباسقلی آقا باکو خانوف، گلستان ارم، باکو ، ۱۹۵۱، ص ۱۶۱ .

- ۲۲ - س. ولی بیگوف، خزینة اخبار، تفلیس، ۱۸۹۱، ص ۱۳۲ (توجه کنید، از تاریخ ..... ص ۲۲).
- ۲۳ - محمد علی تر بیت، ((دانشمندان آذربایجان)) تهران، ۱۳۴۴، ص ۳۶۲ (توجه کنید، از تاریخ .... ص ۲۲-۲۳).
- ۲۴ - از تاریخ ... ص ۲۳.
- ۲۵ - ع. حبیبی، تاریخچه سبکهای اشعرا و پشتو، کابل، ۱۳۱۹ش، ص ۴۰۷ (توجه کنید، از تاریخ .... ص ۲۳).
- ۲۶ - از تاریخ .... ص ۳۵.
- ۲۷ - از تاریخ ... ص ۲۶.
- ۲۸ - آریانا دایرة المعارف، کابل، ۱۳۳۵، جلد سوم، مقاله افغانستان، توجه کنید از تاریخ .... ص ۳۸.
- ۲۹ - از تاریخ ... ص ۶۹-۶۰، باید خا طرفشان گردد که استاد حسین نایل درباره بدر شیر وانی و دیوانش مقاله خاصی نوشته و آنرا در مجله خراسان چاپ نموده است (توجه کنید، محقق حسین نایل، سخن پیرایی ازادی قفقاز، مجله خراسان شماره سوم، اسد و سنبله ۱۳۶۵، کابل).
- ۳۰ - سرورخان گویا، ((بعضی از نسخه‌های نایاب قلمی کابل)) سالنامه کابل، ۱۳۱۴، ص ۱۸۷.
- ۳۱ - سرور گویا، ((بعضی از نسخه‌های نایاب قلمی کابل))، ص ۱۲.
- ۳۲ - پیام حق، کابل، ۱۳۴۹، شماره هفتم، ص ۵۱ (توجه کنید، از تاریخ .... ص ۸۰).
- ۳۳ - نظامی گنجوی، شرفنامه، نشر باکو، ۱۹۴۸، م، ص ۱۳۲۴ (توجه کنید، ع حبیبی، زبان دوهزار سال قبل افغانستان ص ۸۷، ع حبیبی، پشتو و لوکیان غزنه، یک تحقیق جدید در تاریخ ادبیات پشتو، تاریخ غزنه، کابل، ۱۳۴۱، ص ۶، از تاریخ .... ص ۸۹).
- ۳۴ - از تاریخ .... ص ۹۴.
- ۳۵ - از تاریخ .... ص ۹۸-۱۰۴.
- ۳۶ - م. هروی میرزایان برناباد، آریانا، ۱۳۴۶، شماره اول، ص ۹۸ (توجه کنید، از تاریخ ... ص ۱۰۱).
- ۳۷ - از تاریخ .... ص ۱۰۴.

- ۳۸ - قصه ((لیلی و مجنون)) بزبان افغانی به تصحیح کاتب شاه افضل سکنه چوگدوبه
بشاوړ، کابل ۱۳۳۳. (توجه کنید، از تاریخ... ص ۱۰۵ .
- ۳۹ - از تاریخ ... ص ۱۱۰ .
- ۴۰ - بهرام و گنیزک، مجله ((ژوندون))، ۱۹۷۵م، شماره ۴۹، ص ۴۸-۶۳.
- ۴۱ - از تاریخ ... ص ۱۱۴-۱۳۱.
- ۴۲ - از تاریخ ... ص ۱۳۹ .
- ۴۳ - از تاریخ ... ص ۱۳۱-۱۶۸ .
- ۴۴ - از تاریخ ... ص ۱۵۱ .
- ۴۵ - از تاریخ ... ص ۱۵۱ .
- ۴۶ - از تاریخ... ص ۱۷۲ .
- ۴۷ - از تاریخ... ص ۱۷۵ (علی محمد اوغلی عباس اوف رباعی مذکور را از کتاب فریتس
میرکه (مبستی قشنگ)) نامیده شده اخلاص نموده است).
- ۴۸ - از تاریخ... ص ۱۸۷ .
- ۴۹ - از تاریخ ... ص ۱۸۷ .
- ۵۰ - انیس، کابل، ۱۳۴۹، ۲۹ فبروری .
- ۵۱ - ژوندون، کابل، ۱۳۵۱، شماره نهم، ص ۴۵.
- ۵۲ - پشتون ژغ، کابل، ۱۳۲۵، ش ۶، ص ۵۶.
- ۵۳ - از تاریخ ... ص ۱۴۹-۱۹۹ .
- ۵۴ - از تاریخ ... ص ۱۹۸ .
- ۵۵ - م. هروی (برگهای هرات)، آریانا، کابل، ۱۳۵۰، شماره ششم، ص ۴۲ .
- ۵۶ - از تاریخ ... ص ۲۰۱-۲۰۲ .
- ۵۷ - از تاریخ ... ص ۲۶۳ - ۲۶۴ .
- ۵۸ - از تاریخ... ص ۲۷۱ .

غزلهای دری میانیم متی زی

شماری از سخنپردازان زبان پشتو دفترهای جداگانه بی از شعر دری دارند ، اما انبوهی ازین سرایشگران غزلهای چندی را به زبان دری از خود به یادگار گذاشته اند . در ادب کهن پشتو کمتر سخنوری راسخ توان کرد ، که یکی دوغزل به زبان دری نسروده باشد ، و این خود نشانه بزرگ علاقمندی پشتوزبانان به زبان دری و روابط دیرینه این دو زبان شمرده شده می تواند .

سخنور مورد بحث ما ، میانیم متی زی نیز در شمار آن عده سخنوران زبان پشتو شامل است که غزلی چندی دری از وی به ماریسیده است . من درین کوتاه گفتاری بردری سرایی میانیم متی زی گپهایی خواهم داشت ، رشته سخن را بر بحث از زیست نامه وی آغاز میکنیم و بعد موضوعات دیگری را مورد ارزیابی قرار خواهیم داد .
گفته های پیرامون زنده گینا مه میانیم :

میانیم فرزند محمد شعیب بن محمد سعید بن شمس الدین بن عبدالرزاق بن امام الدین از شعرای برجسته زبان پشتو در قرن سیزدهم است .

میانیم بر اساس پژوهشهای ادبیاتشناسان و مورخان ادبی (۱) در حدود ۱۱۸۰ هـ . ق در محله ((پیرانو پلوسی)) از توابع پشاور دیده به جهان گشود ، و سالهای آغازین جوانی و دوران طفولیت را در زادگاهش سپری نموده و پس از آن رهسپار دیار کابل وقتند هار شده است . بنابر گفته تذکره نگاران وی مدتی را در کابل (۲) سپری کرد ، پس از آن به قندهار رفت و تادم مرگ در همان دیار ماند و احداثش تا اوایل همین قرن درنا کودک قند هار میزیستند

میانیم در قبایل پشتونها به قبیله غوریاخل و درغوریابه خلیل و درخلیل به متسی زی منسوب بود (۴) نیاکان و پدران میانیم همه از همدارچ روحانی و علمیت برخوردار بودند در خانواده شان سخنوران، نویسندگان و علمای زیادی گذشته اند. جد کلان میانیم شیخ متی خلیل ۶۲۳-۶۸۷ ه.ق است که به کلات باباشهرت دارد و در کلات مدفون است (۵) تاریخ مرگ میانیم به یقین معلوم نیست، اما به حدس قرین به صحت توان گفت که میانیم در نیمه اول سده سیزده حیات داشت.

دفتر شعر میانیم :

میانیم متی زی دفتری از شعر پشتو از خود به یادگار گذاشته است. که به سال ۱۲۳۲ ه.ق از تکمیل آن فارغ شده است (۶) نسخه‌هایی از دیوان میانیم در حدود سالهای ۱۳۲۰-۱۳۲۱ ه.ش. در کابل نیز موجود بود. و مورخان ادبی و تذکره نگاران ضمن نگارش شرح حال میانیم از آن سود برده‌اند ولی اکنون در مجموعها و خطی اکادمي علوم، آرشيف ملي و پوهنتون کابل دستنویس دیوان میانیم موجود نیست. اما نسخه ناقصی از دفتر شعر میانیم را به سال ۱۹۵۷ ع اکادمي پشتوی پشاور دریا فت نمود و از روی همین نسخه ناقص به چاپ آن دست یازید. دفتر شعر میانیم به سال ۱۹۶۴ ع به کوشش عظیم شاه خیال بخاری از سوی همان اکادمي در پشاور چاپ و نشر شد. پژوهش‌مندی پیرامون شرح حال وی در آغاز یسن بر گهای دیوان میانیم چاپ شده است که بر جوانب مختلف زنده‌گی میانیم و ویژگیها ی سرایشهای وی روشنی می‌افکند.

دیوان چاپ شده میانیم شامل غزلیات پشتو و پارسی است. از مطالعه دیوان وی بر می‌آید که میانیم افزون از زبان مادریش زبان‌های دری و عربی را نیکو میدانست و قابلیت سرایش را درین دوزبان داشته و از دانش مروج عصرش نیز بی‌بره نبود. وی در مقطعات غزلیات نامش را میانیم، نعیم، نعیم گل، محمد نعیم و میانیم گل آورده است.

میانیم و عروض :

اگر چه اشعار دیوانی و اولسی زبان پشتو به اساس سیستم سیلابوتونیک مورد ارز- شمایی عروض قرار میگیرد، اما نباید فراموش کرد که به معیارهای عروض شناس استاد رشاد، سروده‌های عروضی در زبان پشتو سابقه‌ی سه‌ونیم صدساله‌ی دارد (۷)

میانیم نیز از چنین سرایشگرانی است که از دانش عروض عربی خلیل بن احمد اطلاعی

داشت :

استاد رشاد دوغزل پشتوی میانعیم را یکی در بحر هزج مسدس مقصور (مفاعیلن مفاعیلن) لغزولان) و دیگری رادر هزج مثنیٰ اخرب مکفوف محذوف (مفعول، مفاعیل، مفاعیل، مفعولن) تقطیع نموده اند (۸) افزون بران میانعیم در دیوانش از بحر ی به نام (دقیق) نام میبرد و غزلی رادرین بحر نیز سروده است .

استاد رشاد در رساله ((وزن پوهنه)) ازین بحر یادشده در دیوان میانعیم، به حیث بحر به خصوص شعر پشتو یاد میکند (۹)

سروده‌های دری میانعیم :

هدف اصلی این نوشته بحث بر سروده‌های دری میانعیم است. البته قبل ازین نوشته در جای دیگری من به نوشته ویاتبصره بی‌پیرامون دری سرایی میانعیم مواجه شده‌ام، در تذکره پشته‌ها شعرا و مقدمه دیوان میا نعیم نیز از سروده های دری وی حرفی به میان نیامده است، اما باید خاطر نشان کرد که در آخرین صفحات دیوان چاپی میانعیم چهار غزل (۱۰)، به زبان دری موجود است .

در یسن چهار غزل سه مصرع اولی غزل اول آن ناقص است متباقی سه بیت غزل اول و سه غزل دیگر آن مکمل است، ایضا تسالم غزل اول آن چنین است :

جانم اسیر گشت چو یوسف به چاه غم دل چون خیال خال به چاه زفن گرفت
چون گشت عند لیب دل از خار غم تباه چون گلشن حریم تو زاغ وزغن گرفت
جز پنجه وصال علاج (نعیم) نیست آن مست شیر هجر چنان در دهن گرفت

سروده های دری میانعیم از لحاظ موضوع مسایل عشق و محبت را باز تاب میدهد. شیوه های سرایش وی تابع سبک پیشینیان ادب پارسی است ، کار برد واژه های تصویر سازی آن نیز متاثر از شیوه های سرایشگران پیشین دری سرای مان است . تا حال جز از همین چهار غزل دری وی آثار دیگر پارسی وی رمان ندیده‌ام . چون دیوان چاپ شده موجودی نامکمل است ، ازینرو میتوان تخمین کرد که شاید در نسخه مکمل دیوان سروده های دری وی موجود باشد .

در غزلیات موجود ، میانعیم دریتی چنین تصلف نموده است :

بر طرطیان فارس و کنعان خبر گنید این گفته نعیم در افشان نمیر سد

به سدس فرین به صحت توان گفت ، که میانعیم این بیت را بالهام گیری از بیت زیرین حافظ سروده باشد .

شکر شکن شوند کنون طوطیان هند
زین قسند پارسی که به بنگاله میرود (۱۱)

در فرجام این نرفته غرض داوری پژوهشگران ادبیاتشناس بر سروده های دری
میانیم دوغزل ویرا به گزینش میگیرم :
بازلف سنبلت ریخ رعنا چه کنم من
هجرت به لب آورد برون میرود ای دوست
در همت بلند و وفای تو قصر نیست
در حلقه گیسوی تو بر دانه خالک
در دل نهان زلف لب خال غنبرین
گشتند غرق خون جگر چون گل کلاب
شوریده حال گشته چون مجنون به کوه دشت
مشکل فتاده وصلت لیا چه کنم من

منعم نشد (نعیم) زانام وصل تو
افتاده عاجز است به صحرا چه کنم من

* * *

چو باشد شمع دل افروز ، حسن روی یار من
به نوک نیزه قامت بردلها ی خوبان را
برد در پینجه مژگان دوچشمانش دلما را
اگر بر درگهش مردم ز جور آن شهبی خوبان
اگر گفتم بیا ، مردم همی گفت از سر قهری
به بگفتم میوه وصلت بده میرفت و خندان گفت
اگر خاک رهش گشتم به امید قدم بوسش
نهال سرو قداو به دل کردم ز بسر آن
بنال ای عاجز مسکین بکن گل رانناخوانی
خزان گردد (نعیم) آخر شگفته نوبهار من

حواشی و سر چشمه ها :

۱ - بخاری ، عظیم شاه خیال ، مقدمه دیوان میانیم ، اکادمی پشتوی پشاور ، سال ۱۹۶۴ع

شاهین برقی بریس ، صص ۱۴-۱۶.

۲ - همانجا ، صص ۱۹.

- ۳ - رشتین، پوهاند صدیق‌الله، پشته‌شعرا، جلد دوم، پشتو تولنه، چاپ سال ۱۳۲۱ ه.ش، مطبعه عمومی کابل، ۴۱۹.
- ۴ - گنداپور، شیر محمدخان، تواریخ‌خورشیدجهان، لاهور، ۱۸۹۴ ع، اسلامیه پریس، ص ۱۹۸. در خیل‌های متعدد ی ازقبیله خللیک خیل آزمتی‌زی است.
- ۵ - هیواد مل، زلمی، فرهنگ زبان‌وادبیات پشتو، ج ۱، ریاست تالیف وتر جمه، سال ۱۳۵۶ ه. ش. مطبعه تعلیم وتر بیه، ص ۴۲۲.
- ۶ - سال تکمیل دیوان میانعمیم را، در پشته‌شعرا، ۱۳۳۰ ه.ق. و در مقدمه دیوان وی ۱۳۳۲ ه.ق آورده‌اند، بنا برنپشته‌اکادمیسین استاد عبدالشکور رشاد سال ۱۳۳۲ ه. ق. آن درست باشد.
- ۷ - رشاد، اکادمیسین عبدالشکور، مقدمه دیوان دولت، پشتو تولنه، چاپ سال ۱۳۵۳ ه.ش، مطبعه دولتی، صفحات مقدمه.
- ۸ - رشاد، اکادمیسین عبدالشکور، یادداشت‌های عروض، پوهنتون کابل، ص ۴۱.
- ۹ - رشاد، اکادمیسین عبدالشکور، وزن‌پوهنه، پوهنتون کابل، چاپ سال ۱۳۶۱ ه.ش مطبعه پوهنتون، ص ۱۷.
- ۱۰ - دیوان میانعمیم، صص ۱۵۴-۱۵۶.
- ۱۱ - دیوان حافظ شیرازی، به کوشش دکتر یحیی قریب، چاپ سال ۱۳۵۴ ه.ش تهران، چاپخانه کاویان، ص ۱۴۵.

هیئت تحریر :

اکادمیسین سلیمان لایق
اکاد میسین دکتور جاوید
کاندید اکادمیسین الهام
معاون سر محقق فرمند
محقق حسین نایل
محقق ناصر رهیاب

مدیر مسؤول : ناصر رهیاب

بهای اشتراك :

در کابل ۶ - افغانی
در ولایات ۷ - افغانی
در خارج کشور ۶ - دالر
برای محصلان و متعلمان نصف قیمت
ببای يك شماره ۱۵ - افغانی

نشانی : اکادمی علوم ج . د . د . ا - انستیتوت زبان و ادب دری

مدیریت مجله خراسان

CONTENTS

A. Nabi Satarzada and Latif Nazimi:

—Setting of Period for Literature from the View-point of Style

Kharabchinko (trans. Prof. Rahim Ilham):

— Literature and Art in Tdoay's World

Dr. Ahmadjan Nematoff and Hussain Yamin:

— Daubled Letters in the Tajiki-Dari Language

Assadullah Shuoir:

— Classification of Dari Oral Riddles

Dr. Shaheen Fazil:

— Literary Relations between Azerbaijan and Afghanistan in the MiddleAges

Zalmai Hewadmal:

— Mian Naém Matezis Dari Sorgs

DRA Academy of Sciences
Center of Languages and Literature
Dari Institute

Khorasan

**Bi- Monthly Magazine
on Language and Literature**

Editor: Nasir Rahyab

VOL. VII Nos 3

July—August 1987.

Government Printing Press